

VERSTREKKINGENBOEK VOORZIENINGEN GEHANDICAPTEN GEMEENTE DELFT.....	6
ACHTERGRONDINFORMATIE	6
VERSTREKKINGENBOEK	6
ALGEMENE UITGANGSPUNTEN	7
DOELGROEP WVG	7
PROTOCOL WVG.....	8
HOOFDSTUK 1. ALGEMENE BEPALINGEN.....	9
1.2 ALGEMENE BEPALINGEN	9
1.2.1 <i>Individueel gericht</i>	9
1.2.2 <i>Langdurig noodzakelijk</i>	9
1.2.3 <i>Goedkoopst adequaat</i>	10
1.2.4 <i>Algemeen gebruikelijk</i>	10
1.2.5 <i>Andere wettelijke regelingen</i>	12
1. De regeling hulpmiddelen 1996 (gebaseerd op de Ziekenfondswet)	13
2. De regeling farmaceutische hulp.....	13
3. De Wet Financiering Volksverzekering	13
4. De Wet Werk en Bijstand (WWB).....	13
5. WAZ en Wajong	13
6. Wet (Re)integratie Arbeidsgehandicapten REA	14
7. Algemene Militaire Pensioenwet	14
8. Vervoersvoorzieningen op grond van het leerlingenvervoer en WSW.....	14
9. Ouderenvoorzieningen c.q. voorzieningen voor mensen met functiebeperking	15
1.3 VERZWIJGEN OF NIET VERSTREKKEN VAN CORRECTE GEGEVENS	15
1.4 OP THERAPEUTISCHE BASIS... ..	15
1.5 NIET ADEQUAAT GEBRUIK.....	15
HOOFDSTUK 2. WOONVOORZIENINGEN	17
2.1 INLEIDING	17
2.2 VERHUIZEN OF AANPASSEN?	17
2.2.1 <i>Wegingsmodel</i>	17
2.2.2 <i>Het normale gebruik van de woning</i>	21
2.3 VOORWAARDEN BIJ VERLENING VAN WOONVOORZIENINGEN (HOOFDSTUK 2 VVG) .	21
2.4 TEGEMOETKOMING IN DE VERHUIS- EN (HER)INRICHTINGSKOSTEN.....	22
2.4.1 <i>Voorwaarden voor financiële tegemoetkoming</i>	22
2.5 WONINGAANPASSINGEN.....	23
2.6 KEUKENAANPASSINGEN	23
2.7 AANPASSINGEN WOONGEBOUWEN VOOR OUDEREN.....	25
2.8 TRAPLIFT.....	25
2.9 DE UITRAASKAMER	25
2.10 ROERENDE WOONVOORZIENINGEN.....	25
2.10.1 <i>Financiële tegemoetkoming voor woningsanering</i>	26
2.10.2 <i>Financiële tegemoetkoming voor rolstoelgeschikte vloerbedekking</i>	26
2.10.3 <i>Losse woonvoorzieningen</i>	27
2.11 ONDERHOUD, KEURING EN REPARATIE WOONVOORZIENING	27
2.12 TIJDELIJKE HUISVESTING.....	27
2.13 BEZOEKBAAR MAKEN VAN DE WONING	28
2.14 GRENS ZORGPLICHT WOONVOORZIENINGEN.....	28

2.15	PROCEDURES WONINGAANPASSINGEN.....	29
HOOFDSTUK 3. VERVOERSVOORZIENINGEN		30
3	INLEIDING	30
3.1	SUBSIDIABELE VERVOERSVOORZIENINGEN	30
3.2	CRITERIA INDICATIE VERVOERSVOORZIENING.....	30
3.3	ALGEMENE UITGANGSPUNTEN	31
3.3.1	<i>Mobiliteitsbeperkingen</i>	<i>31</i>
3.3.2	<i>Zorgplicht</i>	<i>31</i>
3.3.3	<i>Verplaatsingsgedrag.....</i>	<i>31</i>
3.3.4	<i>Het leven van alledag.....</i>	<i>32</i>
3.4	COLLECTIEVE VERVOERSVOORZIENING.....	34
3.5	INDIVIDUELE VERVOERSVOORZIENINGEN.....	35
3.6	VERSTREKKING IN NATURA VAN VOORZIENINGEN	35
3.7	FINANCIËLE TEGEMOETKOMING IN DE KOSTEN	35
3.8	OVERIGE VERVOERSVOORZIENINGEN.....	36
3.8.1	<i>Een al dan niet aangepaste gesloten motorische buitenwagen</i>	<i>36</i>
3.8.2	<i>Een open buitenwagen: de scooter.....</i>	<i>36</i>
3.8.3	<i>Een ander verplaatsingsmiddel.....</i>	<i>38</i>
3.9	BEPERKINGEN BIJ HET VERSTREKKEN VAN EEN VERVOERSVOORZIENING.....	39
3.10	PROCEDURE.....	39
HOOFDSTUK 4. ROLSTOELEN.....		40
4.1	INLEIDING	40
4.2	AFBAKENING REGELGEVING AWBZ / WVG.....	40
4.3	ALGEMENE UITGANGSPUNTEN BIJ SELECTIE ROLSTOEL	41
4.3.1	<i>Het gebruik.....</i>	<i>43</i>
4.3.2	<i>Het gebruiksgebied.....</i>	<i>44</i>
4.3.3	<i>De aandrijving.....</i>	<i>44</i>
4.3.4	<i>De zithouding.....</i>	<i>44</i>
4.3.5	<i>De meeneembaarheid.....</i>	<i>45</i>
4.3.6	<i>Antropometrische gegevens.....</i>	<i>45</i>
4.4	KWALITEIT VAN DE ROLSTOEL	45
4.5	SOORTEN ROLSTOELEN	47
4.5.1	<i>Handbewogen rolstoelen</i>	<i>47</i>
4.5.2	<i>Elektrische rolstoel.....</i>	<i>47</i>
4.5.3	<i>Sportrolstoel</i>	<i>47</i>
4.5.4	<i>Rolstoelvoorzieningen voor kinderen</i>	<i>48</i>
4.6	OVERIGE ROLSTOELVOORZIENINGEN	49
4.7	ONDERHOUD, KEURING EN REPARATIE	50
4.8	ROLSTOELTRAINING	50
4.9	VERZEKERING.....	50
4.10	PROCEDURE	50
HOOFDSTUK 5 FINANCIËLE PARAGRAAF		51
5.1	INLEIDING	51
5.2	GEMEENTELIJK BELEID.....	51
5.3	NORMINKOMEN	51
5.4	VASTSTELLING INKOMEN BELANGHEBBENDE.....	52
5.5	BUITEN BESCHOUWING TE LATEN INKOMSTEN	52
5.6	AFTREK VOOR BUITENGEWONE UITGAVEN	53

5.7	INKOMENSVASTSTELLING BIJ OPNAME VERZORGING- OF VERPLEEGHUIS	54
5.8	MINDERJARIGEN	54
5.9	BEREKENINGSSYSTEMATIEK NETTO INKOMEN T.B.V. WVG INKOMENSGRENS	54
5.10	TE ONDERSCHIEDEN PREMIES ZIEKTEKOSTENVERZEKERING	55
5.11	WVG DRAAGKRACHT	55
5.12	OPMERKING TOT SLOT	56
HOOFDSTUK 6 ALGEMENE PROCEDURES		57
6.1	INLEIDING	57
6.2	ALGEMENE BEPALINGEN BIJ EEN WVG-AANVRAAG	57
6.2.1	<i>Begripsbepaling gehandicapte</i>	57
6.2.2	<i>Vreemdelingen</i>	57
6.2.3	<i>Schriftelijke indiening aanvraag</i>	57
6.2.4	<i>Indienen aanvraag: procedurele aspecten</i>	58
6.2.5	<i>Herhaalde aanvraag</i>	58
6.2.6	<i>De bevoegde gemeente</i>	58
6.2.7	<i>Doorzendplicht schriftelijke stukken</i>	58
6.2.8	<i>Aanvraag via gemachtigde</i>	58
6.2.9	<i>Ontvangstbevestiging</i>	59
6.2.10	<i>Geen "ambtshalve aanvraag" toegestaan</i>	59
6.2.11	<i>Aanvraag is niet ondertekend</i>	59
6.2.12	<i>Tijdstip aanvraag</i>	59
6.2.13	<i>Voortijdige c.q. vroegtijdige aanvragen</i>	59
6.2.14	<i>Beslistermijn</i>	59
6.2.15	<i>Het onderzoek</i>	60
6.2.16	<i>Onderzoek voorliggende voorzieningen</i>	60
6.2.17	<i>Informatieplicht</i>	60
6.2.18	<i>Verificatie en verantwoording onderzoek</i>	60
6.2.19	<i>Identiteitscontrole en vreemdelingenstatus</i>	61
6.2.20	<i>Soft-nummer</i>	61
6.2.21	<i>Inkomenstoets</i>	61
6.2.22	<i>Hersteltermijn</i>	61
6.2.23	<i>Het onderzoek en indicatieadvies</i>	61
6.2.24	<i>Het horen van de aanvrager</i>	62
6.2.25	<i>Bijzondere situaties</i>	62
6.2.26	<i>Rapportage</i>	62
6.2.27	<i>De beslissing</i>	64
6.2.28	<i>Beschikking</i>	64
6.2.29	<i>Weigeringsgronden</i>	64
6.2.30	<i>Bezwaar en beroep</i>	65
6.2.31	<i>Bezwaarschrift tegen uitblijven beschikking</i>	65
6.2.32	<i>Bezwaarschrift tegen beschikking</i>	65
6.2.33	<i>Beroepschrift</i>	65
6.2.34	<i>Hoger beroep</i>	65
6.2.35	<i>Voorlopige voorziening</i>	65
6.2.36	<i>Intrekking van een besluit tot verlening van een voorziening</i>	66
6.2.37	<i>Terugvordering van een voorziening</i>	66
6.3	AFHANDELING VAN WVG-AANVRAGEN	67
6.3.1	<i>Inleiding</i>	67
6.3.2	<i>Procedure woon, vervoer en rolstoelvoorzieningen in het kader van de Wvg</i>	67

6.3.3	<i>Aanvraag en intake</i>	67
6.3.4	<i>Rapportage</i>	67
6.3.5	<i>Medisch advies</i>	68
6.3.6	<i>De hoogte van de Wvg-bijdrage</i>	68
6.3.7	<i>Communicatie / Informatie</i>	68
6.4	SPECIFIEKE ASPECTEN BIJ AFHANDELING VAN AANVRAGEN “WVG- WOONVOORZIENINGEN”	68
6.4.1	<i>Intake</i>	69
6.4.2	<i>Rapportage</i>	69
6.4.3	<i>Bouwbesluit</i>	69
6.4.4	<i>Bepaling kosten van de aanpassing</i>	70
6.4.5	<i>Communicatie</i>	70
6.4.6	<i>Bouwvergunning</i>	70
6.4.7	<i>Medewerking woningeigenaar</i>	70
6.4.8	<i>Realisatie en betaling</i>	71
6.5	SPECIFIEKE ASPECTEN BIJ DE AFHANDELING VAN AANVRAGEN “WVG- VERVOERSVOORZIENINGEN”	72
6.5.1	<i>Intake</i>	72
6.5.2	<i>Uitgangspunten</i>	72
6.5.3	<i>Rapportage</i>	72
6.6	SPECIFIEKE ASPECTEN BIJ AFHANDELING VAN AANVRAGEN “WVG- ROLSTOELVOORZIENINGEN”	73
6.6.1	<i>Intake</i>	73
6.6.2	<i>Rapportage</i>	73
HOOFDSTUK 7 VOORZIENINGENLIJST		75
ALFABETISCH REGISTER		75
AANKLEEDTAFEL VOOR KINDEREN		75
AANKLEEDTAFEL VOOR KINDEREN		76
AANKOPPELFIETS		77
N.v.t.ALARMERINGSSYSTEMEN		78
ALARMERINGSSYSTEMEN		79
ANTIDECUBITUS KUSSEN		80
AUTOAANPASSINGEN		81
AUTOMATISCHE DEUROPENER		82
AUTOSTOEL		83
AUTOZITJES (AANGEPASTE) VOOR KINDEREN.....		84
BADLIFT		85
BADZITJE		86
BEDBOX		87
BEGELEIDERSVOORZIENING		88
BEZOEKBAAR MAKEN VAN EEN WONING		89
BROMFIETS		90
BRUIKLEENAUTO		91
BUGGY (AANGEPASTE).....		92
CENTRALE VERWARMING		93
COLLECTIEF VRAAGAFHANKELIJK VERVOER PER TAXI.....		94
CO PILOT		95
DOUCHEBRANCARD		96
DOUCHESTOEL.....		97

DREMPELHULPEN	98
DRIEWIELFIETS MET HULPMOTOR.....	100
DUBBELE WOONLASTEN / TIJDELIJKE HUISVESTING.....	101
N.v.t.DUWWANDELWAGEN	101
DUWWANDELWAGEN	102
ELEKTRISCHE ROLSTOEL.....	103
FIETS	104
FIETSAANPASSINGEN.....	105
FIETSZITJES VOOR KINDEREN	106
GEMEENSCHAPPELIJKE RUITES (Aanpassingen aan).....	107
GESLOTEN BUITENWAGEN.....	108
HANDBEWOGEN ROLSTOEL	109
HENDELMENGKRANEN	110
HOBBYRUITEN (aanpassingen aan)	111
INTERCOM.....	112
KEUKENAANPASSINGEN.....	113
MOBIELE TELEFOON	114
NATTE CEL (AANPASSINGEN AAN)	115
PATIËNTENLIFT	118
PERSOONSGEBONDEN BUDGET (PGB) <i>Informatief</i>	119
ROLSTOELFIETS.....	122
SANERING (woning-).....	123
SCOOTMOBIEL	124
SCOOTMOBIELAANPASSINGEN	125
SPEELVOERTUIGEN	126
SPORTROLSTOEL	127
TANDEM.....	128
THERMOSTAATKRAAN	129
TOILET OP ETAGE.....	130
TRANSFERHULPMIDDELEN	132
TRAPLIFT	133
UITRAASRUIMTE	134
VERHUISKOSTENVERGOEDING.....	135
VERLICHTING	136
ZONNESCHERMEN, elektrisch bedienbaar maken.....	137
ZONWEREND GLAS in woning (zonwering)	138
<i>Bijlage VNG-voorzieningenlijst</i>	139

Verstrekkingsboek voorzieningen gehandicapten gemeente Delft

Achtergrondinformatie

In de gemeente Delft is het vakteam Voorzieningen Gehandicapten van de Sector Publiekszaken verantwoordelijk voor de uitvoering van de Wet voorzieningen gehandicapten (Wvg). De gemeente heeft in het kader van de Wvg een zorgplicht toegekend gekregen, wat inhoudt dat zij belast is met de verstrekking van woonvoorzieningen, rolstoelen en vervoersvoorzieningen ten behoeve van de deelneming aan het maatschappelijk verkeer (artikel 2 Wvg).

De betekenis van deze zorgplicht is in artikel 2 van de Wvg nader omschreven.

Het gemeentebestuur draagt zorg voor de verlening van woonvoorzieningen, vervoersvoorzieningen en rolstoelen, teneinde te bewerkstelligen dat de in de gemeente woonachtige gehandicapten met behulp van voorzieningen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen wonen en/of zich binnen of buiten de woning kunnen verplaatsen¹.

De zorgplicht houdt in dat gemeenten toereikende hulp moeten bieden. In de wet staat verder omschreven dat deze hulp doeltreffend, toereikend en cliëntgericht moet zijn. De zorgplicht staat niet inhoudelijke omschreven. De ondergrens van de zorgplicht bestaat daarom uit het verstrekken van de goedkoopst adequate voorziening.

Met het verstrekken van Wvg-voorzieningen wordt beoogd de (ergonomische) belemmeringen die mensen ondervinden in het normale gebruik van hun woning en bij het zich verplaatsen in de directe woonomgeving, op te heffen of te verminderen. Niet alle woon, vervoer, en rolstoelvoorzieningen worden via de Wvg verstrekt. Er zijn drie soorten voorzieningen voor mensen met functiebeperking die **niet** onder de werksfeer van de Wvg vallen, te weten Wet REA, AWBZ en inkomensondersteunende voorzieningen (WWB¹). Deze voorzieningen zijn niet specifiek alleen op mensen met een functiebeperking gericht. Er zijn regels die de afbakening tussen de Wvg en de Wet op de Reïntegratie Arbeidsgehandicapten (Wet Rea) en de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) regelen voor de samenloop van woon-, vervoers-, en rolstoelvoorzieningen.

Woon en leefvoorzieningen	Wvg
Werkvoorzieningen	Wet Rea
Inkomensondersteunende voorzieningen	WWB
Thuiszorg (hulpmiddelen)	AWBZ

Namens de gemeente Delft stelt het vakteam Voorzieningen Gehandicapten het recht van de aanvrager op een Wvg-voorziening vast. De Wvg geeft onder andere aan dat gemeenten een verordening moeten vaststellen, waarin de aard en vorm van het verstrekkingenbeleid geregeld wordt. De gemeente Delft heeft een dergelijke verordening vastgesteld, genaamd de Verordening voorzieningen gehandicapten 2004 (Vvg). Hierin wordt onder meer geregeld in welke vorm en in welke gevallen een Wvg-voorziening kan worden verleend. Daarnaast zijn de financiële aspecten van de verschillende voorzieningen neergelegd in het Vergoedingenbesluit voorzieningen gehandicapten gemeente Delft.

Verstrekkingsboek

Naast de Wvg, de Verordening en het Vergoedingenbesluit, hanteert de gemeente Delft het *Verstrekkingsboek voorzieningen gehandicapten gemeente Delft*. Daar waar de verordening artikelsgewijs het gemeentelijke verstrekkingenbeleid weergeeft, gaat het verstrekkingsboek dieper op de onderwerpen in. De gemeentelijke beleidsvrijheid, die in het kader van de Wvg aan gemeenten is toegekend, is neergelegd in dit verstrekkingsboek en heeft daarom de juridische status "beleidsregel".

Het verstrekkingsboek heeft zowel een interne als externe werking. Primair heeft het tot doel om Wvg-consulenten een spelregelboek te bieden bij de afhandeling van Wvg aanvragen. Daarnaast moet het verstrekkingsboek duidelijkheid verschaffen aan een ieder die met de Wvg te maken heeft.

¹ WWB = Wet Werk en Bijstand en vervangt (per 1-1-2004) de Algemene bijstandswet.

Het verstrekkingenboek behandelt al die facetten van de verordening, die van belang zijn voor het afhandelen van een Wvg aanvraag. Naast de algemene uitgangspunten en bepalingen, wordt uitgebreid stilgestaan bij de verschillende typen Wvg voorzieningen (woon-, vervoer- en rolstoelvoorzieningen). Eveneens wordt er aandacht geschonken aan het afhandelingsproces van een aanvraag en de algehele communicatie.

Naast het verstrekkingenboek is er een *alfabetische voorzieningenlijst* opgenomen, die als onderdeel van het verstrekkingenboek moet worden gezien. Deze lijst is **niet** limitatief en behandelt die voorzieningen die extra aandacht nodig hebben.

Voor de indeling van het verstrekkingenboek is aansluiting gezocht bij de verordening en ziet er daarom als volgt uit.

Verstrekkingenboek voorzieningen gehandicapten gemeente Delft

1. algemene bepalingen

Gemeentelijk verstrekkingenbeleid ten aanzien van ...

2. woonvoorzieningen
3. vervoersvoorzieningen
4. rolstoelen
5. financiële paragraaf
6. algemene procedures (aanvraagafhandeling)

Er is gekozen voor een afzonderlijk hoofdstuk voor de afhandeling van een Wvg aanvraag, hoofdstuk 6. De doorloop van een Wvg aanvraag vertoont per voorziening overeenkomsten. Echter, per voorziening wordt afzonderlijk aandacht geschonken aan afwijkende trajecten. Hierbij wordt afzonderlijk ingegaan op de algehele communicatie binnen het afhandelingsproces.

Algemene uitgangspunten

De uitgangspunten van de Wet voorzieningen gehandicapten zijn;

- a. Ouderen en mensen met een functiebeperking moeten zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven wonen.
- b. Voorzieningen moeten bereikbaar zijn voor mensen met een laag inkomen.
- c. Mensen met een functiebeperking moeten met hun hulpvraag met zo weinig mogelijk instanties te maken krijgen.
- d. Overlappenden en het verstrekken van gelijksoortige voorzieningen op basis van verschillende regelingen moet voorkomen worden.
- e. De instantie die beslist over de toekenning van subsidie en voorziening moet dezelfde zijn als die verantwoordelijk is voor het budget.
- f. Daar waar mogelijk vindt een integrale beleidsadvies plaats.

Doelgroep Wvg

Tot de doelgroep behoren ouderen en (jong) mensen met een functiebeperking, woonachtig in Delft. Het gaat hier om de zelfstandig woonachtige oudere en/of mensen met een functiebeperking en is beperkt tot Nederlanders en legaal in Nederland verblijvende vreemdelingen. Asielzoekers en vreemdelingen conform artikel 8, onder a tot en met e en artikel 1 van de Vreemdelingenwet 2000, kunnen aanspraak maken op een Wvg voorziening.

De wet verstaat onder een gehandicapte "een persoon die ten gevolge van een objectieveerbare ziekte of gebrek langdurig, aantoonbare beperkingen heeft en daardoor ergonomische belemmeringen ondervindt op het gebied van het wonen of van het zich binnen of buiten de woning verplaatsen".

Ook wordt gesproken over **mensen met beperkingen**; mensen met ergonomische, zintuiglijke, verstandelijke of geestelijke beperkingen alsook ouderen die ten gevolge van ziekte of gebrek belemmeringen ondervinden².

² Daar waar mogelijk zal de term "mensen of personen met een functiebeperking" worden gebruikt i.p.v. gehandicapten.

Bij het aanvragen van woonvoorzieningen moet er sprake zijn van ergonomische belemmeringen bij het normale gebruik van de woning. Bij de afhandeling van een aanvraag voor een verhuiskostenvergoeding gaat het om het “opheffen of verminderen van belemmeringen die een persoon met een functiebeperking bij het normale gebruik van zijn woning ondervindt”. Het ergonomische aspect moet hier buiten beschouwing worden gelaten (zie verder hoofdstuk 2). Wel wordt er bij een aanvraag voor alleen verhuiskostenvergoeding uitgegaan van een situatie waarin er sprake is van aantoonbare plotselinge en onvoorzienbare beperkingen. Zie verder hierover hoofdstuk 2.

Bij het aanvragen van een vervoersvoorziening moet er sprake zijn van een mobiliteitsbeperking. Het kan hier ook bijvoorbeeld gaan om personen die als gevolg van psychische of verstandelijke stoornissen belemmeringen ondervinden bij het vervoer. Bij de afzonderlijke voorzieningen wordt hier verder op ingegaan.

Protocol Wvg

Het protocol Wvg is een reeks afspraken gemaakt door de minister van SZW, de VNG en de koepels van cliëntenorganisaties om de uitvoering van de Wvg te stroomlijnen. Uit een landelijk evaluatieonderzoek is gebleken dat er in een groot aantal gevallen sprake is van een onvoldoende op de vraag toegesneden aanbod van voorzieningen, onvoldoende kwaliteit van voorzieningen, van een niet optimale uitvoeringsorganisatie en soms van lange wachttijden. Hoewel jurisprudentie in veel specifieke gevallen de ondergrens aangeeft van hetgeen kan worden verstaan onder een “verantwoorde voorziening”, kan aan het geheel van rechtelijke uitspraken in onvoldoende mate een algemene normerende werking worden ontleend. Gebruikers ervaren dit als rechtsonzekerheid. De uitkomsten van het eerder genoemde evaluatieonderzoek heeft geresulteerd in een reeks afspraken; het protocol Wvg.

De status van dit protocol is niet bindend en heeft slechts het karakter van een beleidsadvies. Bij het opstellen van het onderhavige verstrekkingenboek is getracht zoveel mogelijk rekening te houden met de elementen uit het protocol Wvg.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1. Algemene bepalingen

1.2 Algemene bepalingen

In artikel 1.2 van de Verordening voorzieningen gehandicapten van de gemeente Delft worden de volgende algemene voorwaarden gesteld bij toekenning van voorzieningen (lid1):

- a. De voorziening moet in overwegende mate op het *individu gericht* zijn.
- b. De voorziening moet *langdurig noodzakelijk* zijn.
- c. De voorziening moet naar objectieve maatstaven gemeten als *goedkoopst adequate voorziening* kunnen worden aangemerkt.

Een voorziening kan **niet** worden toegekend indien (lid 3):

- a. de voorziening voor een persoon als de aanvrager *algemeen gebruikelijk* is.
- b. voor zover op grond van enige *andere wettelijke regeling* (...) aanspraak op de voorziening bestaat.
- c. voor zover de ondervonden belemmeringen in de woning voortvloeien uit de *aard van de in de woning gebruikte materialen*.
- d. het een woonvoorziening betreft, anders dan het rolstoeltoegankelijk en rolstoeltoegankelijk maken van een huurwoning, die *na leegkomen niet meer geschikt dan wel beschikbaar* is voor een persoon met een handicap.
- e. de voorziening op *therapeutische basis* wordt aangevraagd of geadviseerd.
- f. bij *verzwijgen of niet verstrekken van de juiste gegevens* tijdens de aanvraagprocedure. In dit geval worden de reeds toegekende voorzieningen teruggevorderd.
- g. de gevraagde voorziening niet adequaat te gebruiken is.

1.2.1 Individueel gericht

Een Wvg-voorziening moet in overwegende mate op het individu gericht zijn. Dit betekent dat het nut van de voorziening voornamelijk door de aanvrager ervaren moet worden. Hiermee worden de gemeenschappelijke voorzieningen uitgesloten.

Met "op het individu gericht" wordt bedoeld:

- a. Er moet altijd een individuele aanvrager zijn. De aangevraagde voorziening moet voor deze aanvrager noodzakelijk zijn in het kader van de Wvg. De voorziening moet op die persoon gericht zijn.
- b. Een voorziening wordt alleen verstrekt voor zover het voor de persoon met een functiebeperking zelf betreft (nut ervaren). De voorziening is gericht op het opheffen van het verplaatsing- of het woonprobleem van de individuele mens met een functiebeperking.

1.2.2 Langdurig noodzakelijk

De voorzieningen moeten langdurig noodzakelijk zijn om beperkingen op het gebied van het wonen of van het zich binnen of buiten de woning verplaatsen op te heffen of te verminderen. Langdurig noodzakelijk wil zeggen, dat betrokkene voor langere tijd aangewezen moet zijn op de aangevraagde voorziening.

Voor langere tijd betekent in ieder geval, dat wie tijdelijk functiebeperkingen ervaart, bijvoorbeeld door een ongeval, terwijl vaststaat dat de beperkingen van voorbijgaande aard zijn, niet voor een Wvg-voorziening in aanmerking komt. In dergelijke gevallen kan men een beroep doen op de hulpmiddelendepots van de Thuiszorg Organisatie, die opgezet zijn in het kader van de AWBZ. Uit deze depots kan men drie maanden een hulpmiddel lenen, welke periode eenmaal nog eens drie maanden verlengd kan worden.

De grens tussen kortdurende en langdurige noodzaak is niet altijd direct aan te geven. In deze gevallen is de prognose omtrent de ziekte of handicap van groot belang. Zegt de prognose dat betrokkene na enige tijd zonder de benodigde hulpmiddelen of aanpassing zal kunnen functioneren dan mag men van een kortdurende noodzaak uitgaan. Bij beperkingen van tijdelijke aard komt men niet voor een voorziening in het kader van de Wvg in aanmerking.

Indien het niet mogelijk is om een prognose vast te stellen, maar is er in redelijkheid sprake van beperkingen die langer dan **een half jaar** voortduren, dan kan een (tijdelijke) Wvg-voorziening worden getroffen. Opgemerkt wordt dat de factor "beperking" niet in relatie wordt gebracht met de levensverwachting.

1.2.3 Goedkoopst adequaat

De voorzieningen die in het kader van de Wvg verstrekt worden, dienen naar objectieve maatstaven gemeten zowel adequaat als de meest goedkope voorziening te zijn. Adequaats betekent in dit kader dat het een **verantwoorde** voorziening moet zijn om de door de cliënt ondervonden belemmeringen zoveel mogelijk op te heffen. Een adequate voorziening is een voorziening, dan wel een combinatie van voorzieningen, die belemmeringen, door de persoon met een functiebeperking ondervonden, zoveel mogelijk wegneemt dan wel vermindert. Het kan voorkomen dat meerdere voorzieningen adequaat zijn. De grens tussen adequaat en inadequaats wordt in een individueel geval bepaald door een verantwoorde oplossing voor de belemmeringen. Eigenschappen die kostenverhogend werken zonder dat zij de voorziening meer adequaat maken, komen niet voor vergoeding in aanmerking. Mocht de aanvrager de wens uiten om deze meerkosten zelf te bekostigen, dan wordt deze mogelijkheid gegeven. De extra kosten van onderhoud en reparatie bij deze keuze, komen voor rekening van de cliënt. De "normale" kosten van reparatie en onderhoud komen voor rekening van de gemeente. Is de hoogte van deze kostenpost niet te bepalen doordat de aanvrager een duurdere voorziening heeft gekozen, wordt hiervoor een normbedrag gehanteerd, vast te stellen per situatie. De aanvrager moet in dergelijke gevallen aantonen welke kosten vallen onder de meerkosten van de niet noodzakelijke voorzieningen. Dit kan door bijvoorbeeld het overleggen van een gespecificeerde offerte.

Door het instrument "goedkoopst adequate" in te zetten stel je als gemeente een financiële grens aan het verstrekkingenbeleid. Het gaat in eerste instantie om het (grotendeels) oplossen van de door de cliënt ondervonden belemmeringen. Pas als er meerdere oplossingen mogelijk zijn, die tevens adequaat zijn, kan de meest goedkope voorziening worden gekozen.

De bepaling van de **mate van adequaatheid** wordt enerzijds bepaald door cliënteninformatie (welke belemmeringen worden ondervonden en welke (medische) indicatie wordt er gesteld) en anderzijds door de (on)mogelijkheden van het gemeentelijk verstrekkingenbeleid. Het kan dus voorkomen dat er een voorziening verantwoord is, maar niet verstrekt wordt omdat deze voorziening bijvoorbeeld als algemeen gebruikelijk wordt gezien (zie uitleg dit onderwerp).

1.2.4 Algemeen gebruikelijk

Artikel 1.2 lid 3 onder a Vvg stelt dat geen voorziening wordt toegekend indien de voorziening voor een persoon als de gehandicapte algemeen gebruikelijk is.

Een algemeen gebruikelijke voorziening is een voorziening of hulpmiddel voor ouderen en gehandicapten, welke normaal in de handel verkrijgbaar zijn. Bij de Wvg wordt er vanuit gegaan dat de aanschaf van deze voorzieningen binnen het normale uitgavenpatroon valt, waardoor deze voorzieningen buiten het verstrekkingenbeleid van de Wvg vallen.

In de laatste jaren zijn verschillende jurisprudentie uitspraken gedaan over dit onderwerp. Dit gebied is constant in beweging. In de tijd kan iets wat voorheen niet als algemeen gebruikelijk werd gezien wel algemeen gebruikelijk worden. Dat een zaak slechts in een minderheid van de huishoudens in Nederland aanwezig is doet niet af aan het algemeen gebruikelijk zijn van de zaak.

Samenvattend de verschillende jurisprudentie uitspraken, kan het volgende gehanteerd worden bij de beoordeling of een voorziening als algemeen gebruikelijk aangemerkt kan worden:

- De voorziening is niet speciaal voor mensen met een functiebeperking wordt gemaakt.
- De voorziening is normaal in de handel verkrijgbaar.
- De voorziening is niet duurder dan vergelijkbare producten.

In het genoemde artikel is de toevoeging opgenomen *indien de voorziening "voor een persoon als aanvrager" algemeen gebruikelijk is*. Hiermee wordt bedoeld een niet- gehandicapt persoon, die in een vergelijkbare situatie verkeert (bijvoorbeeld wat betreft leeftijd, inkomen, etc). Met name het inkomen kan een belangrijke rol spelen. De gemeente Delft heeft ten aanzien van dit onderwerp, het volgende uitgangspunt gekozen.

Een voorziening (product) is algemeen gebruikelijk zoals hierboven omschreven. Hierdoor valt een dergelijke aanvraag buiten de verstrekkingensfeer van de Wvg en de aanvraag zal niet in behandeling worden genomen c.q. afgewezen worden. Er zijn echter twee uitzonderingsituaties. Een algemeen gebruikelijk product, wordt toch als Wvg voorziening aangemerkt indien;

- het gaat om een acute vervanging van een recent aangeschaft product. Bijvoorbeeld wanneer iemand recent draaiknopkranen heeft aangeschaft en door een acute niet-herstelbare aandoening moeten de kranen worden vervangen. In dergelijke situatie kan een voorziening voor vergoeding in aanmerking komen.

- de aanvrager een uiterst laag inkomen geniet, bijvoorbeeld op of onder het bijstandsniveau en aantoonbaar hoge noodzakelijke kosten, die direct verband houden met de handicap. **Voorwaarde hierbij is dat de aanschaf van de gevraagde voorziening een dussdanige zware belasting vormt voor het inkomen van de aanvrager.** Dergelijke situaties kunnen leiden tot een onredelijke hardheid. Een zware belasting voor het inkomen geldt bij die situaties waar het gaat om grote uitgaven, dus niet bijvoorbeeld een verhoogd toilet of een aanschaf van een wasdroger(=algemeen gebruikelijk) . Bij de bepaling van de inkomenssituatie, wordt aansluiting gezocht bij de normering zoals deze wordt gehanteerd bij de Wet Werk en Bijstand³.

Voorbeelden van zaken die als algemeen gebruikelijk worden gezien **(niet limitatief)**:

- Airconditioning in de auto;
- Auto;
- Automatische transmissie;
- Centrale verwarming;
- Doucheglijstang;
- Eénhendelmengkraan;
- Fietskar
- Fiets met verlaagde instap;
- Fietszitje voor kinderen;
- Keramische kookplaat;
- Kosten van aanschaf en het gebruik van een brommer, snorfiets, fiets met hulpmotor;
- Telefoonabonnement;
- Thermosstatische **hendelmengkraan**;
- Verhoogde toiletputten;
- Wasdroger;

In sommige situaties kan een algemeen gebruikelijke voorziening adequaat gemaakt worden met een aanpassing vanuit de WVG.

1.2.5 Andere wettelijke regelingen

Geen voorziening wordt toegekend...voor zover op grond van enige andere wettelijke regeling aanspraak op de voorziening bestaat **(artikel 1.2 lid 3 onder b Vvg)**. Dit houdt in dat een voorziening niet wordt toegekend, zodra er een andere wettelijke regeling bestaat, op grond waarvan men aanspraak kan maken op de gevraagde voorziening.

Om cliënten door te kunnen verwijzen is kennis over, **en** met de Wvg samenhangende regelingen noodzakelijk. Het betreft de volgende regelingen;

1. De regeling hulpmiddelen 1996
2. De regeling farmaceutische hulp
3. De Wet Financiering Volksverzekeringen
4. De Wet Werk en Bijstand
5. De WAZ⁴ (Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen) en Wajong (Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten)
6. Wet REA (Re)integratie arbeidsgehandicapten
7. De Algemene Militaire Pensioenwet (AMP)
8. Vervoersvoorzieningen op grond van het leerlingenvervoer en WSW
9. Ouderenvoorzieningen c.q. voorzieningen voor mensen met een functiebeperking

De regeling hulpmiddelen en de regeling farmaceutische hulp maken momenteel deel uit van de zorgverzekering (inclusief Ziekenfonds).

³ Voorheen Algemene Bijstandswet. Zie voor meer informatie de uitspraken CRvB 28-5-1999, 98/5258 en CRvB 28-5-1999, 98/5364.

⁴ **De WAZ is afgeschaft per 1-8-2004**

Hieronder worden kort de samenhangende regelingen uiteengezet. Voor uitgebreide informatie wordt verwezen naar de specifieke regelgeving.

1. De regeling hulpmiddelen 1996 (gebaseerd op de Ziekenfondswet)

De aanspraak op hulpmiddelen omvat;

- hulpmiddelen voor behandeling en oefening
- orthesen en prothesen
- hulpmiddelen voor persoonlijke verzorging en bescherming
- eenvoudige hulpmiddelen voor de mobiliteit van personen
- huishoudelijke hulpmiddelen, eetapparaten, voedingssondes
- inrichtingselementen van woningen (w.o. bijvoorbeeld de trippelstoel)
- hulpmiddelen voor communicatie, informatievoorziening en signalering

2. De regeling farmaceutische hulp

Dieetpreparaten hebben ten opzichte van de normale voeding een gewijzigde chemische en fysische samenstelling. Personen die lijden aan een ernstige slikstoornis, passagestoornis, voedselallergie of stofwisselingsstoornis komen in aanmerking voor vergoeding van dieetpreparaten. Dieetproducten komen niet voor een vergoeding op basis van het standaardpakket in aanmerking. Diegene met een laag inkomen, kunnen hiervoor de WWB benaderen.

3. De Wet Financiering Volksverzekering

Hieronder vallen onder meer de volgende subsidieregelingen, conform artikel 1 p en q van de Ziekenfondswet;

- Voorzieningen voortvloeiend uit de AWBZ;
- Voor activiteiten die tot doel hebben verbetering van de zorgverlening te bevorderen;
- Regeling van het persoonsgebonden budget voor de thuiszorg;

De beslissing op een dergelijke subsidieaanvraag is primair gelegen bij de Minister. Het College van Zorgverzekeraars is de uitvoeringsinstantie.

Regeling van het persoonsgebonden budget voor de thuiszorg

De huishoudelijke hulp die werd gefinancierd op grond van de Regeling Ziekenfondswet subsidiëring voortzetting vergoeding voor huishoudelijke hulp, is met ingang van 1 januari 1997 opgegaan voor Persoons Gebonden Budget (PGB) voor de thuiszorg.

4. De Wet Werk en Bijstand (WWB)

Deze wet (per 1 januari 2004) vervangt een viertal wetten, te weten;

- De Algemene bijstandswet
- Wet Financiering Abw / IOAW / IOAZ
- Wet inschaling werkzoekenden;
- Besluit in- en doorstroombanen.

Personen met een functiebeperking met een laag inkomen die hoge kosten maken kunnen een aanvraag voor bijzondere bijstand indienen. Het gemeentelijk beleid inzake de bijzondere bijstand is dan van toepassing. Dit beleid kan per jaar veranderen. Voor actuele informatie wordt verwezen naar vakteam Werk, Inkomen en Zorg van de gemeente Delft.

5. WAZ en Wajong

Loontrekkenden zijn verzekerd voor de Ziektewet en de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering (WAO). Voor zelfstandigen, de beroepsbeoefenaar en de meewerkende echtgenoot geldt de Wet arbeidsongeschiktheidsverzekering zelfstandigen (WAZ). Deze wet is per 1 augustus 2004 afgeschaft. Nieuwe uitkeringen voor arbeidsongeschiktheid aan zelfstandigen worden nog wel verstrekt tot 1 augustus 2005. Dit houdt in dat er vanaf 1 augustus 2005 geen nieuwe instroom meer is, maar personen die op 1 augustus 2005 een uitkering voor arbeidsongeschiktheid hebben, behouden die. Voor de jonggehandicapten geldt de Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten (Wajong).

De instanties die belast zijn met de uitvoer van deze wetten zijn de zogenaamde UWV's (Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen), de voormalige bedrijfsverenigingen. Deze UWV's hebben een zogenaamd REA-budget toegekend gekregen, waaruit zij voorzieningen kunnen inzetten voor reïntegratietrajecten, voortvloeiend uit de WAZ en Wajong. Voorbeelden zijn het zorgdragen voor aangepaste rolstoelen voor het werk en de hiervoor noodzakelijke aanpassingen aan de werkplek. Personen met een functiebeperking die een vergoeding krijgen voor vervoerskosten van en naar de werkplek, krijgen via de WAZ en Wajong ook een vergoeding voor vervoer in de privé-sfeer. Hierdoor is de WAZ en Wajong de voorliggende voorziening voor de Wvg. Er kan dan geen aanvraag bij de Wvg ingediend worden.

6. Wet (Re)integratie Arbeidsgehandicapten REA

Per 1 juli 1998 is deze wet in werking getreden en heeft tot doel om door middel van (re)integratie instrumenten, het bevorderen van inschakeling van arbeidsgehandicapten in het arbeidsproces. Werkgevers komen in aanmerking voor een (her)plaatsingsbudget of desgewenst een "pakket op maat" om arbeidsgehandicapten te reïntegreren. Deze wet wordt uitgevoerd door het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen, het UWV.

De Wvg heeft de zorgplicht over de leef en zorgvoorzieningen. De Wet Rea gaat derhalve over werkgerelateerde (arbeid) voorzieningen. Voor de voorzieningen die voortvloeien uit de Wet Rea, zijn drie bepalingen opgenomen;

- Artikel 15 biedt de mogelijkheid om op aanvraag subsidie aan de werkgever te verstrekken voor kosten van behoud, herstel of ter bevordering van de arbeidsgeschiktheid van zijn arbeidsgehandicapte werknemer voor de eigen arbeid;
- Artikel 22 opent de mogelijkheid om aan een persoon met een functiebeperking op aanvraag of ambtshalve voorzieningen toe te kennen die strekken tot behoud of herstel van de arbeidsgeschiktheid of die de arbeidsgeschiktheid bevorderen;
- Artikel 31 tenslotte betreft het op aanvraag toekennen aan een arbeidsgehandicapte, die arbeid in dienstbetrekking verricht, van voorzieningen die strekken tot behoud of herstel van de arbeidsgeschiktheid of die de arbeidsgeschiktheid bevorderen.

Voor alle voorzieningen geldt dat als zij algemeen gebruikelijk zijn, deze niet voor vergoeding in aanmerking komen. Zie verder alfabetische voorzieningelijst.

Voorbeelden van voorzieningen die onder de Wet Rea vallen zijn;

- onderwijsvoorzieningen
- vervoerskosten onderwijs
- vervoerskosten werkvervoer en werk/leefvervoer
- werkrolstoel
- werkvoorzieningen

7. Algemene Militaire Pensioenwet

Het ministerie van Defensie maakt met betrekking tot de regelingen voor voorzieningen voor functiebeperkte (ex)werknemers van defensie onderscheidt tussen algemene arbeidsongeschiktheid en invaliditeit met dienstverband.

Ten aanzien van werknemers waarbij invaliditeit met dienstverband is vastgesteld, heeft defensie een bijzondere verantwoordelijkheid. In dergelijke situaties dient een aanvraag voor een voorziening ingediend te worden bij defensie en dus niet bij de gemeente op grond van de Wvg. In overige situaties is de gemeente verantwoordelijk voor het verstrekken van voorzieningen, voorzover het gemeentelijk verstrekkingenbeleid Wvg dit toelaat.

8. Vervoersvoorzieningen op grond van het leerlingenvervoer en WSW

De gemeente Delft heeft op grond van de Wet op het Basisonderwijs de verplichting om via een verordening het leerlingenvervoer te regelen. Hierbij gaat het primair om het vervoer van het hoofdverblijf naar de onderwijsinstelling. Hier wordt verwezen naar de genoemde gemeentelijke verordening.

Werknemers van de sociale werkvoorziening (WSW) zijn voor hun woon-werkverkeer aangewezen op hun eigen werkgever (de gemeente). Voor het leefvervoer kan een beroep gedaan worden op de Wvg.

9. Ouderenvoorzieningen c.q. voorzieningen voor mensen met een functiebeperking

De gemeente heeft de zorg voor een aantal specifieke ouderenvoorzieningen. Het betreft onder meer aanleunwoningen (voorraad), woonzorgprojecten, warme maaltijdvoorzieningen, alarmering en vervoer. Bij de uitvoering van de Wvg is afstemming met ouderenzorgbeleid noodzakelijk vanwege de overlap in de doelgroep en het (gedeeltelijk) samenvallen van voorzieningen. Veel handicaps bij ouderen zijn een gevolg van met de leeftijd samenhangende slijtage, bijvoorbeeld reumatische klachten en slijtage aan gewrichten. Gehandicapten- en ouderenbeleid dienen daarom integraal benaderd te worden. Gehandicapten- en ouderenbeleid spelen een rol in het beleid ten aanzien van verkeer en vervoer, ruimtelijke ordening, huisvesting (Woonkeur), sociaal cultureel werk, sport en recreatie en maatschappelijk hulp en dienstverlening.

(Naast de hierboven genoemde factoren, wordt eveneens geen voorziening verstrekt in onderstaande situaties;)

1.3 Verwijzen of niet verstrekken van correcte gegevens

Van de aanvrager wordt verlangd dat er voldoende (correcte) gegevens worden verstrekt, op grond waarvan de gemeente een besluit kan nemen op een aanvraag. Blijkt tijdens het afhandelingstraject dat de verstrekte gegevens niet correct zijn of op onwaarheden berusten, heeft het college van burgemeester en wethouders het recht om de verstrekte voorzieningen terug te nemen of te weigeren.

Dit artikel heeft een directe relatie met artikel 6.3 lid 1 onder b van de verordening: *burgemeester en wethouders kunnen een beschikking tot verlening van een voorziening op grond van deze verordening geheel of gedeeltelijk intrekken indien; (b) op grond van gegevens beschikt waarvan gebleken is dat de gegevens zodanig onjuist waren dat, waren de juiste gegevens bekend geweest, een andere beslissing zou zijn genomen.*

Eveneens wordt gewezen op artikel 6.4 van de verordening, waarin de restitutie van de door de gemeente gemaakte kosten wordt geregeld.

1.4 Op therapeutische basis...

Indien een voorziening op therapeutische basis wordt aangevraagd, wordt deze in het kader van de Wvg niet toegekend. De factor tijd kan hierbij bepalend zijn zoals de prognose van de aangegeven beperkingen. De reden van de aanvraag is dan gelegen in het oplossen/verlichten van een stoornis of aandoening, wat niet overeenkomt met de doelstelling van de Wvg. Bijvoorbeeld de aanvraag voor een ligbad voor pijnbestrijding. Een bad is bedoeld voor lichaamsreiniging. Zolang een douche bruikbaar is voor lichaamsreiniging is er geen indicatie voor een ligbad. Het effect van een warm bad en daarna minder problemen ondervinden bij het traplopen betreft ook een aanvraag op therapeutische basis in het licht van de Wvg.

1.5 Niet adequaat gebruik

Artikel 1.2 lid 3 onder g geeft aan dat een voorziening niet wordt toegekend indien de gevraagde voorziening niet adequaat gebruikt kan worden. Deze bepaling is een verlengstuk van de eis, voortvloeiend uit de Wvg, dat gemeente een verantwoorde voorziening moeten verstrekken. Hierbij gaat het voornamelijk om een waarborg in te bouwen om vervoersvoorzieningen te verstrekken die adequaat gebruikt kunnen worden door de aanvrager. Onderzoekspunten hierbij zijn verkeersinzicht, motoriek, rijvaardigheid, etc. **Onder rijvaardigheid wordt verstaan dat de gebruiker in staat is om de voorziening technisch te beheersen en zodoende veilig kan deelnemen aan het verkeer. De gebruiker kan bochten goed insturen en adequaat gebruik maken van het gas en de rem, kortom de gebruiker weet hoe hij met het vervoersmiddel moet omgaan zonder een gevaar voor zichzelf en anderen te zijn. Onder verkeersinzicht wordt verstaan dat de gebruiker verkeerssituaties juist kan beoordelen en daarnaar kan handelen.**

Mocht bijvoorbeeld blijken dat iemand niet over voldoende rijvaardigheid of verkeersinzicht beschikt dan kunnen bepaalde vervoersvoorzieningen niet worden verstrekt.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 2. Woonvoorzieningen

2.1 Inleiding

Een woonvoorziening is een voorziening die wordt toegekend om de (langdurig) ondervonden beperkingen van een de aanvrager in (of direct om) de woning op te heffen of te verminderen. Het criterium om in aanmerking te komen voor een woonvoorziening is de vaststelling dat bouwkundige of woontechnische belemmeringen, het normale gebruik van de woning aantoonbaar verhinderen. De belemmeringen moeten een gevolg zijn van lichamelijke (geestelijke) beperkingen van de gebruiker en dus niet voortvloeien uit de aard van de gebruikte materialen.

De door de gemeente Delft te verstrekken woonvoorziening kan bestaan uit (artikel 2.1Vvg):

Een financiële tegemoetkoming in de kosten van:

- Verhuizing en inrichting;
- Woningaanpassing;
- Woonvoorziening van niet-bouwkundige of woontechnische aard;
- Onderhoud, keuring en reparatie;
- Huurderving;
- Tijdelijke huisvesting.

2.2 Verhuizen of aanpassen?

In de verordening is aangegeven dat het primaat bij het verstrekken voor woonvoorzieningen is gelegd bij het verhuizen indien de noodzakelijke aanpassingskosten van de huidige woning hoger zijn dan € 7.828,- (prijspeil 2004). De achterliggende gedachte bij dit uitgangspunt is dat zo efficiënt mogelijk met de beschikbare middelen en de woningvoorraad wordt omgegaan. Dit primaat houdt echter niet in dat de gemeente in alle gevallen ook daadwerkelijk besluit dat de aanvrager naar een andere woonruimte moet verhuizen.

Er zijn situaties denkbaar dat een aanvrager niet wil verhuizen, terwijl de gemeente van mening is dat verhuizen toch de goedkoopst adequate oplossing is. In dergelijke gevallen kan de gemeente het instrument "verhuisplicht" toepassen. Artikel 2.2 lid 1 Vvg⁵ geeft aan dat iemand voor een financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuis- en inrichtingskosten kan worden aangemerkt wanneer aantoonbare plotselinge en onvoorzienbare beperkingen, veroorzaakt door een ziekte of gebrek, het normale gebruik van de (huidige) woning belemmeren en de noodzakelijke aanpassingskosten van de woning hoger zijn dan het bedrag van de verhuis- en inrichtingskosten, vermeerderd met het bedrag van de eventuele aanpassingskosten van de nieuwe woning.

Lid 2 van dit artikel geeft aan dat iemand voor een woningaanpassing in aanmerking komt, wanneer verhuizen niet binnen een redelijke termijn mogelijk is of niet de goedkoopst adequate oplossing is.

Kortom, bij het afhandelen van een aanvraag voor een woonvoorziening, wordt rekening gehouden met een aantal elementaire aspecten, met name bij het primaat verhuizen c.q. de wens om niet te verhuizen. Daarbij moet een afweging gemaakt worden tussen de wens om niet te verhuizen, het aanpassen van de woning en het primaat verhuizen. In een situatie waarin iemand een aanvraag indient voor een woningaanpassing en deze kosten het grensbedrag, genoemd in artikel 2.2 lid 1 onder a van de verordening, overschrijdt, kiest de gemeente voor een financiële tegemoetkoming in de kosten van verhuizen en (her)inrichten. Deze keuze wordt in dergelijke gevallen door de gemeente gezien als de goedkoopst adequate oplossing. Mocht de aanvrager om verschillende redenen niet willen verhuizen, dan kan de gemeente een financiële vergoeding verstrekken onder bepaalde voorwaarden ter hoogte van het hierboven genoemde grensbedrag. Voorwaarde hierbij is dat de aanvrager de huidige woning dusdanig moet aanpassen dat er een adequate woonsituatie ontstaat en dat de aanvrager kan aantonen waarom hij niet wenst te verhuizen. Dit laatste wordt getoetst aan het hieronder genoemde wegingsmodel.

2.2.1 Wegingsmodel

In de praktijk komt het voor dat een persoon met een functiebeperking een aanvraag indient voor een woningaanpassing en niet wil verhuizen. In het kader van de Wvg wordt altijd gekozen voor de

⁵ Vvg = Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft.

goedkoopst adequate oplossing. In dit kader wordt hier een afweging gemaakt tussen aanpassen en verhuizen. De wens van de aanvrager om niet te verhuizen, is hierbij niet maatgevend. Er moet een afweging gemaakt worden, waarbij naast het kostenaspect, ook rekening gehouden wordt met de onderstaande elementen.

Welke factoren van toepassing zijn is afhankelijk van de individuele situatie van de cliënt. Onderstaande opsomming dient als **checklist** (*belangrijk te vermelden is dat het niet meer is dan een checklist; de onderstaande factoren zijn punten waarmee rekening gehouden moet worden met de afweging of het verantwoord is om iemand wel of niet te laten verhuizen in het kader van de verhuisplicht*):

- A Aanwezigheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woonruimte;
- B Vergelijking aanpassingskosten huidige versus nieuwe woning;
- C Volkshuisvestelijke afwegingen;
- D Termijn waarop het woonprobleem opgelost kan worden;
- E Prognose woon - zorg
- F Sociale omstandigheden;
- G Integrale afweging verstrekking Wvg-voorzieningen;
- H Eigen woning;
- I Noodzaak tot verhuizen door inkomensachteruitgang;
- J Woonlastenstijging en draagkracht.

A Aanwezigheid van aangepaste of eenvoudig aan te passen woonruimte

Verhuizing naar een voor de aanvrager geschikte en betaalbare woonruimte moet binnen een redelijke termijn te realiseren zijn. Uit jurisprudentie blijkt dat onder een redelijke termijn zes maanden wordt verstaan. Een woonruimte die als niet betaalbaar wordt beschouwd is een woning waarvan de huur boven de individuele huursubsidiegrens ligt. Dit terwijl betrokkene, gelet op de hoogte van zijn inkomen, wel voor huursubsidie in aanmerking zou komen.

Het Wvg uitgangspunt is dat iemand die belemmeringen ondervindt in het normale gebruik van de woning, in aanmerking komt voor een financiële tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten.

Het criterium 'ergonomische' beperkingen is in 1999 via twee wegen uitgebreid:

- A. via een uitspraak van de Centrale Raad van Beroep waarbij bepaald werd dat de cliënt waarvan de relatie tussen de medische problematiek en het woonprobleem was aangetoond, in aanmerking kon komen voor een financiële tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten.
- B. voorts is de zogenaamde *uitraaskamer*⁶ ook onder zorgplicht van de Wvg gebracht.

B Vergelijking aanpassingskosten huidige versus nieuwe woning

Om inzicht te krijgen wat de goedkoopst adequate oplossing is, moeten de kosten van de totale aanpassingen in de huidige woning in kaart worden gebracht. Deze kosten worden afgezet tegen een verhuissituatie, waarbij rekening gehouden moet worden met de volgende kosten:

- De tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten;
- Kosten Wvg-aanpassing nieuwe woning, inclusief evt. grondkosten;
- Kosten vrijmaken nieuwe woning;
- Huurderving (indien nieuwe woning leegstaat).

Is dit kostenverhaal moeilijk (feitelijk) inzichtelijk te maken, dan kan worden volstaan met een zo goed mogelijke benadering van de werkelijkheid (ervaringcijfers, aannames).

Er wordt gekozen voor de goedkoopst adequate oplossing.

⁶ *Uitraaskamer*; dit is een verblijfsruimte waarin een mens met een functiebeperking die vanwege een gedragstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont, zich kan afzonderen of tot rust kan komen. Hoe zo'n kamer er precies uit moet zien hangt af van de persoonlijke omstandigheden.

C Volkshuisvestelijke afwegingen

- Ondoelmaticheid van het aanpassen van de oude (huidige) woning, indien een reeds aangepaste woning beschikbaar is;
- Eveneens moet rekening gehouden worden met woningen die een zogenaamde sloophominatie hebben;
- Aantal kamers in relatie tot aantal bewoners.

D Termijn waarop het woonprobleem opgelost kan worden

Verhuizen kan een snellere oplossing zijn dan aanpassen. Bijvoorbeeld wanneer het ontslag uit het ziekenhuis of de verpleeginrichting afhankelijk is van de woningaanpassing. Dit moet individueel benaderd worden. Opgemerkt wordt hier dat de mate van de noodzaak tot verhuizen in relatie mag worden gebracht tot de termijn waarop iemand een woning kan betrekken. In een situatie waaruit blijkt dat de medische noodzaak voor een verhuizing niet groot is, dan kan de termijn van zes maanden worden verlengd. Eén en ander mag uiteraard niet leiden tot een onverantwoorde situatie.

Bij dit aspect kan eveneens de druk op de woningmarkt genoemd worden, die ook effect heeft in de huursector. De huursector in de gemeente Delft wordt gekenmerkt door een relatief laag aantal opgepluste (niet adequate) woningen. Hierdoor kan het voorkomen dat de gemeente eerder verplicht wordt om de bestaande woning aan te passen. Zie ook onder G.

Tot slot wordt hier opgemerkt dat naast de verplichting van de gemeente om een geschikte woning aan te bieden, van de cliënt zelf ook actie mag worden verwacht. **Indien in het regionale woningaanbod een voor die cliënt geschikte woning wordt aangeboden, wordt de cliënt geacht te reageren.** Er kan gebruik worden gemaakt van het Woonmarktsysteem om zelf een geschikte woning te vinden. Er kan een voorrangindicatie tot verhuizen aangevraagd worden, een urgentieverklaring. Een urgentieverklaring valt niet onder de WVG, maar onder het regime van de Huisvestingsverordening Stadsgewest Haaglanden. Vaak moet de in de aangepaste woning nog wat maatwerk plaatsvinden middels kleine woningaanpassingen. Dit gaat via een spoedprocedure bij het RIO DWO verlopen.

E Prognose woon - zorg

In navolging van hetgeen staat genoemd onder D, moet eveneens rekening gehouden worden met de tijdsinschatting over de gebruiksduur van de aangevraagde woonvoorzieningen. Bij de afweging kan rekening gehouden worden met de prognose van het ziektebeeld, al of niet ingeschreven staan bij een verzorgingshuis of andere woonvorm, etc. Hierbij gaat het erom dat de investeringskosten in verhouding staan tot het duur van het gebruik van de geboden voorziening, waarbij het uitgangspunt is dat de gemeente de zorgplicht heeft om een verantwoorde voorziening te verstrekken. Er zijn hier grijze gebieden voorstelbaar; de prognose moet in dergelijke gevallen afgemeten worden aan de term "langdurig noodzakelijk".

F Sociale omstandigheden

Verhuizing kan leiden tot aantasting van het sociale netwerk van de aanvrager. Als dit aan de orde is moet worden bekeken of dit leidt tot het wegvallen van de volgende aspecten van het sociale netwerk;

- Mantelzorg die nodig is voor het overwinnen van beperkingen in het normale gebruik van de woning;
- Mantelzorg die in belangrijke mate ondersteunt in ADL;
- Buurtgebonden vrijwilligerswerk.
- De aanwezige huisgenoten*.
- Overige door de cliënt aangehaalde factoren.

***Aandachtspunt hierbij is dat er zich situaties voordoen waarbij het inwonend kind de (mantel)zorg op zich neemt van de ouders. Bij de afweging dient hiermee rekening gehouden te worden.**

G Integrale afweging verschillende Wvg-voorzieningen (wonen, vervoer, rolstoelen)

Afstemming met overige Wvg-voorzieningen is van belang om te komen tot een besluit op een aanvraag. Afstemming met vervoersvoorzieningen kan een belangrijke rol spelen. Criteria zijn de afstand tot openbaar vervoerhaltes en de aanwezigheid van voorzieningen zoals winkelcentra. Als een woning dichtbij bovengenoemde voorzieningen ligt, kan het adequater zijn om de huidige woning aan te passen dan de betrokkene te laten verhuizen. De bereikbaarheid van de diverse voorzieningen is beter indien ze in de buurt liggen.

H Eigen woning

Verhuizing kan meer consequenties hebben wanneer de aanvrager eigenaar is van de woning. Er wordt nagegaan of betrokkene vermogensverlies lijdt bij gedwongen verkoop en er een schuldrestant ontstaat. Van ernstig vermogensverlies is sprake als 5% of meer op de verwervingsprijs moet worden toegelegd. Bij een aangepaste woning is minder kans op hergebruik.

I Noodzaak tot verhuizen door inkomensachteruitgang

Iemand kan door zijn handicap aangewezen raken op een (arbeidsongeschiktheids-)uitkering, wanneer werken niet meer mogelijk is. Het hierdoor ontstane inkomensverlies kan ertoe leiden dat een cliënt de woonlasten van zijn huidige woning niet meer kan dragen waardoor verhuizen automatisch een adequatere oplossing is dan aanpassing van de huidige woning.

J Woonlastenstijging en draagkracht

Indien bij verhuizing de woonlastenstijging de draagkracht van cliënt te boven gaat, moet hiermee rekening worden gehouden. Bij een eventueel hogere huur moet dit binnen de draagkracht vallen, tenzij er voor betrokkene "onmiskenbaar sprake zou zijn van een daadwerkelijk substantiële verhoging van het woongenot". Zie Wvg-journaal no:10 jaargang 4. (CRvB 18/08/1998 gepubliceerd in JSV 98/255)

Paragraaf 2 van **de verordening** behandelt het recht op een voorziening.

2.2.2 **Het normale gebruik van de woning**

Artikel 2.2 lid 1 noemt *het normale gebruik van de woning*. Het normale gebruik van de woning concentreert zich op het gebruik van woonruimten waar de normale, elementaire woonfuncties zoals slapen, eten, toiletgang en lichaamsreiniging plaatsvinden. Belemmerd zijn in het vrije gebruik van de woning, waar de activiteiten van het dagelijks leven vervuld worden, betekent dat de woning niet normaal gebruikt kan worden. Daarmee heeft het normale gebruik van de woning tevens een invulling die samenhangt met zinvol, daadwerkelijk gebruik.

Tot het normale gebruik van de woning behoort eveneens het traplopen, meestal om essentiële gebruiksruimten te bereiken. In het kader van de Wvg wordt ervan uitgegaan dat twee tot drie maal traplopen “normaal” wordt geacht bij een huishouden van twee of meer personen (zie ook 2.8).

Afhankelijk dus van de woonfunctie en het daadwerkelijk gebruik (frequentie) kunnen ook de tuin, het balkon of het terras toegankelijk gemaakt worden. Het wonen en eten verplaatst zich in de zomer immers vaak naar buiten. Hoewel een keuken een elementaire woonfunctie inneemt, is de toegang tot de keuken niet zinvol voor iemand die bedlegerig is en in de keuken zelf niets kan. Al met al blijft het een individuele vaststelling. Het gebruik van hobby-, werk- of recreatieruimten in de woning valt **niet** onder deze begripsomschrijving.

2.3 **Voorwaarden bij de verlening van woonvoorzieningen (Hoofdstuk 2 Vvg)**

In deze paragraaf wordt een kader gegeven waarbinnen de verschillende woonvoorzieningen worden verstrekt. Dit kader bestaat uit de volgende elementen:

- *Hoofdverblijf*, er wordt slechts een financiële tegemoetkoming verstrekt in de gemaakte kosten, indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft of **zal hebben in de woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning**, waaraan de voorziening wordt getroffen. Hierbij moet het gaan om een zelfstandige woonruimte, waarbij er dus sprake is dat de aanvrager zelfstandig een huishouden voert (m.u.v. kinderen).
- In uitzondering hierop, geldt de voorziening “bezoekbaar maken”⁷. **Zie artikel 2.5 lid 3, 4 en 5 van de Vvg.**
- Er wordt geen financiële tegemoetkoming verstrekt in de gemaakte kosten, wanneer deze kosten het gevolg zijn van een verhuizing, waarvoor geen medische noodzaak bestond (zogenaamde *wensverhuizingen*). De te verlaten woning was adequaat; De keuze om te gaan verhuizen naar een niet adequate woning, zonder dat daar een medische indicatie voor bestond, is geen actie waarmee de Wvg rekening houdt. De verantwoording hiervoor ligt bij de aanvrager.
- Er wordt geen woonvoorziening verstrekt, als bedoeld in artikel 2.1 Vvg wanneer er reeds eerder een soortgelijke Wvg voorziening is verstrekt, binnen een periode van zeven jaar. Voorwaarde hierbij is dat de **reden** van aanvraag en de **gevraagde voorziening** gelijksoortig zijn als de eerdere Wvg aanvraag. De medische situatie is daarbij niet veranderd.
- Normaal gesproken kunnen er in het kader van de Wvg geen woningaanpassingen worden aangebracht aan gemeenschappelijke ruimten. Echter, artikel 2.8 geeft hierop een aantal uitzonderingen met betrekking tot zogenaamde toegankelijkheid belemmerende factoren. Zodra een woning voor een aanvrager ontoegankelijk blijft, kunnen de volgende (niet limitatieve) voorzieningen wordt aangebracht;
 - verbreden van de toegangsdeur
 - elektrische deuropener
 - hellingbaan
 - drempelhulp of vlonders

⁷ Bezoekbaar maken; het aanpassen van de toegang van de woning, zodat de woonkamer bereikbaar is voor de gehandicapte en het bereikbaar maken van één toiletvoorziening. Zie verder afzonderlijke paragraaf en voorzieningenlijst.

- extra trapleuningen in portiekwoningen
- opstelplaats rolstoelen / scootmobiel

Voorwaarde bij het aanbrengen van deze voorzieningen is dat deze door de aanvrager noodzakelijkerwijs gebruikt worden om de normale woonfuncties uit te oefenen. Eveneens mogen deze geen overlast opleveren voor overige bewoners.

2.4 Tegemoetkoming in de verhuis- en (her)inrichtingskosten

Een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten is mogelijk, indien wordt verhuist naar een aangepaste woonruimte of naar een makkelijker dan de reeds bewoonde woonruimte aan te passen woonruimte. Voorwaarde hierbij is dat de aanvrager verhuist van een niet-adequate woning naar een adequate woning en indien voldaan wordt aan de voorwaarden zoals deze in 3.6.1 zijn genoemd.

Eveneens moet het gaan om aantoonbare *plotselinge en onvoorzienbare* beperkingen. Deze voorwaarde gaat ervan uit dat ieder mens op een bepaald moment in het leven gaat verhuizen naar een “gemakkelijker” woning. Deze leeftijdsgerelateerde verhuizingen kennen een grote mate van voorspelbaarheid. Mensen met leeftijdsgebonden beperkingen kunnen anticiperen op een toekomstige verhuizing, daar waar mensen met plotselinge en onvoorziene beperkingen dit geheel niet kunnen. Een aanvraag voor een verhuiskostenvergoeding wordt in dergelijke situaties gezien als een verzoek tot het oplossen van een woonprobleem door middel van het aanbrengen van woningaanpassingen. Een verhuiskostenvergoeding is dan niet vanzelfsprekend. Mocht blijken dat dit de goedkoopste adequate oplossing is (primair) dan kiest de gemeente voor deze oplossing.

Een andere mogelijkheid om een tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten te verstrekken is het aanbieden van een verhuiskostenvergoeding aan een niet gehandicapte die in een aangepaste woning woont. Indien deze bewoner (bijvoorbeeld na het verhuizen of overlijden van de gehandicapte partner) op verzoek van de gemeente of woningstichting de woning vrijmaakt, kan hij of zij in aanmerking komen voor een vergoeding. Voorwaarde is dat er in de vrijgekomen woning opnieuw een bewoner met functiebeperking komt te wonen. In december 2003 is het Huurrecht in het Burgerlijk Wetboek gewijzigd (artikel 7:274 lid 3 sub b) waardoor het voor woningbouwcorporaties makkelijker is geworden om een aangepaste woning vrij te maken. Hierin is vastgelegd dat indien de woning niet meer wordt gebruikt door diegene waarvoor de woning is aangepast, de woning onder bepaalde voorwaarden kan worden vrijgemaakt voor een andere in functiebeperkte woningzoekende. Een van de voorwaarden is dat aan de niet-aanvrager huurder passende vervangende woonruimte wordt aangeboden.

De financiële tegemoetkoming voor verhuizing en inrichting is een forfaitair bedrag zoals vastgesteld in het Financieel Besluit. Dit bedrag wordt onafhankelijk van de werkelijke kosten en onafhankelijk van het inkomen van de aanvrager verstrekt.

2.4.1 Voorwaarden voor de financiële tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten

De financiële tegemoetkoming in de verhuis- en inrichtingskosten wordt slechts verstrekt indien de aanvrager verhuist van een niet-adequate woning naar een adequate woning en indien voldaan wordt aan de volgende voorwaarden:

- In het te verlaten hoofdverblijf, als gevolg van ziekte of gebrek, aantoonbaar plotselinge en onvoorzienbare beperkingen worden ondervonden in het normale gebruik van de woning;
- De kosten van de noodzakelijke aanpassing van de (nieuwe) woning niet meer bedragen dan € 7.828,= (prijsspeil 2004);
- De kosten van de noodzakelijke aanpassingen van de huidige woning niet meer dan € 3.914,= (prijsspeil 2004) hoger zijn dan de kosten van verhuizing en herinrichting in combinatie met de noodzakelijke aanpassing van de nieuwe woning.
- De verhuizing niet heeft plaatsgevonden voordat burgemeester en wethouders op de aanvraag hebben beschikt, tenzij zij daar schriftelijk toestemming voor hebben gegeven;
- De verhuizing plaatsvindt binnen een termijn van zes maanden nadat burgemeester en wethouders op de aanvraag hebben beschikt. In bijzondere gevallen kan de genoemde termijn worden verlengd;
- De aanvrager niet voor het eerst zelfstandig gaat wonen;
- De aanvrager niet verhuist naar een AWBZ gefinancierde instelling.

Nadere bepalingen:

- De toekomstige woning moet voor langere tijd geschikt zijn. Hierbij moet inzichtelijk worden gemaakt in hoeverre de woning **levensloopbestendig** is en het geen **sloophominatie** heeft.
- De verstrekking van verhuiskostenvergoeding heeft mede tot doel het stimuleren van het zo lang mogelijk zelfstandig laten wonen. **Inwoning** (kamerbewoning) wordt gezien als een onzelfstandige vorm van wonen, waardoor het niet mogelijk is om in dergelijke situaties aanspraak te maken op een verhuiskostenvergoeding in het kader van de Wvg.
- Indien verhuizing noodzakelijk is in het kader van de Wvg kunnen eenvoudige aanpassingen worden toegekend in de huidige woning om de periode tot de verhuizing te overbruggen. Hierbij gaat het veelal om eenvoudige losse woonvoorzieningen.
- De tegemoetkoming in de verhuiskosten wordt uitgekeerd nadat de gemeente een bericht van verhuizing door de cliënt heeft ontvangen (melding GBA).

2.5 Woningaanpassingen

Een aanvrager kan voor een woningaanpassing in aanmerking komen indien een verhuizing naar een aangepaste of eenvoudiger aan te passen woning niet mogelijk is of niet de goedkoopst adequate oplossing is (artikel 2.2 lid 2 Vvg). Woningaanpassingen houden verbeteringen in de toegankelijkheid van de woning in, alsmede de doorgankelijkheid van de woning en/of de bruikbaarheid van de woning. Voor de toegankelijkheid geldt in juridische zin dat de woning slechts via een ingang rolstoeltoegankelijk moet zijn. Individueel wordt bekeken in hoeverre de noodzaak bestaat om zowel de voor- als achteringang toegankelijk te maken.

Voorbeelden van woningaanpassingen zijn:

- Eenvoudige woningaanpassingen zoals douchezitjes, wandgrepen en opdruksteunen (sanitaire aanpassingen);
- Zogenaamde maatwerk aanpassingen, zoals keukenaanpassingen, trapliften en plafondliften;
- Toegankelijkheidsbevorderende aanpassingen, zoals drempelhulpen, verbreden deuren i.v.m. rolstoelgebruik en elektrische deuropeners.

Nadere bepalingen:

- Voor aanpassingen aan woonwagens en woonboten gelden specifieke beleidsregels. Hiervoor wordt verwezen naar artikel 2.9 tot en met 2.12 Vvg.
- Woonvoorzieningen zoals deze in de verordening zijn genoemd, zijn niet van toepassing op het aanpassen van hotels, pensions, bejaardenoorden, recreatiewoningen, maar ook hobby en recreatieruimten (artikel 2.3 Vvg).

2.6 Keukenaanpassingen

Uitgangspunt bij de verstrekking van een keukenaanpassing is dat de aanvrager in belangrijke mate gebruik maakt en zal maken van de keuken. Hierdoor kan de aanvrager zowel hoofdgebruiker als medegebruiker zijn. De rol van de aanvrager in het gezin en het zelfstandig functioneren spelen bij de beoordeling een belangrijke rol. Functioneel spelen naast het bereiden van de maaltijd en afwassen ook eenvoudige verrichtingen zoals koffie/thee zetten en brood klaarmaken een rol. Indien het alleen gaat om eenvoudige verrichtingen kan een werkplank in de keuken worden verstrekt of de activiteit verplaatst worden naar een andere ruimte. Dit moet individueel worden bekeken.

Bij het verstrekken van keukenaanpassingen zijn de volgende punten van belang:

1. Huidige keukenindeling. (Is met een herschikking van meubelstukken of andere indeling van de (koel)kast ook een adequate oplossing te treffen?)
2. De mate van gebruik van de keuken door de aanvrager en de medebewoners.

Mate van gebruik

Uitgangspunt bij de verstrekking van keukenaanpassing is dat de aanvrager *in belangrijke mate gebruik moet kunnen maken van de keuken*. Hierdoor kan de aanvrager zowel hoofdgebruiker als medegebruiker zijn. De rol van de aanvrager in het gezin en het zelfstandig functioneren spelen bij de beoordeling een belangrijke rol.

Uitvoering keuken

Bij het aanpassen c.q. vervangen van de keuken wordt er een keuken geplaatst die voldoet aan de eisen van de sociale woningbouw; te weten, totaal vijf aanrecht of bovenkasten. **Mocht uit een selectie**

advies blijken dat er meerdere voorzieningen nodig zijn, waardoor er een adequate situatie voor de aanvrager ontstaat, worden deze vergoed. Alle wensen en/of extra's die de aanvrager wenst komen niet voor vergoeding in het kader van de Wvg in aanmerking. De meerkosten (inclusief plaatsingskosten) van extra voorzieningen komen voor rekening van de cliënt.

Renovatie

In het kader van een renovatie worden alleen de meerkosten van de aan de handicap gerelateerde aanpassingen van de keuken vergoed. Hierbij moet inzichtelijk worden gemaakt in hoeverre de keuken aan vervanging toe als gevolg van gebruikslijtage e.d. (afschrijvingstermijn keuken gemiddeld 20 jaar).

2.7 Aanpassingen woongebouwen voor ouderen

De gemeente Delft heeft met sociale verhuurders afspraken gemaakt over het aanbrengen van woningaanpassingen in bestaande bouw en nieuwbouw. Hierbij gaat het om de kwaliteit van de aanpassingen, de snelheid waarmee een voorziening kan worden aangebracht, verdeling van kosten, woningvoorraad beheer, etc. De aanpasbaarheid van gebouwen heeft betrekking op de mate van doorgankelijkheid en toegankelijkheid van de betreffende complexen.

Op voorhand voorzieningen aanbrengen in nieuwbouw complexen (zogenaamde opplusprojecten) werkt kosten besparend. Toekomstige (individuele) Wvg aanvragen worden op deze manier grotendeels voorkomen. De aanpassingskosten zijn relatief laag, wanneer ze met de hoofdbouw (of renovatie) als geheel worden meegenomen. De collectief aan te brengen voorzieningen bestaan uit toegankelijkheid bevorderende aanpassingen bijvoorbeeld elektrische deuropeners, verwijderen van drempels, etc.

Dit betekent niet direct dat alle kosten voor rekening van de Wvg komen. De woningeigenaar heeft eveneens een zorgplicht als het gaat om aanpassingen in wooncomplexen, bedoeld voor mensen met een functiebeperking en ouderen.

Het Besluit beheer sociale huursector (Bbsh) bepaalt in artikel 12, lid 2: *“de toegelaten instelling bouwt zodanige woongelegenheden of treft zodanige voorzieningen aan haar woongelegenheden, dat lichamelijk gehandicapten voor wie hun woongelegenheden niet passend zijn volgens redelijke wensen kunnen worden gehuisvest”*.

2.8 Traplift

Traplopen in relatie tot het normale gebruik van de woning.

Belemmerd zijn in het normale gebruik van de woning betekent dat de woning niet normaal gebruikt kan worden. Het vrije gebruik moet overigens wel zinvol zijn. Het betreft het toegankelijk en bereikbaar zijn van relevante ruimten zoals slaapkamer, natte cel, toilet, woonkamer en keuken. Bij de beweging “traplopen” wordt tot het normale gebruik van de woning gerekend het twee tot drie maal daags traplopen. Indien hier iemand objectiveerbare belemmeringen bij ondervindt, kan een traplift een oplossing zijn.

Een traplift naar zolder draagt bijvoorbeeld niet bij aan vrij gebruik van de woning zoals bedoeld in het licht van de Wvg. Immers, hierbij gaat het om het in staat zijn om functionele ruimten te kunnen bereiken, zoals woon- en slaapkamer. De zolder wordt primair gezien als een ruimte die niet toegankelijk gemaakt hoeft te worden in het kader van de Wvg, tenzij blijkt dat er een onredelijke situatie ontstaat. Ook hierbij geldt het primaat verhuizen. De gemeente kiest voor de goedkoopst adequate oplossing. Er mag zowel van de aanvrager als de aanwezige huisgenoten een gedeelde verantwoordelijkheid worden verwacht, bijvoorbeeld het ophalen van de was op de bovenverdieping of het ledigen van de ondersteek bij het gebruik van een posteel.

2.9 De uitraaskamer

Uitraaskamers behoren tot woonvoorzieningen in het kader van de Wet voorzieningen gehandicapten. Onder een uitraaskamer wordt een verblijfsruimte verstaan waarin een persoon die vanwege een gedragstoornis ernstig ontremd gedrag vertoont, zich kan afzonderen of tot rust kan komen. Om ten aanzien van vormen van gestoord gedrag binnen de Wvg een woningaanpassing te verstrekken, *moet aangetoond dan wel anderszins aannemelijk zijn dat het daaruit voortvloeiende risico van fysiek letsel niet kan worden beheerst door in redelijkheid te vergen oppas of andere maatregelen*. Veelal gaat het om gedrag dat van het ene op het andere moment om kan slaan, waarvoor veiligheidsmaatregelen getroffen moeten worden.

2.10 Roerende woonvoorzieningen

De roerende woonvoorzieningen zijn onderverdeeld in drie categorieën⁸:

- Financiële tegemoetkoming voor woningsanering;
- Financiële tegemoetkoming voor vervangen gewone vloerbedekking door rolstoelvaste vloerbedekking in de woonkamer, slaapkamer en keuken;
- Losse woonvoorzieningen, zoals douchestoelen, patiënten tilliften.

⁸ Deze verdeling wordt geschaard onder de roerende woonvoorzieningen; dit om de indeling te verduidelijken. Zie voor overige losse (woon) voorzieningen de alfabetische voorzieningenlijst + aanspraken.

2.10.1 *Financiële tegemoetkoming voor woningsanering*

Vocht en tocht komen in iedere woonruimte voor. Het wegnemen hiervan valt niet onder de zorgplicht, zoals genoemd in de wet. Ook het opheffen van allergene factoren of andere problemen die hun oorzaak vinden in de aard van de in of aan de woonruimte gebruikte materialen vallen niet onder de werking van de Wvg. Uitzondering hierop zijn belemmeringen die voortkomen uit COPD⁹. Onder woningsanering in het kader van de Wvg wordt verstaan vervanging van vloerbedekking.

Criteria

- 1 Directe vervanging van de gebruikte materialen is medisch gezien dringend noodzakelijk. Er is sprake van een calamiteit, dat wil zeggen een **acuut** probleem door de klachten. Vastgesteld moet worden of en wanneer de klachten medisch zijn geobjectiveerd, dat wil zeggen door de specialist of de huisarts vastgesteld, en wat de aard van de COPD-klachten is. Een medisch advies is hierbij een voorwaarde.
- 2 Onder de werking van de Wvg valt sanering van vloerbedekking in slaapkamer. Op deze regel kan alleen een uitzondering worden gemaakt als betrokkene het grootste deel van de dag in een ander vertrek verblijft. Primair geldt de regel dat de aanvrager objectieveerbare beperkingen ondervindt in de betreffende ruimten.

Aandachtspunten bij woningsanering

Indien is aangetoond dat de allergische reactie aantoonbaar verband houdt met huisstofmijt, dan mag van de aanvrager verwacht worden dat hij of zij aanvullende maatregelen neemt om de ondervonden beperkingen te verminderen; denk hierbij aan het bestrijden van vocht, anders heeft saneren geen zin. Dit geldt ook voor het voldoende luchten en ventileren van de woonruimten, etc.

Als de COPD van **virale** of **bacteriële** aard is, heeft woningsanering geen zin omdat de oorzaak hiervan niet ligt in de woning of gebruikte materialen.

Bij COPD in de vorm van **hyperreactieve** aandoeningen moet worden gedacht aan klachten door sigarettenrook, vocht, mist, stoom e.d. (aspecifieke prikkels). Ook hier heeft woningsanering geen zin. De vaststelling van een luchtwegaandoening op zich is dus niet voldoende. Bekeken moet worden in welke vorm de aandoening zich voordoet en welke nadelige gevolgen de patiënt ondervindt. Bovendien geldt dat er geen vergoeding wordt verstrekt indien de aanvrager bij aanschaf van het artikel had kunnen weten dat hij overgevoelig is voor de daarin verwerkte stoffen. Verwacht wordt dat de aanvrager zich in het vervolg bij de aanschaf van nieuwe materialen aan het programma van eisen voor de woninginrichting zal houden.

2.10.2 *Financiële tegemoetkoming voor rolstoelgeschikte vloerbedekking*

Evenals bij woningsanering geldt bij vervanging van rolstoel ongeschikte vloerbedekking door rolstoelgeschikte vloerbedekking dat er sprake moet zijn van kosten die medisch gezien dringend noodzakelijk zijn. **Dat wil zeggen dat de ontstane beperkingen niet voor of tijdens de aanschaf van de huidige vloerbedekking te voorzien waren.**

Het Vergoedingenbesluit voorzieningen gehandicapten gemeente Delft regelt de hoogte van de financiële tegemoetkoming in de kosten van woningsanering. De hoogte is afhankelijk van twee factoren, te weten de leeftijd van de liggende vloerbedekking en de vastgestelde bedragen, zoals opgenomen in de componentenlijst. De volgende afschrijvingssystematiek wordt gehanteerd;

⁹ Chronic Obstructive Pulmonary Disease is een chronische aandoening waarbij de longfunctie versneld achteruit gaat."

A leeftijd tot 2 jaar; vergoeding	100% van het normbedrag
B leeftijd tot 4 jaar; vergoeding	75% van het normbedrag
C leeftijd tot 6 jaar; vergoeding	50% van het normbedrag
D leeftijd tot 8 jaar; vergoeding	25% van het normbedrag
E leeftijd ouder dan 8 jaar;	Geen vergoeding i.v.m. economische afschrijving

Het genoemde normbedrag is opgenomen in het Vergoedingenbesluit **(componentenlijst)**.

Een uitzondering wordt gemaakt indien een aanvrager een uiterst laag inkomen heeft (op of rond het minimuminkomen) en aantoonbaar veel kosten heeft die directe verband houden met de handicap. Door deze extra kosten kan deze persoon met een functiebeperking onder het bestaansminimum terecht komen. Voor deze groep geldt geen afschrijvingstermijn, waardoor een volledige vergoeding kan worden gegeven. Hierbij moet onderzocht worden in hoeverre zij geen eerdere vergoeding hebben ontvangen voor de inrichting via een andere regeling.

Tot slot kan opgemerkt worden dat er geen vergoeding wordt verstrekt voor woningsanering bij verhuizing, omdat bij de verhuizing de woning opnieuw moet worden ingericht en dan rekening kan worden gehouden met de ondervonden klachten.

2.10.3 Losse woonvoorzieningen

Of een aanvrager in aanmerking komt voor een losse (roerende) of een vaste (onroerende) woonvoorziening, hangt af van de bouwkundige situatie van de woning en van de ondervonden beperkingen en belemmeringen.

Onder losse woonvoorzieningen vallen o.a:

- bad-, douche- en toilethulpmiddelen
- tilliften

Bij de advisering van bad- en douchehulpmiddelen hanteert de gemeente Delft als uitgangspunt dat de aanvrager in staat moet worden gesteld om te douchen. Bij afwezigheid van een douche kan een bad met behulp van een badplank of badzijte worden omgebouwd tot een douchevoorziening.

2.11 Onderhoud, keuring en reparatie woonvoorziening

Een financiële tegemoetkoming in de kosten van onderhoud, keuring en reparatie kan worden verleend indien:

- De woonvoorziening in het kader van de VVG is verleend dan wel in het kader van het Besluit Geldelijke Steun Huisvesting Gehandicapten of de Regeling Geldelijke Steun Huisvesting Gehandicapten (oude regelingen), en;
- De aanvrager ten tijde van het onderhoud, de keuring of reparatie de woonruimte als hoofdverblijf heeft, en;
- Het één van de volgende woonvoorzieningen betreft: stoelliften; rolstoel- of sta-plateauliften; woonhuisliften; hefplateauliften; balansliften; de mechanische inrichting voor het verstellen van een in hoogte verstelbaar keukenblok; elektromechanische openings- en sluitingsmechanismen van deuren; sanibroyeurs (fecaliën vermalers).

De hoogte van de financiële tegemoetkoming in deze kosten worden geregeld in het **Vergoedingenbesluit**.

2.12 Tijdelijke huisvesting

Een aanvrager kan in aanmerking komen voor een tegemoetkoming in de kosten van tijdelijke huisvesting in verband met het aanpassen van zijn huidige woonruimte.

Deze financiële tegemoetkoming wordt uitsluitend verleend voor de periode dat de aan te passen woonruimte door het uitvoeren van de woningaanpassing niet bewoond kan worden en de aanvrager daardoor dubbele woonlasten heeft. De maximale termijn bedraagt zes maanden. Vastgesteld moet zijn dat de aanvrager redelijkerwijs niet kan voorkomen dat hij deze dubbele woonlasten heeft. De hoogte van de vergoeding mag de maximale huurgrens ingevolgde de Huursubsidiewet niet te boven gaan.

2.13 Bezoekbaar maken van de woning

Een aanvrager die zijn hoofdverblijf in een AWBZ gefinancierde instelling heeft, kan in aanmerking komen voor een financiële tegemoetkoming in de kosten van het bezoekbaar maken van een (andere) woonruimte, mits geen andere woning voor de aanvrager bezoekbaar is gemaakt. Bezoekbaar maken houdt in dat de aanvrager de woonruimte, de woonkamer en een toilet kan bereiken en gebruiken.

Hierbij wordt het volgende opgemerkt.

- Het moet dus gaan om bezoek en geen overnachtingen;
- Alleen gelijkvloerse aanpassingen zijn mogelijk;
- Voor het gebruik van het toilet, behoort ook een toiletstoel of een draaischijf.

Deze regeling is een uitzondering op artikel 2, tweede lid Wvg, dat bewoners van een artikel 8 toegelaten AWBZ-instellingen van de zorgplicht ten aanzien van woonvoorzieningen uitsluit.

2.14 Grens zorgplicht woonvoorzieningen

Financiële bovengrens

De gemeentelijke zorgplicht is vanaf 1 april 2000 uitgebreid. Er is een gewijzigde tekst van de wet in artikel 5, lid 1 onder a waarin wordt vermeld dat de grens voor het realiseren van woningaanpassingen verhoogd is tot € 45.378,-. Woonvoorzieningen waarvan de kosten gelijk zijn aan of meer bedragen dan € 45.378,- worden niet verleend, tenzij weigering van de voorziening gelet op het bedrag dat deze regeling beoogt te beschermen zou leiden tot onbillijkheden van overwegende aard. Dit betekent dat er op basis van de hardheidsclausule een woningaanpassing verstrekt kan worden, waarbij de kosten hoger uitvallen dan € 45.378,-.

Het is verplicht om het Regionaal Indicatie Orgaan (RIO) advies te laten uitbrengen over de noodzaak van een woningaanpassing boven de € 20.420,-.

Hoofdverblijf

Artikel 2.5 lid 1 van de Vvg geeft aan dat burgemeester en wethouders slechts een financiële tegemoetkoming verlenen, indien de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft of zal hebben in de woonruimte waaraan de voorziening wordt getroffen. Concreet betekent dit dat de volgende personen **geen aanspraak** kunnen maken op een *woonvoorziening* in het kader van de Wvg:

- Personen die in een AWBZ instelling verblijven;
- Personen die op een AWBZ gefinancierde zorgplek verblijven, middels een zogenaamd persoonsgebonden financiering.

Uitzondering hierop is de reeds eerder genoemde regeling over het bezoekbaar maken.

Er kunnen zich situaties voordoen van **co-ouderschap**. Dit betekent concreet dat een functiebeperkt kind twee hoofdverblijven kan hebben, waardoor beide **in principe** gemeenten (of dezelfde gemeente) de volledige Wvg zorgplicht hebben.

Inwoning en woningaanpassingen

Ingeval van **inwoning** kan het volgende gesteld worden. Bij de verhuiskostenvergoeding wordt inwoning gezien als een vorm van niet-zelfstandig wonen, waardoor er geen aanspraak is op een verhuiskostenvergoeding. Bij het verstrekken van een **woningaanpassing** aan iemand die inwoont (ouder bijvoorbeeld bij het kind) is er wel degelijk sprake van een aanpassing aan het hoofdverblijf, ondanks de gekozen samenlevingsvorm. Een woningaanpassing wordt bij inwoning als een "normale" situatie behandeld. Het doel is immers om mensen zolang mogelijk zelfstandig te laten wonen, waarbij zelfstandig bij inwoning slaat op het niet moeten verhuizen naar een zorginstelling.

Woonvormen en PGB/PVB

Naast de AWBZ gefinancierde instellingen, bestaan er ook *verschillende woonvormen* waar geestelijk / lichamelijk in functie beperkte mensen bijeen wonen. Deze woonvormen worden gekenmerkt door het feit dat ze niet AWBZ gefinancierd zijn en dat de bewoners zelfstandig een huurcontract hebben afgesloten. De bewoners kopen de zorg via persoonsgebonden financiering. De Wvg gaat hierbij uit dat men zelfstandig woont, waardoor de gemeente de volledige Wvg zorgplicht heeft voor deze bewoners¹⁰.

Bij de beoordeling van een Wvg aanvraag moet rekening gehouden worden met de belemmeringen die rechtstreeks voortvloeien uit de “eigen” keuze om in een woonvorm te gaan wonen. Bijvoorbeeld bij een vervoersvoorziening; het hoofdverblijf en de directe woonomgeving zijn gelegen bij de woonvorm. Wordt er een vervoersvoorziening aangevraagd voor het vervoer in het weekend bij het ouderlijk huis bijvoorbeeld, kan dit buiten de zorgplicht vallen.

Een ander voorbeeld is het aanbrengen van een traplift in de hoofdwoning voor het bereiken van (bijvoorbeeld) de woonkamer op de eerste verdieping. De belemmering, het traplopen, komt voort uit de indeling van het gebouw. Hierdoor krijgt de Wvg stelling *het vrije en normale gebruik van de woning* een andere invulling. Kortom, bij de beoordeling van een Wvg aanvraag moet rekening gehouden worden met de belemmeringen die voortkomen uit de eigen keuze van het samenwonen in een specifieke woonvorm. Alternatief is het wonen in een “normaal” huis.

2.15 Procedures woningaanpassingen

De procedures over de aanvraagafhandeling bij deze voorzieningen wordt uitgebreid beschreven in hoofdstuk 6 van dit verstrekkingenboek. Naast de algemene aanvraagprocedure en relevante onderwerpen, wordt uitgebreid ingegaan op het opstellen van het programma van eisen en de communicatiestroom.

Inhoudsopgave

¹⁰ Indien een woonvorm geen AWBZ gefinancierde instelling is, kan de bewoner niet in aanmerking komen voor de voorziening “bezoekbaar maken”.

Hoofdstuk 3. Vervoersvoorzieningen

3 Inleiding

Een belangrijke oorzaak van mobiliteitsproblemen is dat het reguliere openbaar vervoer onvoldoende toegankelijk is voor mensen met een functiebeperking en ouderen. De afstand tot een bushalte of treinstation is veelal te groot of het gebruik van de bus of trein geeft moeilijkheden. Daar waar er geen mogelijkheden van openbaar vervoer voor mensen met een functiebeperking zijn, en andere algemeen gebruikelijke middelen als fiets en bromfiets geen oplossing bieden, is het noodzakelijk dat er aan mensen met een functiebeperking alternatieven geboden worden om zich te kunnen verplaatsen. Hierbij wordt beoogd om de mobiliteitsbeperkingen van mensen met een functiebeperking te verminderen¹¹ en om mogelijkheden te creëren zich buitenshuis te verplaatsen, waarbij het gaat om het zogenaamde leefvervoer: het vervoer dat nodig is ten behoeve van het maatschappelijk verkeer, het leven van alledag.

3.1 Subsidiabele vervoersvoorzieningen

De gemeente draagt zorg voor de verlening van vervoersvoorzieningen ten behoeve van de deelneming aan het maatschappelijk verkeer van de in de gemeente woonachtige mensen met een functiebeperking, voor zover voldaan aan de hiervoor geldende voorwaarden.

Hoofdstuk 3 van de verordening regelt de afhandeling van de vervoersvoorzieningen. De door burgemeester en wethouders te verstrekken vervoersvoorziening kan bestaan uit (artikel 3.1)

- 1) Een collectief systeem van aangepast vervoer binnen een lokaal en regionaal vervoersgebied;
- 2) Een verstrekking in natura van:
 - a. Een al dan niet aangepaste gesloten motorische buitenwagen;
 - b. Een open motorische buitenwagen dan wel een scootermobiel;
 - c. Een ander verplaatsingsmiddel;
 - d. Reparatie en onderhoud van de in dit lid genoemde voorzieningen.
- 3) Een financiële tegemoetkoming of vergoeding in de kosten van het gebruik van:
 - a. Aanpassing van een eigen auto;
 - b. Gebruik van een taxi of een auto;
 - c. Gebruik van een rolstoeltaxi;
 - d. Gebruik van een huur- of bruikleenauto;
 - e. Aanschaf of gebruik van een ander verplaatsingsmiddel;

3.2 Criteria indicatie vervoersvoorziening

Iemand komt voor een vervoersvoorziening in aanmerking, wanneer aantoonbare beperkingen als gevolg van ziekte of gebrek het gebruik of het bereiken van openbaar vervoer onmogelijk maken en andere algemeen gebruikelijke middelen geen oplossing bieden (artikel 3.2 lid 1 van de verordening).

Om dit criterium te gebruiken bij de beoordeling van een aanvraag, moeten de hieronder staande uitgangspunten in ogenschouw genomen te worden.

¹¹ In de toelichting op de Wvg wordt op verschillende plaatsen gesproken over het "wegnemen of verminderen" van beperkingen waarmee de gehandicapten op de in de wet genoemde terreinen worden geconfronteerd. In het geval van de vervoersvoorzieningen gaat het dus altijd om het verminderen van mobiliteitsproblemen en niet om het volledig wegnemen daarvan.

3.3 Algemene uitgangspunten

3.3.1 *Mobiliteitsbeperkingen*

Mobiliteit is te definiëren als het vermogen van de mens om zich te verplaatsen van het ene naar het andere punt, op een wijze die de situatie verlangt. Met verplaatsen wordt bedoeld het zich in en om de woning bewegen en het afleggen van (langere) afstanden buitenshuis. Wanneer iemand ten gevolge van een stoornis in zijn vermogen om zich te verplaatsen is beperkt, wordt zijn mobiliteit minder.

Mobiliteit kan een belangrijke voorwaarde zijn voor het participeren in de samenleving. Indien er sprake is van een beperkte mobiliteit, kan er sprake zijn van een probleem. Hoe ernstig dit probleem is voor de betrokkene hangt af van de verhouding tussen zijn verplaatsings*behoefte* en de reële verplaatsings*mogelijkheden*. De mobiliteitsbeperkingen kunnen worden verminderd door verstrekking van een vervoersvoorziening in het kader van de Wvg.

De gemeente Delft hanteert het primaat van het collectief vervoer in de vorm van een Collectief Vraagafhankelijk Vervoer (CVV), de Regiotaxi. Dit primaat betekent dat *in eerste instantie* wordt gekeken of deze collectieve vervoersvoorziening een oplossing biedt voor het vervoersprobleem. Artikel 3.2 regelt dit primaat.

Kan iemand geen gebruik maken van het collectief vraagafhankelijk vervoer, of wanneer het CVV onvoldoende adequaat is, dan kan men in aanmerking komen voor een (al dan niet aanvullende) individuele vervoersvoorziening. De oplossing voor het vervoersprobleem vermindert de beperkingen die de cliënt op het gebied van het vervoer ondervindt.

3.3.2 *Zorgplicht*

De zorgplicht van de gemeente beperkt zich in eerste instantie tot de directe leefomgeving van de Wvg-gerechtigde en het leven van alledag (zie afzonderlijke paragraaf). Slechts bij hoge uitzondering wordt de zorgplicht van de gemeente uitgebreid.

De Centrale Raad van Beroep hanteert als uitgangspunt dat slechts uitzonderingen dienen te worden gemaakt op de stelregel dat de zorgplicht van de gemeente zich beperkt tot het lokale/regionale vervoer, indien er in redelijkheid moet worden geconcludeerd dat er sprake is van dusdanig wezenlijke (uitsluitend door persoonlijk bezoek te handhaven) bovenregionale contacten, dat betrokkene bij het wegvallen daarvan, in een sociaal isolement zou geraken. CRvB 24 oktober 2001 (00/4309 Wvg R011 93). Zolang de ander bij de aanvrager op bezoek kan komen wordt er niet gesproken over een uitzonderings situatie die leidt tot dreigende vereenzaming.

Met de Regiotaxi kan men binnen het Stadsgewest Haaglanden reizen. De Wvg-geïndiceerde kan onbeperkt reizen tegen een gereduceerd tarief (ter hoogte van de zogenaamde "blauwe" strippenkaart). De Regiotaxi wordt uitgevoerd door de vervoersmaatschappij Connexxion.

3.3.3 *Verplaatsingsgedrag*

Het RIO stelt vast op welke gebieden de cliënt problemen ondervindt in het vervullen van zijn vervoersbehoefte. Dit kan per persoon verschillen en wordt daarom individueel in kaart gebracht. Vervoersproblemen met enkel een sociale of financiële achtergrond én het ontbreken van het openbaar vervoer, vallen **niet** onder de Wvg. Het moet immers gaan om beperkingen, veroorzaakt door een ziekte of gebrek.

Er bestaat een duidelijke relatie tussen leeftijd van een belanghebbende en diens verplaatsingsgedrag. Wanneer het tegendeel niet uitdrukkelijk blijkt kan de Wvg van het volgende uit gaan:

- Er wordt vanuit gegaan dat **kinderen tot en met 4 jaar** geen zelfstandige vervoersbehoefte hebben. Deze groep kinderen heeft daarom geen vervoersprobleem omdat de ouders hen kunnen meenemen zonder dat een voorziening hoeft te worden getroffen. Voor deze leeftijdsgroep lijken de vervoersproblemen, voor zover ze betrekking hebben op begeleiding, niet zodanig afwijkend van de vervoersproblemen van niet-functiebeperkte leeftijdsgenoten dat er aanleiding is voor een voorziening. Gevallen waarin de regel onredelijk zou werken, worden individueel beoordeeld. Dit is

bijvoorbeeld het geval met kinderen jonger dan 4 jaar die vanwege de speciale wandelwagen/rolstoel niet met het openbaar vervoer mee kunnen.

- Kinderen van 5 tot en met 11 jaar hebben in principe geen zelfstandige vervoersbehoefte voor deelname aan het maatschappelijk verkeer; dit is verplaatsingsgedrag naast het reguliere woon-schoolverkeer. Omdat deze groep kinderen voornamelijk begeleidt wordt tijdens het vervoer door de ouders, kan deze groep een gedeeltelijk vervoersprobleem hebben.
- Bij de kinderen van 12 jaar en ouder wordt er van uitgegaan dat zij een zelfstandig verplaatsingsgedrag vertonen. Dit gedrag speelt zich veelal af binnen de mogelijkheden van de fietsafstand of openbaar vervoer. Vanaf de volwassen leeftijd van 18 jaar komt het vervoerspatroon van zelfstandig rijden met een auto in beeld.

Om tot een juiste probleemstelling te komen zijn gegevens nodig over het verplaatsingsgedrag. Deze gegevens zijn van belang voor de bepaling van de oplossing die door de gemeente aangeboden kan worden binnen de reikwijdte van de Wvg.

Het verplaatsingsgedrag kan omschreven worden door:

1. het verplaatsingsmotief (waarom)
2. de verplaatsingsbestemming (waarheen)
3. de frequentie (hoe vaak)
4. de wijze van verplaatsen (hoe verplaatst men zich)

Het is de taak van de gemeente om vast te stellen of het motief onder de zorgplicht van de gemeente valt en zo ja, op grond van de bestemming en frequentie, met welke wijze van verplaatsen, het probleem verminderd kan worden. Uitgangspunt hierbij blijft het primaat van het collectief vraagafhankelijk vervoer.

Ad. 1 en 2 waarom en waarheen

Wanneer een onderzoek wordt ingesteld naar het verplaatsingsgedrag zijn onder meer motieven en bestemming relevant zoals werk, opleiding/school, het bezoeken van godsdienstige of andere bijeenkomsten, bezoek aan familie en kennissen, winkelen en recreatie. Een groot deel van deze verplaatsingen zijn dagelijkse (routine) verplaatsingen.

Met betrekking tot het zich verplaatsen buitenshuis moet een belanghebbende in staat worden gesteld, in ieder geval datgene te doen wat mensen, normaal gesproken, van dag tot dag plegen te doen. Hierbij moet eveneens rekening gehouden worden met het recreatief vervoer als onderdeel van het totale verplaatsingsgedrag. Dit vloeit voort uit het Protocol Wvg.

Bij de Wvg gaat het om maatschappelijk verkeer, het verkeer dat nodig is voor het leven van alle dag (het leefvervoer).

Vervoer naar medische instellingen in verband met medisch onderzoek of behandeling, schoolvervoer en woon-werkverkeer vallen hier niet onder. Dit vervoer wordt op basis van andere regelingen vergoed, waaronder het Besluit Ziekenvervoer.

Ad. 3 en 4 hoe vaak en hoe verplaatst men zich

Bij het bepalen van de vervoersbehoefte gaat het niet om de vraag hoe vaak de cliënt een bepaalde bestemmingen wil kunnen bereiken, maar om de vraag hoe vaak hij dat moet kunnen doen om deel te nemen aan het leven van alle dag en om de daarvan deel uit makende wezenlijke contacten te kunnen onderhouden. Daarnaast is het van belang om te onderzoeken hoe belanghebbende zich tot nu toe heeft gered en wat hij daarbij als belemmeringen heeft ondervonden.

3.3.4 Het leven van alledag

Om inzicht te krijgen in het verplaatsingsgedrag, kan onderzocht worden hoe het "leven van alledag" eruit ziet. Dit inzicht kan een onderdeel zijn van de rapportage en wordt voornamelijk gebruikt bij de aanvraag van meerdere vervoersvoorzieningen. Let wel... dit zijn geen criteria maar wegingsfactoren.

Met betrekking tot het zich verplaatsen buitenshuis moet de cliënt in staat worden gesteld in ieder geval dat te doen wat mensen (in het algemeen) van dag tot dag plegen te doen.

Om in aanmerking te komen voor een vervoersvoorziening moet er altijd sprake zijn van een *combinatie* van bestemmingen. Hiermee wordt bedoeld dat iemand meerdere vervoersbestemmingen moet hebben om invulling te geven aan het “leven van alledag”. Met andere woorden; als slechts één vervoersbestemming wegvalt (waarvoor een vervoersvoorziening wordt aangevraagd) hoeft er normaal gesproken geen sprake te zijn van een noodzaak voor het verstrekken van een vervoersvoorziening. Bij de beoordeling van een aanvraag voor een vervoersvoorziening, wordt deze combinatie van bestemmingen in beeld gebracht.

De normale dagelijkse verplaatsingen kunnen van individu tot individu verschillen. Dit is afhankelijk van de persoonlijke omstandigheden. Een belangrijke steun voor beantwoording van de vraag of het “leven van alle dag” voor een individu dusdanig wordt verstoord en dat een vervoersvoorziening getroffen moet worden, is het in beschouwing nemen van het “leven van alledag” van een niet functiebeperkt persoon in dezelfde situatie. **Echter, hierbij moet rekening gehouden worden met het feit dat de Wvg niet alle, bij de cliënt levende wensen kan oplossen. Uitgangspunt blijft echter dat de Wvg de ondervonden beperkingen zoveel mogelijk probeert op te lossen.**

Het kan voorkomen dat een aanvrager aangeeft een bovenmatig verplaatsingspatroon te hebben. Wanneer dit het gevolg is van de wens van de aanvrager veel te reizen hoeft dit geen aanleiding te zijn om (op basis van een hardheidsclausule) een individuele tegemoetkoming in de vervoerskosten voor het zogenaamd bovenregionaal vervoer toe te kennen. Er wordt niet gekeken naar het patroon dat men wil hebben, maar naar het patroon dat noodzakelijk is voor de normale contacten van het dagelijks bestaan. Dat wil zeggen dat een aanvrager die op grote afstand van zijn familie woont, in dezelfde omstandigheden verkeert als elke niet-functiebeperkt persoon in zo’n situatie. Als men er in die situatie voor kiest de familie frequent te bezoeken, zal dit aanzienlijke vervoerskosten met zich mee brengen. Men kan er ook voor kiezen minder frequent op bezoek te gaan. De wens om ondanks de hiermee gepaard gaande hoge kosten zeer frequent familie of vrienden te bezoeken, is een eigen keus. De Wvg hoeft hiervoor geen voorziening te treffen.

3.3.4.1 Relevante factoren in relatie tot het “leven van alledag”

Rol partner / overige gezinsleden

Bij de beoordeling van een aanvraag voor een vervoersvoorziening moet het rolpatroon van de aanvrager en zijn partner / overige gezinsleden meegenomen worden. Hoe is de verdeling van de taken nu, met welk doel wordt een vervoersvoorziening aangevraagd? Uitgangspunt is dat de cliënt zelfstandig kan functioneren en een zelfstandige vervoersbehoefte heeft. Met name bij het collectief vraagafhankelijk vervoer is dit van belang. Van een gezin bijvoorbeeld met gelijke vervoersbestemmingen, mag worden verlangd dat zij rekening houden met de beperkingen die het CVV met zich meebrengt. Zo mag van de aanvrager worden verlangd dat hij of zij met het CVV naar een bestemming reist en de overige gezinsleden met een ander vervoersmiddel naar deze bestemming reizen.

Bezoek aan familie en kennissen

Bij de beoordeling van de aanvraag moet rekening gehouden worden met de mogelijkheid van de familie om de cliënt te bezoeken en met andere communicatiemogelijkheden. Het uitgangspunt is de situatie van de aanvrager. De frequentie van het bezoek is individueel bepaald, doch in beginsel niet bepalend voor de vervoersvoorziening. Een dergelijk aspect, evenals de andere genoemde aspecten, moeten een totaal beeld vormen van de motivatie voor het indienen van een aanvraag voor een vervoersvoorziening.

Vrijwilligerswerk

In principe valt een vervoersvoorziening in verband met het uitoefenen van (georganiseerd) vrijwilligerswerk niet onder de Wvg. In eerste instantie moet de instelling voor een vergoeding in de vervoerskosten zorgen. Wanneer de instelling geen vergoeding geeft voor het werk of geen vervoerskosten vergoedt en men heeft een mobiliteitsstoornis, dan kan in uitzonderingsituaties een (collectieve) vervoersvoorziening worden toegekend.

Bij de beoordeling van een aanvraag voor een autovergoeding maakt de gemeente de afweging of het autogebruik voortkomt uit de activiteit of de handicap. Als dit zo is, kan de cliënt worden verwezen naar het gemeentelijk (bijzonder) bijstandsbeleid. Wanneer bijvoorbeeld het autogebruik voortkomt uit de beperkingen van de cliënt, moet het belang van het vrijwilligerswerk worden afgewogen. Wat is de mate van ingrijpen in het sociale leven van de betrokkene, wanneer deze niet meer over een auto kan beschikken en zich in principe met de regiotaxi kan verplaatsen. Ook hierbij speelt de combinatie van bestemmingen een rol.

Recreatie

De vervoersvoorziening die in het kader van de Wvg verstrekt wordt biedt primair een oplossing voor die problemen die voortvloeien uit het niet meer deel kunnen nemen aan het leven van alledag. Hierbij gaat het niet alleen om het onderhouden van sociale contacten en het doen van de dagelijkse boodschappen. Er moet ook rekening gehouden worden met recreatieve bestemmingen. Ook hier geldt dat de combinatie van bestemmingen een rol speelt. Hiermee wordt bedoeld dat de Wvg geen voorziening treft als alleen een belemmering wordt ondervonden bij het vervoer naar recreatieve bestemmingen en het overige vervoer levert geen problemen op.

3.4 Collectieve vervoersvoorziening

De gemeente Delft hanteert zoals gezegd het primaat van het collectief vraagafhankelijk vervoer. Dit betekent, dat wanneer een cliënt geen gebruik kan maken van het reguliere openbaar vervoer of het openbaar vervoer niet kan bereiken en daardoor vervoersproblemen ondervindt, in eerste instantie onderzocht wordt of een collectieve vervoersvoorziening een oplossing is. Zodra het collectief vervoer (alleen) geen oplossing biedt, kan iemand in aanmerking komen voor een individuele vervoersvoorziening (artikel 3.1 en 3.2 van de verordening).

Het collectief vraagafhankelijk vervoer is een lokaal/regionaal vervoerssysteem, genaamd Regiotaxi. Hierbij kan gratis begeleiding verkregen worden. De gebruiker van de Regiotaxi wordt hiervoor verwezen naar het NS loket voor een zogenaamde OV begeleiderskaart. Het bovenregionaal vervoer wordt verzorgd door het landelijke vervoerssysteem Valys. Zie voor meer en actuele informatie <http://www.valys.nl/>.

De gemeente Delft hanteert een leeftijdscriterium bij de toekenning van de Regiotaxi. Iedere 65-plusser komt zonder medische indicatie, in aanmerking voor een Regiotaxi. Uit ervaring is gebleken dat deze groep mensen veelal in aanmerking komen voor een dergelijke voorziening. Het hanteren van dit criterium levert veel tijdswinst op voor zowel de cliënt als de gemeente.

3.4.1 Criteria

In het algemeen geldt als afstandscriterium voor het recht op een vervoersvoorziening, dat een belanghebbende niet in staat is zelfstandig lopend een afstand van **800 meter** af te leggen. Verder bestaat er recht op een vervoersvoorziening als¹²:

- Belanghebbende wel 800 meter kan lopen, maar aansluitend niet in staat is om 10 minuten staande te kunnen wachten;
- Belanghebbende niet in staat is om een in – uitstaphoogte van ongeveer 32 centimeter te overbruggen;
- Belanghebbende niet kan verblijven in het openbaar vervoer (al of niet met een begeleider);
- Belanghebbende door visuele problemen belemmerd is om zelfstandig gebruik te maken van het openbaar vervoer, waarbij het collectief vervoer de zelfstandigheid van de aanvrager vergroot.

¹² Verzameling van uitspraken van de Centrale Raad.

3.5 Individuele vervoersvoorzieningen

De individuele vervoersvoorzieningen zijn alle vervoersvoorzieningen, behalve het collectief vraagafhankelijk vervoer, conform artikel 3.1 lid 2 en 3 van de Vvg. Deze individuele vervoersvoorzieningen worden toegekend indien *aantoonbare beperkingen als gevolg van een ziekte of gebrek het gebruik van het collectief vervoer niet voldoende oplossing biedt (artikel 3.2 lid 2)*.

Deze individuele voorzieningen zijn gesplitst in een financiële tegemoetkoming in de kosten van (...) en een tegemoetkoming in de kosten van het gebruik en kunnen aanvullend op het collectief vervoer worden verstrekt. Deze verdeling ziet er als volgt uit:

(een verstrekking in natura van)

- Een al dan niet aangepaste gesloten motorische buitenwagen;
- Een open motorische buitenwagen dan wel een scootmobiel;
- Een ander verplaatsingsmiddel;
- Reparatie en onderhoud van de in dit lid genoemde voorzieningen.

(tegemoetkoming of een vergoeding in de kosten van)

- Een aanpassing van een eigen auto;
- Gebruik van een taxi of auto;
- Gebruik van een rolstoeltaxi;
- Gebruik van een huur- of bruikleenauto;
- Aanschaf of gebruik van een ander verplaatsingsmiddel

3.6 Verstreking in natura van voorzieningen

Zodra een vervoersvoorziening wordt verstrekt die genoemd staan in artikel 3.1 lid 2, bestaat de gemeentelijke verstrekking aan de aanvrager uit een financiële vergoeding, ter hoogte van de voor het betreffende vervoermiddel verschuldigde kosten. Deze kosten zijn gelijk aan de aanschafkosten.

3.7 Financiële tegemoetkoming in de kosten

Bij de tegemoetkomingen of vergoeding in de kosten wordt een forfaitair bedrag toegekend. Bij de vaststelling van de hoogte van de vervoerskostenvergoeding (gebruikskosten) voor taxi/eigen auto, rolstoeltaxi of huur/bruikleenauto, wordt uitgegaan van de normbedragen zoals deze zijn opgenomen in bijlage 5 van het Vergoedingenbesluit. Er wordt hierbij een onderscheid gemaakt tussen het soort vervoermiddel in relatie tot het lokaal c.q. regionaal vervoer of het bovenregionaal vervoer.

Het schema ziet er als volgt uit.

soort vervoermiddel	tbv lokaal en regionaal vervoer	tbv bovenregionaal vervoer	totaal
Taxi/eigen auto	€ x	€ x	€ x
Rolstoeltaxi	€ x	€ x	€ x
huur- of bruikleenauto	--	--	€ x

Voorwaarden

- Er wordt alleen dan een financiële tegemoetkoming in de vervoerskosten t.b.v. het bovenregionaal vervoer verstrekt indien er sprake is van uitzonderings situatie. Op basis van de hardheidsclausule moet worden aangetoond dat er sprake is van een dreigende vereenzaming.
- Bij de tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een (rolstoel)taxi of eigen auto geldt dat, indien betrokkene uitsluitend een vervoersbehoefte heeft binnen de lokale en regionale zone, slechts de in de eerste kolom genoemde bedragen kunnen worden verstrekt.
- Bij de tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een (rolstoel)taxi of eigen auto geldt dat, indien betrokkene uitsluitend een vervoersbehoefte heeft binnen de bovenregionale zone, slechts de in de tweede kolom genoemde bedragen kunnen worden verstrekt.
- Bij de tegemoetkoming in de kosten van gebruik van een huur- of bruikleenauto wordt dit onderscheid niet gemaakt. Daarbij geldt een forfaitair bedrag, ongeacht binnen welke vervoersgebieden betrokkene een vervoersbehoefte heeft.

3.8 Overige vervoersvoorzieningen

De overige voorzieningen worden verstrekt, wanneer blijkt dat om medische redenen het collectief vraagafhankelijk vervoer niet (alleen) adequaat is. De genoemde voorzieningen worden hieronder behandeld. Volledigheidshalve wordt hier aangehaald dat de hier gehanteerde volgorde, niet de volgorde van verstrekken is. Immers, de goedkoopst adequate oplossing en het primaat collectief vraagafhankelijk vervoer hebben de voorkeur bij de beslissing op een aanvraag voor een Wvg-vervoersvoorziening en dit kan per aanvrager verschillen.

3.8.1 *Een al dan niet aangepaste gesloten motorische buitenwagen (artikel 3.1 lid 2 onder a)*

Een gesloten buitenwagen is een voertuig bestemd voor mensen met een functiebeperking. Het is dan ook als zodanig omschreven in het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens en moet aan bepaalde eisen voldoen. Een gesloten buitenwagen is een (artikel 1 onder VV-1990) "voertuig dat is ingericht voor het vervoer van een invalide, niet breder is dan een meter en niet is uitgerust met een motor dan wel is uitgerust met een verbrandingsmotor met een cilinderinhoud van ten hoogste 50 cm³ of een elektromotor".

Deze gesloten buitenwagen kan een adequate voorziening zijn indien het collectief vervoerssysteem, scootmobiel dan wel een tegemoetkoming in het gebruik van de eigen auto c.q. taxi niet of onvoldoende adequaat is én er bestaat een medische indicatie voor een dergelijk voertuig. Hierbij kan gedacht worden aan ernstige beperkingen t.a.v. wisselende weersomstandigheden. De gesloten buitenwagen is bedoeld voor de korte en de middellange afstanden. De gesloten buitenwagen wordt in bruikleen verstrekt. De criteria waaraan een aanvrager moet voldoen, staat omschreven onder "gesloten elektrische buitenwagen" in de voorzieningenlijst.

3.8.2 *Een open buitenwagen: de scootmobiel*

Bij de beoordeling of iemand in aanmerking komt voor een scootmobiel moet eerst worden vastgesteld of volstaan kan worden met het verstrekken van een collectieve vervoersvoorziening. Voorziet het CVV niet of niet volledig in de mobiliteitsproblemen die de aanvrager ondervindt, dan kan een scootmobiel als aanvullende vervoersvoorziening worden verstrekt.

Er wordt een scootmobiel verstrekt indien de zelfstandige verplaatsingsmogelijkheden, ook met het gebruik van een loophulpmiddel, dan wel een handbewogen rolstoel of een (driewiel) fiets, minder dan 500 meter bedraagt. Daarnaast moet er een vervoersbehoefte bestaan in de directe woonomgeving. Verstrekking van een aanvullende vervoersvoorziening is nodig indien er sprake is van een uiterst beperkte mobiliteit, d.w.z. verplaatsing over een korte afstand is niet mogelijk met behulp van andere hulpmiddelen, zoals wandelstok, rollator, rolstoel, fiets, fiets met hulpmotor, brommer. Een aanvullende vervoersvoorziening heeft altijd betrekking op het opheffen van een verplaatsingsprobleem over de middellange (± 750 meter binnen de bebouwde kom) en lange afstanden (±1500 meter buiten de bebouwde kom). Een scootmobiel wordt in bruikleen verstrekt en wordt primair verstrekt voor het gebruiksgebied Delft en omgeving. De gemeente Delft staat toe dat de scootmobiel tijdens vakanties in het binnenland wordt gebruikt, mits het transport veilig en afdoende verzekerd is. Eveneens wordt opgemerkt dat de oplaadkosten van de accu's van de scootmobiel voor eigen rekening komen.

Uitvoering van de scootmobiel

De standaard verstrekking van scootmobielen betreft voorzieningen met een uitvoering van 15 km/uur met een actieradius van minimaal 20 km. Een enkele scootmobiel kent een uitvoering van 19 km/u, welke op verzoek van de cliënt op deze topsnelheid kan worden ingesteld. Een belangrijke afweging in deze is dat iemand verantwoord met deze snelheid overweg kan.

Indien medisch noodzakelijk is het mogelijk om een scootmobiel te verstrekken met een extra geveerde stoel. Deze extra vering vangt meer schokken op bij rijden over oneffen wegen dan de standaard vering.

Berging scootmobiel

Veelal worden scootmobielen gestald in schuurtjes of gemeenschappelijke ruimten van een wooncomplex. De gemeente moet een verantwoorde voorziening verstrekken. Dit betekent dat naast het gebruik van een scootmobiel, ook de stalling op een adequate wijze moet plaatsvinden. Vaak kan de scootmobiel gestald worden in de aanwezige berging door de berging anders in te delen waardoor ruimte ontstaat voor de scootmobiel. Deze herindeling van de berging gaat in overleg met de aanvrager, waarvan wordt verwacht dat deze medewerking verleend aan deze herindeling (gedeelde verantwoordelijkheid). Tevens kunnen aanpassingen aan de berging noodzakelijk zijn zoals het verbreden van een deuropening of het ophogen van het toegangspad van de berging.

Zijn er helemaal geen stallingmogelijkheden nabij de woning van de aanvrager, dan kan op grond van de hardheidsclausule (zie voor omschrijving "hardheidsclausule" par 6.2.25) een berging worden gerealiseerd. Hierbij moet blijken dat geen enkel andere mogelijkheid een oplossing biedt. Opgemerkt wordt dat het niet kunnen realiseren van een stalling voor de scootmobiel geen toekenningsgrond is voor een verhuiskostenvergoeding! Mocht door omgevingsfactoren een stalling niet gerealiseerd kunnen worden, dan kan betrokkene aanspraak maken op de zogenaamde "compensatieregeling kort vervoer". Zie voor omschrijving "compensatieregeling kort vervoer" laatste onderdeel van deze paragraaf 3.8.2.

Accessoires en aanpassingen

Soms is het noodzakelijk om een of meer aanpassingen te treffen aan de scootmobiel, zodat daarmee een adequate voorziening wordt verstrekt.

In tegenstelling tot een aanpassing is een accessoire extra. De accessoire wordt dan ook alleen vergoed als deze functioneel is voor het gebruik van de verstrekking.

Criteria die voor aanpassingen en accessoires gelden zijn:

- Medisch noodzakelijk;
- Niet algemeen gebruikelijk;
- Noodzakelijk voor een duurzaam en /of veilig gebruik.

Voorbeelden van aanpassingen zijn het voetgas, de cruisecontrol en de beensteunhouder.

Het gaat hierbij om de accessoires: spiegels, stokhouders, zuurstoffleshouders, winterbeenbekleding etc.

Rijlessen

Wanneer iemand geïndiceerd is voor een scootmobiel, wordt bij de aflevering van de voorziening gebruiksinstructies en een gewenningsles (maximaal 3 gewenningslessen mogelijk) gegeven door de leverancier. Mocht er tijdens de passing/selectie twijfel bestaan over de rijvaardigheden, dan kan van te voren door de adviseur besloten worden tot het geven van rijlessen (3 à 5 lessen). Mocht blijken dat iemand niet op een adequate manier kan deelnemen aan het verkeer met de scootmobiel, dan wordt deze voorziening **niet verstrekt**. Hierbij wordt gedacht aan het ontbreken van rijvaardigheid, snelheid van handelen, verkeersinzicht, etc. Er bestaat nog de mogelijkheid om via de huisarts maximaal 10 rijlessen via de ziektekostenverzekeraar vergoed te krijgen, deze worden uitgevoerd door de 1ste lijns ergotherapie. Indien dit allemaal niet leidt tot een verbetering van de rijvaardigheid wordt gekeken of er een andere oplossing is voor het ondervonden verplaatsingsprobleem. Een mogelijkheid is de "Compensatieregeling kort vervoer" (zie par. 3.8.3).

Leeftijd

Zoals uit paragraaf 3.3.3 blijkt, wordt ervan uitgegaan dat kinderen tot 12 jaar geen zelfstandige vervoersbehoefte hebben. Kinderen tot en met 16 jaar en die een indicatie hebben voor een scootmobiel of elektrische rolstoel, dienen een goedkeuring te ontvangen van het college van Burgemeester en wethouders voor het berijden van de geïndiceerde voorziening. Voorwaarde hierbij is dat het moet gaan om scootmobielen die sneller kunnen dan 10 km/u (artikel 5 lid 1 onder b van het Voertuigreglement) en dat een verantwoord gebruik gegarandeerd is. Het college verstrekt een soort van ontheffing in dergelijke situaties (afgegeven door de afdeling Vergunningen). Deze toestemming maakt onderdeel uit van de toekenning, waarbij wordt bepaald of de voorziening verantwoord kan worden gebruikt.

3.8.3 Een ander verplaatsingsmiddel

Er kunnen een aantal andere verplaatsingsmiddelen verstrekt worden al dan niet in combinatie met het CVV of een vergoeding voor het gebruik van een vervoermiddel. Het meest gebruikelijke verplaatsingsmiddel is de fiets. De fiets wordt als algemeen gebruikelijk beschouwd. Om deze reden komt een fiets, een verlaagde fiets¹³, een fiets met hulpmotor of een bromfiets niet voor verstrekking in aanmerking. Dit gaat niet op voor bijzondere fietsen zoals driewielers, vierwielers, tandem, rolstoelfiets of een handbike(=aankoppelfiets). Een fiets is een vervoermiddel voor met name de korte- en middellange afstand.

Hoewel de grens bij het leefvervoer soms moeilijk te leggen valt, zal in ieder geval bekeken moeten worden of met onderstaande vervoersmiddelen verplaatsingen van alle dag gemaakt kunnen (zullen) worden, of dat het middel uitsluitend gebruikt wordt om op een mooie zomerdag naar buiten te gaan. In deze laatste situatie wordt in het kader van de Wvg geen voorziening verstrekt.

Driewielers

Een normale driewielers bijvoorbeeld voor kinderen tot 4 jaar wordt als algemeen gebruikelijk beschouwd en komt niet voor verstrekking in aanmerking. De meerkosten voor een driewielers in bijzondere uitvoering voor kinderen tot 4 jaar komen wel voor vergoeding in aanmerking. Een driewielers voor kinderen ouder dan 4 jaar wordt niet als algemeen gebruikelijk beschouwd en komt daarom voor vergoeding in aanmerking.

Naast de door fysieke kracht aangedreven driewielers, bestaat er eveneens de gemotoriseerde driewielers. Deze voorziening is gelijk aan de standaard driewielers, maar wordt aangedreven door een elektromotor. Deze motor kan de fiets in zijn geheel verplaatsen of ondersteunen tijdens het fietsen. Deze voorziening wordt verstrekt in een situatie waarbij medisch is aangetoond dat de aanvrager hierop is aangewezen en dit de goedkoopst adequate oplossing is. In dit kader kan het verschil met de scooter genoemd worden: de aanvrager is in algemene zin "mobiel" dan iemand die geïndiceerd is voor een scooter. Immers, bij een driewielers moet men sturen en deels meetrappen (inspanningsbeperkt). Daarnaast is de zit instabieler bij een driewielers. Opgemerkt wordt dat in tegenstelling tot een scooter, een driewielers niet in winkels mag rijden.

Tandem

De tandem is een vervoersmogelijkheid voor personen die zonder hulp van een bestuurder niet zelfstandig tot fietsen in staat zijn. Hierbij kan gedacht worden aan visueel in functie beperkte personen (zeer slechtziend of blind) of aan sommige motorisch of verstandelijk in functiebeperkte personen, waarvoor het noodzakelijk is dat een ander een vast tempo aangeeft en het stuur ter hand neemt. Als de tandem louter een rol speelt bij recreatieve doeleinden (ontwikkeling en ontspanning) valt deze niet onder de zorgplicht van de gemeente.

Aankoppelfiets

Dit hulpmiddel bestaat uit een rolstoel met daaraan gekoppeld een fietsdeel met versnellingsnaaf. De aankoppelfiets wordt verstrekt aan mensen met een functiebeperking die zijn aangewezen op een rolstoel en met de combinatie rolstoel/fietsdeel een groot deel van de bestemmingen in het kader van het leven van alledag bereiken. Het kan worden gezien als een alternatief voor een scooter. De aankoppelfiets wordt in bruikleen verstrekt.

Tandemet

De tandemet is een tandem met hulpmotor. Dit voertuig is niet speciaal voor mensen met een functiebeperking ontwikkeld, maar wel zeer bruikbaar. De gemeente kan een vergoeding toekennen voor een tandemet, als het niet louter gaat om een verplaatsingsmiddel in het kader van recreatie.

¹³ Een verlaagde fiets is momenteel normaal in de handel verkrijgbaar en is niet meer specifiek voor gehandicapten ontworpen. Het richt zich op een bredere doelgroep. Hierdoor kan echter wel de extra verlaagde fiets in het kader van de Wvg vergoed worden.

Autozitjes en fietszitjes

Voor functiebeperkte kinderen zijn speciale zitjes voor in de auto of op de fiets. Voor deze zitjes worden kuipvormige zitondersteuningselementen gebruikt. In het algemeen kan het kuipje dat bij een apart onderstel hoort, niet als fiets of autozitje gebruikt worden. Er moet een apart zitje aangeschaft worden. De verstrekking van auto- en fietszitjes valt in dergelijke gevallen onder de Wvg, hoewel het feitelijk geen vervoersvoorzieningen zijn (formele grondslag daarom artikel 3.1 lid 2 onder d “een ander verplaatsingsmiddel”). Deze voorzieningen maken het vervoer van kinderen vanaf 4 jaar, op een verantwoorde wijze mogelijk; daarom heeft de Wvg hierin een zorgplicht.

Compensatieregeling kort vervoer

Onder de categorie “ander verplaatsingsmiddel” wordt eveneens de zogenaamde **compensatieregeling kort vervoer** geschaard. Deze regeling voorziet in een financiële compensatie in die situaties waarbij belanghebbende een uiterst beperkte mobiliteit heeft. Dit is het geval indien iemand een maximale loopafstand heeft van 100 meter en hierdoor een indicatie heeft voor bijvoorbeeld een elektrische rolstoel of scooter. **Echter, vanwege bijkomende problematiek zoals gebrek aan rijvaardigheid, kan de voorziening niet worden verstrekt. Deze cliënten moeten dan voor vervoer over korte afstanden ook een beroep doen op de Regiotaxi en hebben daar meerkosten aan.** De gemeente wil deze situatie compenseren door het aanbieden van een financiële tegemoetkoming voor het vervoer voor de korte afstanden te bekostigen.

3.9 Beperkingen bij het verstrekken van een vervoersvoorziening

Inkomensgrens

In het kader van de Wvg kan een inkomensgrens worden gehanteerd, hetgeen inhoudt dat in situaties waarbij het inkomen hoger is dan de gestelde norm, de gevraagde voorziening niet wordt verstrekt. Conform artikel 3.2 lid 5 van de VVG wordt een inkomenstoets gehanteerd bij het verstrekken van de volgende vervoersvoorzieningen;

- een al dan niet aangepaste gesloten motorische buitenwagen;
- een open motorische buitenwagen dan wel een scootermobiel;
- een ander verplaatsingsmiddel;
- reparatie en onderhoud van de in dit lid genoemde voorzieningen.
- gebruik van een taxi of auto;
- gebruik van een rolstoeltaxi;
- gebruik van een huur- of bruikleenauto;
- aanschaf of gebruik van een ander verplaatsingsmiddel.

Indien het inkomen zoals bedoeld in artikel 1.1 onder 6 van de verordening hoger is dan anderhalf maal het norminkomen, worden de genoemde voorzieningen niet verstrekt. De achterliggende gedachte hierbij is dat betrokkene met een inkomen boven deze norm, zelf in staat wordt geacht de kosten voor het vervoer, als gevolg van een handicap, te bekostigen.

Weigering van vervoersvoorzieningen door aanvrager

Wanneer iemand een door de gemeente voorgestelde voorziening weigert, zonder medische of andere steekhoudende beletselen, is de gemeente niet gehouden om een andere voorziening te verstrekken. Het bepalen van de Wvg vergoeding, waarbij de cliënt de meerkosten voor haar rekening neemt, kan een alternatief zijn. Als voorbeeld kan genoemd worden de wens van een cliënt voor een snellere scooter, terwijl daar geen reden in het kader van de Wvg voor bestaat.

3.10 Procedure

De procedures bij deze voorzieningen wordt uitgebreid beschreven in hoofdstuk 6 van dit verstrekkingenboek. Naast de algemene aanvraagprocedure en relevante onderwerpen, wordt uitgebreid ingegaan op het opstellen van het programma van eisen en de communicatiestroom.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 4. Rolstoelen

4.1 Inleiding

Op grond van artikel 4.2 van de verordening kan een persoon met een functiebeperking voor een rolstoel in aanmerking komen wanneer aantoonbare beperkingen veroorzaakt door een ziekte of gebrek in belangrijke mate het zittend verplaatsen in en om de woning noodzakelijk maken. Hierbij bieden hulpmiddelen die verstrekt worden op grond van de AWBZ onvoldoende oplossing. De voorziening heeft tot doel, de ergonomische belemmeringen, ondervonden bij het lopend verplaatsen in en om de woning, op te heffen.

Rolstoelen worden in de gemeente Delft in **bruikleen** verstrekt, waarbij de wederzijdse verplichtingen vastgelegd worden in een bruikleenovereenkomst.

4.2 Afbakening regelgeving AWBZ / Wvg

Bij het afbakenen van de regelgeving over de verantwoordelijkheid voor het verstrekken van rolstoelen, is artikel 8¹⁴ van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) bepalend. Artikel 2 van de Wvg geeft aan dat er geen Wvg-voorziening wordt verstrekt aan mensen met een functiebeperking die verblijven in een AWBZ-instelling die ingevolge artikel 8 AWBZ is toegelaten.

Een uitzondering hierop is het verstrekken van een collectieve vervoersvoorziening. Door het instellen van een zogenaamde Algemene maatregel van Bestuur, regeling Sociaal Vervoer AWBZ-instellingen, is besloten om bewoners van AWBZ instellingen in aanmerking te laten komen voor een Wvg-vervoersvoorziening (mits hiervoor geïndiceerd uiteraard).

Naast de Wvg verstrekt ook de regeling AWBZ rolstoelen. Deze regeling is van toepassing voor personen die in een instelling verblijven. Een voorwaarde hierbij is dat het moet gaan om een zogenaamde "AWBZ-gefinancierde" instelling. Momenteel geldt hiervoor (AWBZ) de volgende afbakening:

1. Personen verblijvend in een **verzorgingshuis** met een **verpleeg**indicatie, dienen een rolstoel aan te vragen bij de instelling op grond van de AWBZ;
2. Personen verblijvend in een **verzorgingshuis** met een **zorg**indicatie, dienen een rolstoel aan te vragen bij de gemeente op grond van de Wvg;
3. Personen verblijvend in een **verpleeghuis**, dienen een rolstoel bij de instelling aan te vragen op grond van de AWBZ;
4. Hieraan gekoppeld is het zogenaamde PVB, persoon volgend budget. De indicatie die een persoon krijgt (zorg of verpleeg) is bepalend voor wie verantwoordelijk is voor het verstrekken van een rolstoel¹⁵.
5. Personen die in "overige" woonvormen verblijven met een verpleeg c.q. zorgindicatie, dienen een rolstoel aan te vragen bij de Wvg. Deze woonvormen zijn veelal particulier initiatief. Tot het moment dat er duidelijkheid bestaat over de status van de verschillende woonvormen (AWBZ of niet), draagt de Wvg hiervoor de verantwoordelijkheid.

Kenmerk van een verzorgingshuis is "langdurig verblijf en verzorging aan daarvoor geïndiceerde personen". Op dit moment is op verzorgingshuizen de "Overgangswet Verzorgingshuizen" van kracht, deze vallen dus niet onder artikel 8 van de AWBZ. Op deze grond bestaat een zorgplicht voor de verstrekking van rolstoelen door de Wvg, tenzij belanghebbende op een AWBZ gefinancierde verpleegplaats verblijft. In dat geval kan een beroep worden gedaan op een rolstoelvoorziening ingevolge de AWBZ. In dergelijke situaties kan belanghebbende een beroep doen op een tweede (Wvg) rolstoel, indien iemand verplaatsingsbehoefte heeft buiten de instelling d.m.v. een rolstoel. Hierbij moet het gaan om sociaal vervoer.

¹⁴ Artikel 8 AWBZ regelt onder welke voorwaarden een instelling AWBZ gelden ontvangt.

¹⁵ Een persoon kan nooit met een PGB in een verzorging- of verpleeginrichting verblijven; immers, één van de doelstellingen van het PGB is het langer zelfstandig laten wonen van mensen. Mocht iemand vanuit een PGB situatie, een zorg of verpleeg indicatie krijgen en geplaatst worden in een verzorgings- of verpleeghuis, dat gaat de PGB over in een PVB.

In dit kader wordt het gezinsvervangend tehuis GVT genoemd. Deze woonvorm wordt expliciet genoemd in de Wvg, waarbij is gesteld dat bewoners van een GVT geen aanspraak kunnen maken op een Wvg-woningaanpassing, maar wel op een Wvg-vervoersvoorziening of rolstoelvoorziening (zie ook paragraaf 2.19 *woonvormen*).

Inwoners van verpleeghuizen vallen voor rolstoelvoorzieningen eveneens onder de AWBZ. Zelfstandig wonende mensen met een functiebeperking die over een persoonsgebonden budget (PGB) beschikken (op grond van de Regeling subsidiëring persoonsgebonden budget verpleging en verzorging / verstandelijk gehandicaptenzorg), vallen voor de verstrekking van rolstoelvoorzieningen onder de Wvg zorgplicht.

Afstemming verstrekkingenbeleid op gebruiksdoel

Bewoners van een verzorgingshuis hebben recht op langdurige zorg. Daarbij hoort deelname aan de activiteiten in het verzorgingshuis (van koffie drinken tot deelname aan bezigheidstherapie) en alle hulp bij het verplaatsen binnen het verzorgingshuis.

In principe wordt voor de verplaatsing buiten de eigen kamer geen elektrische rolstoel verstrekt, met uitzondering van die gevallen waarin belanghebbende voldoet aan de (medische) criteria voor een elektrische rolstoelvoorziening voor permanent gebruik. Daarnaast spelen de externe verplaatsingsbehoefte en de mogelijkheden en vaardigheden van de cliënt een belangrijke rol bij de beantwoording van de vraag of een duurdere voorziening nodig is. Bij echtparen wordt het feit betrokken dat de valide partner, die vaak niet geïndiceerd is voor de opname in het verzorgingshuis, een grotere behoefte kan hebben aan externe verplaatsing en daarbij de partner wil blijven betrekken.

In het verleden viel het verzorgingshuis niet onder de term “AWBZ gefinancierde instelling”, waardoor bewoners aanspraak konden maken op een Wvg-voorziening. Momenteel geldt voor deze materie een overgangsregeling, waarbij de bovenstaande afbakening nog steeds van kracht is. Echter, de deling tussen verzorging- en verpleeghuis als artikel 8 AWBZ instelling, komt in de toekomst te vervallen, waardoor de invulling van de zorgplicht eveneens anders wordt. Dit moet bijgehouden worden, waarbij de gemeente een keuze moet maken over de Wvg-voorzieningen die momenteel uitstaan in verzorgingshuizen (innemen of over laten nemen).

Op grond van de WAZ/Wajong kan een rolstoel worden verstrekt die uitsluitend voor de werksituatie nodig is. Dit betekent dat mensen met een functiebeperking via de WAZ/Wajong een rolstoel kunnen aanvragen bij het UWV voor het werk, in een situatie waarbij de door de Wvg toegekende rolstoel niet te gebruiken is voor het werk.

In het kader van de rolstoelverstrekking, bestaat de doelgroep uit;

- Alle *zelfstandig* wonende mensen met een functiebeperking die *niet* vallen onder de zorgplicht van de AWBZ of Wet REA;
- Bewoners van verzorgingshuizen, niet verblijven op een AWBZ gefinancierde verzorgingsplaats.

In de volgende hoofdstukken wordt achtereenvolgens besproken wat de algemene uitgangspunten zijn bij de selectie van een rolstoel, de soorten rolstoelen en wat de overige rolstoelvoorzieningen zijn.

4.3 Algemene uitgangspunten bij selectie rolstoel

Indien uit het indicatieonderzoek naar voren is gekomen dat een rolstoel de meest adequate voorziening is om de mobiliteitsbeperking van de aanvrager te verminderen, is de selectie van de rolstoel aan de orde. Het selecteren van een rolstoel is maatwerk; de gekozen rolstoel moet passen bij de gebruiker en moet er goed mee overweg kunnen. Tevens moet de rolstoel bruikbaar zijn in de (woon-) omgeving en voor de activiteiten die de gebruiker wil ondernemen.

Algemene criteria rolstoelvoorzieningen

Eenvoudige duw/handbewogen rolstoelen voor kortdurend gebruik:

Deze zijn bedoeld voor mensen, die voor de verplaatsing in beperkte mate afhankelijk zijn van een rolstoel. Hiervoor is een eenvoudige voorziening voldoende. De keuzemogelijkheden zijn vastgelegd via schriftelijke afspraken met de leveranciers. Wanneer de rolstoel wordt gebruikt in de rolstoeltaxi moet de rolstoel worden voorzien van een taxi-fixatieset (veelal standaard voorziening).

Wandelwagens / buggy's:

Deze rolstoelvoorziening is voor kinderen met een beperkte loopafstand door een handicap. Zij kunnen geen gebruik maken van de normaal in de handel verkrijgbare wandelwagens en zijn nog niet voldoende ontwikkeld voor een kinderrolstoel.

Handbewogen rolstoelen voor semi-permanent gebruik:

Deze zijn bedoeld voor mensen die voor verplaatsing bijna volledig afhankelijk zijn van een rolstoel, waarbij de mogelijkheden voor het maken van transfers zeer beperkt zijn. Deze rolstoel wordt voorzien van de noodzakelijke persoonsgebonden aanpassingen. Deze aanpassingen variëren van stokhouders tot zitorthesen. Wanneer de rolstoel wordt gebruikt in een rolstoeltaxi, wordt de rolstoel voorzien van een taxi-fixatieset.

Handbewogen rolstoelen voor permanent gebruik:

Deze zijn bedoeld voor mensen waarvan de loopafstand vrijwel nihil is, en waarbij ook de mogelijkheid tot het maken van transfers vrijwel afwezig is. De rolstoel biedt meer zitcomfort dan de hierboven genoemde voorziening.

Elektrische aangedreven rolstoelen:

Deze zijn bedoeld voor mensen die, ondanks het gebruik van (loop)hulpmiddelen, een beperkte loopafstand hebben van minder dan 25 meter én die niet in staat zijn om zich over een afstand van 100 meter met een handbewogen rolstoel te verplaatsen. Het eerste gebruiksdoel voor deze voorziening is bijna altijd de verplaatsing binnenshuis. De doelgroep bestaat uit zelfstandig wonende personen met een functiebeperking die geen aanspraak kunnen maken op een voorziening op grond van de wet REA of de AWBZ.

Een elektrische rolstoel kan eveneens gebruikt worden buiten de woning. Om te komen tot een adequate rolstoelvoorziening is het van belang om te weten waarvoor en hoe vaak de rolstoel gebruikt gaat worden. Dit is relevant voor de keuze van het soort rolstoelvoorziening en of een scootmobiel niet een adequate voorziening is. Bij een scootmobiel moet de maximale loopafstand van 500 meter meegewogen worden, alsmede de grotere actieradius van de scootmobiel. In de regel wordt er voor een elektrische rolstoel gekozen indien belanghebbende zich binnenshuis zittend en elektrisch voortgedreven moet verplaatsen.

Opgemerkt wordt dat de oplaadkosten van de elektrische rolstoel voor rekening van de gebruiker komen.

Selectie van de rolstoel

Bij de selectie van een rolstoel, spelen de volgende factoren een rol;

1. het gebruik
2. het gebruiksgebied
3. de aandrijving
4. de zithouding
5. de meeneembaarheid
6. antropometrische gegevens

4.3.1 *het gebruik*

Tot de factor gebruik worden zowel de gebruiksfrequentie, de gebruiksduur als het gebruiksdoel gerekend. Bij gebruiksfrequentie en gebruiksduur wordt gekeken hoe vaak de rolstoel over een bepaalde periode wordt gebruikt. Het kan zijn dat een rolstoel gedurende één jaar dagelijks zeer intensief wordt gebruikt en daarna door een andersoortige rolstoel vervangen moet worden, bijvoorbeeld voor een kind in de groei. Het kan zijn dat een rolstoel slechts een of twee keer per week wordt gebruikt, maar in principe wel voor een periode van tien jaar met dezelfde rolstoel volstaan kan worden.

In het kader van de Wvg is het gebruiksdoel van een rolstoel in eerste instantie verplaatsing binnen en buiten het huis (artikel 4.1 lid 1). Een rolstoel wordt dus primair beschouwd als een verplaatsingsmiddel. Met name voor de groep gebruikers die volledig rolstoelafhankelijk is, heeft de rolstoel een multifunctioneel karakter. De rolstoel is niet alleen een verplaatsingsmiddel, maar kan tegelijkertijd ook dienen voor ADL-functies, zoals werkstoel en/of ruststoel. Bij de keus voor een rolstoel moet hiermee rekening gehouden worden. Indien een rolstoel voor meerdere activiteiten geschikt moet zijn kan niet altijd ontkomen worden aan het doen van concessies (bijvoorbeeld ten aanzien van de zithouding). Sommige activiteiten kunnen echter niet met eenzelfde type rolstoel worden uitgevoerd. Een goed voorbeeld is de sportbeoefening, welke kan leiden tot de verstrekking van een handbewogen rolstoel voor de dagelijkse activiteiten en een sportrolstoel voor de sportactiviteiten. (zie voor sportrolstoelen par 4.5.3).

Uitgangspunt blijft echter dat de rolstoel in eerste instantie een verplaatsingsmiddel is. Bij bepaalde aanvragen is het van belang dit uitgangspunt in het oog te houden. Een voorbeeld ter illustratie. Een bewoner van een verzorgingshuis heeft voor het verplaatsen in en om het verzorgingshuis bijvoorbeeld een eenvoudige rolstoel (duwwandelwagen) nodig. De rolstoel is uitsluitend bedoeld voor korte afstanden en een speciale zitting is dan ook niet nodig. Wanneer de persoon met een functiebeperking niet vervoerd wordt, kan gebruik worden gemaakt van een gewone stoel.

Het accent ligt bij het oplossen van het verplaatsingsprobleem, waardoor de goedkoopst adequate oplossing in dit voorbeeld een eenvoudige duwwandelwagen is.

Wanneer een persoon met een functiebeperking andere dan Wvg-hulpmiddelen gebruikt die een oplossing bieden voor het zittend verplaatsen binnen een woning, hoeft er geen rolstoel voor binnenshuis verstrekt te worden. De trippelwerkstoel bijvoorbeeld is een voorliggende voorziening wanneer deze gebruikt wordt voor tijdelijk verplaatsen en het uitvoeren van voorkomende keukenactiviteiten (Regeling Hulpmiddelen).

4.3.2 het gebruiksgebied

Er zijn drie gebruiksgebieden te onderscheiden; gebruik binnen, gebruik buiten en gebruik binnen en buiten de woonruimte. Bij de keuze van een type rolstoel moet meegewogen worden of de rolstoel overwegend binnen of buiten gebruikt wordt. Aan rolstoelen voor overwegend buitengebruik worden hogere eisen gesteld aan met name de stabiliteit en de manoeuvreerbaarheid **in verband met de wisselende ondergrond buitenshuis (trottoir, winkelcentra, parken etc)**, dat wil zeggen het vermogen van de rolstoel hellingen en drempels te nemen, te draaien en rechtuit te rijden. Bij elektrisch aangedreven buitenrolstoelen is verder de actieradius van belang, dat wil zeggen het aantal kilometers dat gereden kan worden zonder dat de accu opgeladen moet worden. **In het huidige kernassortiment (2004) is de actieradius van een elektrisch aangedreven rolstoel voor binnen/buitenshuis minimaal 25 kilometer. De maximumsnelheid is 10 km/u. Voor een elektrische aangedreven binnenrolstoel geldt een actieradius van minimaal 15 kilometer en een maximumsnelheid van 8 km/u.** Bij rolstoelen voor binnenshuis gelden met name eisen als een beperkte draaicirkel en zodanige afmetingen dat de mogelijkheid bestaat voor eenvoudige transfers.

4.3.3 de aandrijving

Aandrijving kan op drie verschillende manieren geschieden;

- Door middel van het eigen lichaam (armbeweging);
- Door het bedienen van een aandrijfmechanisme;
- Voortduwen door anderen.

Voor het aandrijven van de rolstoel met het eigen lichaam is kracht nodig. Niet alleen kracht om de rolstoel op gang te brengen, maar ook duwkracht om de rolstoel op gang te houden gedurende een bepaalde tijd. Afhankelijk van de fysieke mogelijkheden van de gebruiker wordt gekozen voor een bepaalde aandrijving (hoepels, trippel, etc.). Indien de gebruiker voorafgaand aan de verstrekking rolstoeltraining heeft gehad in een revalidatiecentrum (of tijdens een passing), kan worden bekeken of de gebruiker voldoende kracht heeft om langere afstanden te rijden.

Onder het bedienen van een aandrijfmechanisme wordt zowel het bedienen van de rem als het besturen van een elektrische rolstoel verstaan. Onderzocht moet worden of de gebruiker over voldoende armfunctie beschikt om te remmen en te sturen of zijn aanpassingen noodzakelijk. Daarnaast moet bekeken worden of de aanvrager voldoende oriëntatievermogen en verkeersinzicht heeft om aan het verkeer buitenshuis deel te nemen. Dit wordt tijdens een passing uitgeprobeerd, waarbij eventueel overgegaan wordt tot het aanbieden van rijlessen (de gemeente moet immers een verantwoorde voorziening aanbieden).

Indien gekozen wordt voor een duwrolstoel is het belangrijk na te gaan of de begeleider over voldoende kracht en uithoudingsvermogen beschikt om de rolstoelgebruik voort te duwen, ook over langere afstanden. Verder is het zaak na te gaan of het gebruiksgebied geschikt is om een rolstoel te duwen. Tenslotte moet bij het aanmeten van de rolstoel rekening gehouden worden met meerdere begeleiders en de lengte van de begeleider in relatie tot de hoogte van de duwhandvatten (veelal zitten er standaard in hoogte verstelbare duwhandvatten op een rolstoel).

4.3.4 de zithouding

Mensen die het grootste deel van de dag in een rolstoel doorbrengen hebben belang bij een goede actieve dan wel passieve zithouding en een rust/slaaphouding. De verschillende onderdelen van een rolstoel die het lichaam raken, moeten **om adequaat te zijn** aansluiten op de lichaamsmaten van de gebruiker. Rolstoelen met een inadequate zitting kunnen (op termijn) tot gezondheidsproblemen leiden. Behalve verschillende soorten zit en rugkussens, al dan niet van anti-decubitusmateriaal, zijn er ook speciale zitorthesen (op maat gemaakte zitschalen¹⁶) voor personen met een functiebeperking die niet in staat zijn zonder hulpmiddel rechtop te zitten. Om een goede, dynamische zithouding te bevorderen en de druk op het lichaam te ontlasten zijn er verder verstelbare zittingen verkrijgbaar. Voor dit soort aanpassingen moet een medische indicatie zijn.

¹⁶ Met een zogenaamde drukpuntmeting, wordt een op maat gemaakte zitorthese gerealiseerd. Deze kosten worden in het kader van de Wvg vergoed, mits hiervoor een indicatie bestaat.

De zithouding is niet alleen afhankelijk van de handicap of functionele beperkingen, maar ook van de activiteiten die vanuit de rolstoel worden ondernomen. De rolstoel moet vaak een multifunctioneel karakter hebben. De gebruiker moet immers vanuit zijn rolstoel zichzelf kunnen verzorgen, zich kunnen ontspannen, het huishouden kunnen doen en allerlei andere dagelijkse activiteiten kunnen verrichten. Voor zelfverzorging is het bijvoorbeeld nodig dat de gebruiker eenvoudige transfers kan maken van de rolstoel naar het bed of toilet (eventueel met behulp van een draaischijf).

4.3.5 de meeneembaarheid

Indien de gebruiker en eventueel begeleider van de gebruiker de rolstoel moeten transporteren, is het van belang dat de rolstoel eenvoudig ineengeklapt, opgevouwen of gedemonteerd kan worden. Op die manier kan de rolstoel meegenomen worden in een kofferbak of achter de bestuurderstoel van een auto. Wanneer door aantoonbare medische redenen (medische indicatie), de rolstoel niet door gebruiker in de auto kan worden geplaatst kan dit een grond zijn voor het verstrekken van een extra lichte rolstoel. Voorliggend aan de verstrekking van een lichtere rolstoel ligt het juist instrueren van de gebruiker ten aanzien van het transport van de rolstoel in de auto.

Afhankelijk van de ernst van de beperkingen en de eisen waaraan een rolstoel moet voldoen, kan er in uitzonderingssituaties gekozen worden om een extra transport rolstoel, in aanvulling op een permanente rolstoel, te verstrekken. Dit alleen in die situaties waar de permanente rolstoel niet inklapbaar/demontabel en daardoor niet meeneembaar is.

4.3.6 antropometrische gegevens

Om een goed passende rolstoel te verstrekken moet de rolstoel letterlijk aangemeten worden aan de lichaamsmaten van de gebruiker. De antropometrische gegevens bestaan uit de aanduiding van bijvoorbeeld lichaamslengte, gewicht, maar ook de ondervonden lichamelijke beperkingen vertaald naar de eisen die aan een rolstoel gesteld worden. Maatgevend voor de zithoogte is de onderbeenlengte en de benodigde minimale vrije ruimte onder de voetplaat van de rolstoel (inclusief 2 centimeter voetplaat). De onderbeenlengte varieert per persoon en dus ook de zithoogte. Het aanmeten is niet alleen voor het zitcomfort van belang, maar ook voor een optimaal gebruik van de rolstoel binnen de leefomgeving van de gebruiker.

Het is van belang dat de gebruiker de geselecteerde rolstoel in zijn eigen omgeving kan gebruiken en niet alleen "lekker zit" in de showroom.

4.4 kwaliteit van de rolstoel

Op basis van bovenstaande factoren wordt een programma van eisen opgesteld waaraan de rolstoel moet voldoen om een adequate voorziening te zijn voor de desbetreffende gebruiker. Aan de hand van dit programma van eisen wordt de goedkoopst adequate rolstoel geselecteerd. Om een kwalitatief goede selectie te verkrijgen heeft de gemeente met haar leveranciers afspraken gemaakt qua assortiment van de voorzieningen en qua passingsmogelijkheden.

Kernassortiment

Delft heeft met de leverancier voor hulpmiddelen afspraken gemaakt over een voorkeursassortiment, het kernassortiment. In het kernassortiment staan de hulpmiddelen genoteerd, die passen bij de eisen en wensen die Delft ten tijde van de aanbesteding in het bestek heeft beschreven. Het kernassortiment wordt jaarlijks geëvalueerd, waarna mogelijk aanpassingen kunnen plaatsvinden. Het verstrekken van voorzieningen vindt plaats uit het kernassortiment. Indien het niet mogelijk om een adequate voorziening uit het kernassortiment te verstrekken kan een voorziening buiten het basisassortiment worden verstrekt indien uit de medische indicatie blijkt dat deze voorziening noodzakelijk is.

Wijze van verstrekken

In de gemeente Delft kunnen rolstoelen op twee manieren worden verstrekt. Ten eerste kan een rolstoel in bruikleen worden verstrekt, waarbij de gemeente een rol speelt bij de levering van de rolstoel. Ten tweede kan de rolstoel, bij wijze van experiment, verstrekt worden in de vorm van een persoonsgebonden budget; het Rolstoel PGB. Gelet op het experimentele karakter van deze verstrekkingvorm wordt hier verder niet op ingegaan in het verstrekkingenboek.

Bruikleen / Eigendom

Met uitzondering van de sportrolstoelen, worden rolstoelen op grond van artikel 4.3 van de verordening in bruikleen verstrekt. Hiertoe wordt een bruikleenovereenkomst afgesloten tussen de **eigenaar** van de rolstoel en de aanvrager. Een belangrijk gegeven bij de verstrekking van rolstoelen is dat bij beëindiging van de bruikleenovereenkomst de betreffende rolstoel weer kan worden verstrekt aan een andere aanvrager. Het is echter denkbaar dat het goedkoper is bepaalde rolstoelen in eigendom aan de aanvrager over te dragen. De mogelijkheid hiertoe wordt in lid 1 van dit artikel geboden.

4.5 soorten rolstoelen

Op grond van de Wvg kunnen de volgende soorten rolstoelen worden verstrekt;

1. handbewogen rolstoelen
2. elektrische rolstoelen
3. sportrolstoelen
4. rolstoelvoorzieningen voor kinderen

4.5.1 handbewogen rolstoelen

Bij handbewogen rolstoelen kan onderscheid gemaakt worden tussen met de hand voortbewogen rolstoelen en duwwandelwagens.

De met de hand voortbewogen rolstoelen

De met de hand voortbewogen rolstoel is een rolstoel die door de persoon met een functiebeperking zelf door middel van hoepels (of soms hefbomen) wordt voortbewogen. Besturing van deze rolstoel vereist een goede arm- en handfunctie en een redelijk uithoudingsvermogen. Hand voortbewogen rolstoelen voor personen met een functiebeperking met een goede armfunctie hebben in het algemeen kleine wielen voor en grote wielen met hoepels achter.

De duwwandelwagen

De duwwandelwagen wordt in de praktijk niet vaak verstrekt, omdat primair gekozen wordt voor de hand voortbewogen rolstoel. De toekenningscriteria zijn voor beide voorzieningen gelijk, echter, in specifieke gevallen kan de duwwandelwagen een betere oplossing zijn. De duwwandelwagen is smaller, waardoor het in sommige woonsituaties beter geschikt is.

Zoals gezegd wordt er primair gekozen voor de hand voortbewogen rolstoel omdat deze als de goedkoopste voorziening wordt beschouwd (beter herinzetbaar bijvoorbeeld).

4.5.2 elektrische rolstoel

Een persoon met een functiebeperking is aangewezen op een elektrische rolstoel als de loop/stafunctie slecht is, directe mechanische besturing vanwege een gebrekkige arm en handfunctie niet mogelijk is (energetisch beperkt). Elektrisch aangedreven rolstoelen zijn voor het sturen en rijden meestal voorzien van een zogenaamde joystick besturing.

Criteria

De elektrische rolstoel is een verplaatsingsmiddel voor binnen de woning en/of in de directe woonomgeving van de cliënt (zie hiervoor ook het onderdeel scootmobiel als vervoersvoorziening). De elektrische rolstoel is bedoeld voor gebruikers die, ondanks het gebruik van (loop) hulpmiddelen, een beperkte loopafstand hebben van minder dan 25 meter en niet in staat zijn om zich over een afstand van 100 meter met een handbewogen rolstoel te verplaatsen. De doelgroep bestaat uit zelfstandig wonende personen waarbij geen sprake is van voorliggende regelgeving vanuit de Wet REA of de AWBZ.

Daarnaast moet worden onderzocht of deze voorziening, naast het collectief vervoer, ook noodzakelijk is voor de verplaatsing buitenshuis. Daarbij wordt beoordeeld, welke voorziening een oplossing kan bieden voor de verplaatsingsbehoefte (gebruiksdoel) rondom de woning.

Een elektrische rolstoel wordt aan een bewoner in een verzorgingshuis verstrekt indien er, buiten een indicatie en voldoende rijvaardigheid, voldoende zelfstandige verplaatsingsbehoefte buitenshuis is en de bewoner een niet AWBZ gefinancierde plaats heeft. In de verplaatsingsbehoefte binnen het verzorgingshuis wordt door het personeel voorzien.

4.5.3 sportrolstoel

Specifiek voor sportbeoefening door personen met een functiebeperking zijn typen sportrolstoelen ontwikkeld, zoals de marathon- of sprintrolstoel, de basketbalrolstoel en de tennisrolstoel. De ontwikkelingen rond sportrolstoelen staan niet stil en er komen steeds nieuwe typen rolstoelen op de markt.

Sportrolstoelen kenmerken zich door scheefstand van de grote wielen om de stabiliteit te vergroten en te voorkomen dat de handen ingeklemd worden wanneer twee sportende rolstoelers langs elkaar heen rijden. In plaats van twee aparte voetensteunen heeft een sportrolstoel een doorlopende voetenplank.

Sommige rolstoelen, zoals de “actief rolstoel” zijn zowel voor sportbeoefening geschikt als voor dagelijks gebruik als verplaatsingsmiddel. De actief rolstoel is een licht, gemakkelijk wendbare en meeneembare rolstoel. Het zitcomfort is echter beperkt.

Om te voorkomen dat er een sportrolstoel wordt aangeschaft die na enkele keren sporten op zolder terechtkomt, moet men aan kunnen tonen dat men frequent de sport beoefent of gaat beoefenen. Dit kan door bijvoorbeeld het overleggen van het lidmaatschap van een sportvereniging. Het gebruik maken van speciale sportrolstoelen die een vereniging tijdelijk ter beschikking stelt, is niet ongebruikelijk voor iemand die in de praktijk geen ervaring heeft opgedaan met de rolstoelsport.

Nadat er een indicatie is afgegeven voor een sportrolstoel, wordt mede op basis van een opgesteld programma van eisen, door de gebruiker een offerte opgevraagd. Het bedrag, wat wordt toegekend is een forfaitair bedrag en heeft een looptijd van drie jaar, ingaande op het moment dat de gemeente haar besluit hierover heeft genomen (datum beschikking). Dit is geregeld in het Vergoedingenbesluit voorzieningen gehandicapten. De daadwerkelijke betaling aan de aanvrager vindt plaats nadat de factuur is ingediend. Aanpassingen aan een sportrolstoel maken onderdeel uit van de Wvg-voorziening “sportrolstoel”. Dit betekent dat de aanpassingskosten binnen het maximumbedrag vergoed worden. Zodra deze kosten het maximaal toe te kennen bedrag overschrijden, resulteert dit tot het niet toe kennen van een sportrolstoel. Tenzij de aanvrager deze meerkosten voor zijn of haar rekening kan c.q. wil nemen. Uit onderzoek moet blijken in hoeverre er dan sprake is van een onredelijke hardheid (hardheidsclausule).

4.5.4 rolstoelvoorzieningen voor kinderen

De algemene uitgangspunten bij de selectie van een rolstoel zijn ook van toepassing op de kinderrolstoelen. In verband met alle aspecten rondom de groei (niet alleen de lichaamsafmetingen veranderen, maar ook de lichaamsverhouding en de stand van gewrichten) is het belangrijk de rolstoelen zodanig te selecteren dat deze niet jaarlijks vervangen hoeft te worden.

Buggy's en wandelwagens

Functiebeperkte kinderen die nog niet toe zijn aan een rolstoel kunnen worden vervoerd in een aangepaste buggy of wandelwagen. Een aangepaste buggy of wandelwagen is vaak breder en groter dan een gewone, algemeen gebruikelijke, buggy of wandelwagen.

Speelvoertuigen

Sommige speelvoertuigen voor kinderen zijn uitermate geschikt voor gehandicapte kinderen omdat ze mobiliteitsproblemen oplossen, zoals bijvoorbeeld een vliegende Hollander of kruipwagens. De verstrekking van deze voertuigen valt onder de Wvg als verplaatsingsmiddel en moet als zodanig beoordeeld worden, ook al kunnen deze voorzieningen ook een therapeutische werking hebben. Voor de ontwikkeling van functiebeperkte kinderen tot 4 jaar zijn deze voertuigen belangrijke verplaatsingsvoorzieningen. Het is een voorbereidende fase op het zich zelfstandig kunnen verplaatsen (sociale / lichamelijke ontwikkeling).

Sta-zitrolstoelen

Vanuit therapeutisch oogpunt is het belangrijk dat kinderen niet de hele dag in een rolstoel zitten, maar van tijd tot tijd rechtop kunnen staan en zich staand kunnen voortbewegen. Hiertoe zijn rolstoelen ontwikkeld, waar het zitgedeelte vervangen kan worden door een sta-gedeelte. De financiering van deze rolstoelen is problematisch. Het sta-gedeelte van de rolstoel is therapeutisch bedoeld en komt daarom niet in aanmerking voor een vergoeding via de Wvg. Vanuit de AWBZ kan wel de rolstoel met sta-gedeelte worden vergoed, maar niet het zitgedeelte. In voorkomende gevallen wordt met de betreffende zorgverzekeraar contact opgenomen om gezamenlijke financiering te regelen.

4.6 overige rolstoelvoorzieningen

Aanpassingen aan rolstoelen

Rolstoelen worden altijd op maat verstrekt. Daarom is het soms noodzakelijk dat aanpassingen aan de rolstoel worden uitgevoerd. Ook is het mogelijk dat een rolstoel na enige tijd moet worden aangepast, bijvoorbeeld omdat de lichamelijke situatie van de persoon met een functiebeperking is veranderd. Deze aanpassingen vallen daarom onder de zorgplicht van de gemeente en worden vergoed.

Hieronder een opsomming van mogelijke aanpassingen (niet limitatief):

- anatomisch gevormde rugsteunen
- zitorthesen
- beenbakken
- verbrede voetsteunen
- (been)fixatiemiddelen
- hoofdsteunen
- diverse typen armsteunen
- kniekussens

Deze aanpassingen kunnen standaard oplossingen zijn, leverbaar binnen bepaalde productprogramma's. Het kan ook gaan om speciaal voor de aanvrager vervaardigde aanpassingen.

Anti-decubitus kussen

Een anti-decubitus kussen, die een vast onderdeel uitmaken van de rolstoel wordt in de rolstoel verstrekt indien;

- De aanvrager beperkingen ondervindt bij het gaan verzitten ;
- Er ongewenste drukplekken ontstaan;
- De aanvrager continu gebruik maakt van de zitvoorziening en hierin pijnklachten heeft.

Losse anti-decubituskussens die in een rolstoel of kinderduwwandelwagen worden gebruikt, moeten worden aangevraagd via de Regeling hulpmiddelen AWBZ, indien de gebruiker langdurig op een dergelijke voorziening is aangewezen.

Duwhandvatten

Er worden verstelbare duwhandvatten aan de rolstoel verstrekt wanneer de standaard instelling van de handvatten niet toereikend is. Daarnaast geldt het criterium dat het gebruik van de verstelbare duwhandvatten een bepaalde mate van frequentie of tijdsduur heeft (bijvoorbeeld wanneer in een verzorgingshuis het verzorgende personeel de rolstoel 2 tot 5 minuten duwt zonder de duwhandvatten in te stellen, hoeven er geen verstelbare duwhandvatten verstrekt te worden).

Zitondersteuningselementen

Voor functiebeperkte kinderen die niet in een gewone kinderstoel kunnen zitten, zijn er zogenaamde zitondersteuningselementen. De specifieke kuipvormen van deze elementen hebben als doel vergroeiingen te voorkomen en houding te bevorderen. De kuipen kunnen op een onderstel worden geplaatst. Er zijn twee soorten onderstellen beschikbaar; met kleine wielen voor gebruik binnenshuis en met grote wielen voor gebruik buitenshuis. Is de voorziening uitsluitend bestemd voor gebruik binnenshuis, dan is de AWBZ de verantwoordelijke regeling voor de verstrekking van deze voorziening. Ook voor volwassenen zijn zitondersteuningselementen mogelijk.

Accessoires

Accessoires zijn extra's die, in tegenstelling tot aanpassingen, **niet noodzakelijk** zijn om de rolstoel een adequate voorziening te laten zijn. Tot accessoires worden middelen gerekend als

rolstoelhandschoenen, bandenpomp, regenpakken, bagagetas of boodschappennet dat aan de rolstoel bevestigd kan worden, been- en voetenzak, schootskleed, winterbekleding, asbak, overtrekhoezen om de rolstoel tegen neerslag te beschermen, stokhouders, spaakbeschermers, zonneschermen voor buggy's en duwwandelwagens. Deze voorzieningen worden niet vergoed in het kader van de Wvg.

Alleen die accessoires worden vergoed die functioneel zijn voor het gebruik van de verstrekking en die;

- Medisch noodzakelijk zijn;
- Niet algemeen gebruikelijk zijn;
- Noodzakelijk zijn voor een duurzaam en/of veilig gebruik.

4.7 onderhoud, keuring en reparatie

Rolstoelen hebben onderhoud nodig. Het soort onderhoud en de kosten van dit onderhoud variëren per type rolstoel. Bij onderhoud en reparatie van handbewogen rolstoelen moet gedacht worden aan het vervangen van versleten banden of bekleding (bijvoorbeeld armleuningen), maar ook mankementen aan remmen en frame. Bij elektrische rolstoelen gaat het ook om zaken als het verhelpen van elektrische storingen en onderhoud van de motor. Onderhoudsbeurten en reparaties zijn een taak voor deskundige monteurs. De gebruiker wendt zich tot de leverancier voor onderhoudsbeurten en reparaties.

Kosten van onderhoud, keuring en reparatie;

1. De kosten voor onderhoud, keuring en reparatie van een rolstoel die door de gemeente is verstrekt worden geheel via de Wvg vergoed (artikel 4.1 onder 4; dus geen sportrolstoelen).
2. De reparatiekosten ten gevolge van schade door verwijtbaar gedrag van de gebruiker of zijn gezinsleden, worden niet via de Wvg vergoed. Deze kosten komen voor rekening van de gebruiker.

4.8 rolstoeltraining

Rolstoeltraining kan deel uit maken van de rolstoelverstrekking. Bij aflevering van een rolstoel geeft de leverancier instructies voor het gebruik. In uitzonderingsgevallen kan de aanvrager die geïndiceerd is voor een elektrische rolstoel voor buiten gebruik in aanmerking komen voor een door de gemeente betaalde rolstoeltraining (ter bevordering van een veilig en duurzaam gebruik van de rolstoel). De gemeente Delft vergoedt 5 gewenningslessen voor een elektrische rolstoel en kan de gebruiker wordt dan verwezen naar een revalidatiecentrum. Blijkt dat iemand na 5 lessen niet op een adequate manier gebruik kan maken van een elektrische rolstoel, wordt de indicatie voor deze voorziening ingetrokken.

4.9 verzekering

De in bruikleen verstrekte voorzieningen zijn via de leverancier, de Harting Bank, verzekerd tegen schade (waaronder ook brandschade), niet veroorzaakt door grove schuld van gebruiker of als gebruiker de voorziening voor andere doeleinden dan bestemd heeft gebruikt. Tevens zijn elektrische rolstoelen en scootmobielen WA verzekerd.

De sportrolstoel, waarvoor een financiële tegemoetkoming wordt verstrekt en die de aanvrager dus in eigendom krijgt, behoort hij zelf te verzekeren. De verantwoordelijkheid daarvoor ligt geheel bij de aanvrager.

4.10 procedure

De procedures bij deze voorzieningen wordt uitgebreid beschreven in hoofdstuk 6 van dit verstrekkingenboek. Naast de algemene aanvraagprocedure en relevante onderwerpen, wordt uitgebreid ingegaan op het opstellen van het programma van eisen en de communicatiestroom.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 5 Financiële paragraaf

5.1 Inleiding

Gemeenten zijn binnen de kaders van de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen Wvg vrij om een eigen bijdragen beleid te voeren ten aanzien van de Wet voorzieningen gehandicapten. Deze regeling beschrijft vergoedingen en eigen bijdragen voor de aanvrager. Onder andere mag een eigen bijdrage voor een aanvrager op jaarbasis niet meer bedragen dan € 45,-.

De gemeente Delft heeft dit beleid beschreven in de Verordening voorzieningen gehandicapten en het Verstrekkingenboek voorzieningen gehandicapten. Hoofdstuk 5 van de verordening regelt de financiële tegemoetkomingen en forfaitaire of gemaximeerde vergoedingen. In dit hoofdstuk wordt verwezen naar het Vergoedingenbesluit voorzieningen gehandicapten, waarin de financiële voorwaarden (waaronder de hoogte van de verschillende bedragen) zijn opgenomen per voorziening.

5.2 Gemeentelijk beleid

Er worden in de gemeente Delft **geen eigen bijdragen** gevraagd bij de verstrekking van voorzieningen in natura. Wel wordt er een **inkomenstoets** gehanteerd bij een aantal voorzieningen: als het gezamenlijk inkomen hoger is dan anderhalf maal het norminkomen, wordt er een eigen aandeel in de kosten gevraagd. Het norminkomen is vastgesteld door de VNG en is gebaseerd op de "bijstandsnorm".

Er wordt een eigen aandeel in de kosten gevraagd bij de volgende voorzieningen (artikel 1.2 vergoedingenbesluit):

- Artikel 2.1 lid 2;	bij woonvoorzieningen boven de € 1.044,=;
- Artikel 2.1 lid 3;	bij roerende woonvoorzieningen boven de € 1.044,=;
- Artikel 3.1 lid 4;	bij aanpassing van de eigen auto boven de € 1.044,=.

De hoogte van het eigen aandeel staat in relatie tot de zogenaamde Wvg draagkracht. Het eigen aandeel wordt gelimiteerd tot de Wvg draagkracht als bedoeld in artikel 1.5 lid 3 en 4, met inachtneming van het bepaalde in artikel 1.6. Zie verder paragraaf "draagkracht".

5.3 Norminkomen

In de Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen Wvg wordt het norminkomen als volgt omschreven:

De bijstandsnorm bedoeld in artikel 29, artikel 30, onderdelen a en b, na verhoging met de bedragen genoemd in artikel 33, tweede lid, artikel 30 onderdeel c en 31, eerste en tweede lid (toeslag) van de Algemene bijstandswet¹⁷, omgerekend tot een bedrag per kalenderjaar en verhoogd met de in een kalenderjaar verschuldigde premie van een met de verplichte ziekenfondsverzekering overeenkomende ziektekostenverzekering, nadat deze premie is verminderd met een bedrag gelijk aan de nominale premie die in een kalenderjaar verschuldigd zou zijn bij een verplichte ziekenfondsverzekering.

Deze definitie houdt in dat dezelfde inkomenscategorieën worden gebruikt die de bijstandswet ook hanteert.

De volgende Abw normen zijn de volgende inkomenscategorieën:

- Echtpaar;
- Alleenstaande ouder;
- Alleenstaande (18 jaar en ouder)
- In instelling gehuwd
- In instelling alleenstaand

¹⁷ Per 1 januari 2004 vervalt de Abw en gaat deze op in de nieuwe Wet Werk en Bijstand. De inkomenscategorieën blijven gelijk aan die van de Abw.

- Alleenstaand 65 jaar en ouder
- Alleenstaande ouder 65 jaar en ouder
- Gehuwd, beide partners 65 jaar en ouder
- Gehuwd, een partner 65 jaar en ouder

5.4 Vaststelling inkomen belanghebbende

In de verordening voorzieningen gehandicapten (artikel 1.1 onder 6) wordt het inkomen beschreven. Onder het netto inkomen wordt verstaan: *het bruto inkomen inclusief overhevelingstoeslag, verminderd met de over het bruto inkomen verschuldigde belasting, sociale verzekeringspremies en pensioenpremies, met uitzondering van de procentuele premie voor de verplicht ziekenfondsverzekerde*. Het betreft regelmatig binnen het jaar genoten inkomsten, zoals loon, sociale verzekeringsuitkeringen, alimentatie, pensioen, rente inkomsten, etc¹⁸. Deze inkomsten worden herleid tot een netto jaarinkomen.

Met fiscale aftrekposten of loonbelastingbeschikking in verband met te betalen hypotheekrente, en andere fiscale aftrekposten (spaarloon) wordt geen rekening gehouden bij de bepaling van het "netto inkomen". Tot het netto inkomen behoort wel de aanspraak op vakantie uitkering (rekeneenheid 5%).

Bij de vaststelling van het inkomen van een aanvrager jonger dan 18 jaar, wordt uitgegaan van het totale gezinsinkomen.

De meerkosten van een (inkomensafhankelijke procentuele) ziektekostenpremie t.o.v. de verplichte ziekenfondsverzekering (exclusief de nominale premie) worden als aftrekposten op het netto inkomen geaccepteerd. Dit geldt eveneens voor blijvende kosten die voortvloeien uit de handicap van de aanvrager.

Als een aanvrager gehuwd is dan wel een partner heeft (in de zin van artikel 1 lid 2 tot en met 4 Wvg), wordt rekening gehouden met het gezamenlijk netto inkomen. Bij overige samenlevingsvormen moet gekeken worden in hoeverre rekening gehouden moet of kan worden met het gezamenlijk netto inkomen (zoals berekend in paragraaf 5.9).

Als sprake is van zelfstandige bedrijfs- of beroepsuitoefening moet worden uitgegaan van het netto bedrijfs- of beroepsinkomen. Hieronder wordt verstaan het bruto inkomen, verminderd met de bedrijfs- of beroepslasten, waaronder de eventueel begrepen afschrijving volgens goed koopmansgebruik, onder aftrek van de door de zelfstandige verschuldigde inkomstenbelasting (en premies voor Volksverzekeringen). Dit inkomen wordt vastgesteld aan de hand van de boekhouding. Ook de aanslag (c.q. aangifte) voor de inkomstenbelasting kan in een aantal gevallen een aanwijzing vormen.

Bij jaarlijks sterk fluctuerende inkomens (wisselende inkomsten), wordt uitgegaan van het gemiddelde inkomen over drie kalendermaanden voorafgaand aan de datum van aanvraag van de voorziening, herleid naar een jaarinkomen.

5.5 Buiten beschouwing te laten inkomsten

Bij de vaststelling van het inkomen worden in ieder geval de inkomsten als bedoeld in artikel 43 lid 3 van de WVB buiten beschouwing gelaten:

- Kinderbijslag;
- Bijdragen ingevolge de Wet individuele huursubsidie, alsmede woonkostentoeslagen op grond van de WVB;
- Teruggave loon of inkomstenbelasting en premies volksverzekeringen;
- Bijstand toegekend voor bijzondere noodzakelijke kosten voor bestaan, alsmede andere uitkeringen en vergoedingen in specifieke kosten, die niet tot de algemeen noodzakelijke kosten van het bestaan behoren;

¹⁸ Indien de aanvrager financiële voorschotten ontvangt, in afwachting van een definitieve vaststelling, wordt het inkomengerelateerde deel van het voorschot gerekend tot het genoten inkomen over dat jaar. Immateriële schadevergoeding in de vorm van een voorschot wordt niet tot het inkomen gerekend.

- Inkomsten uit arbeid van kinderen tot 18 jaar of door hen ontvangen uitkeringen op grond van de WW of Wajong;
- Inkomsten uit het bescheiden vermogen als bedoeld in artikel 52 lid 1 sub b en c Algemene bijstandswet;
- Eenmalige premie voor het voltooien van een scholing c.q. opleiding bedoeld in artikel 114 Algemene bijstandswet dan wel in het kader van het gemeentelijke uitstroombesleid;
- Uitkering in verband met geleden immateriële schade;
- Eigen betalingen, voortvloeiend uit andere wettelijke regelingen die verband houden met de handicap;
- Overige kosten die voortvloeien uit de handicap welke in het betreffende kalenderjaar voor rekening van de aanvrager komen en voor zover deze niet op een andere wijze kunnen worden gedekt.

5.6 Aftrek voor buitengewone uitgaven

Op het vastgestelde inkomen kunnen betalingen voor levensonderhoud (alimentatie) ten behoeve van de niet in het gezinsverband van betrokkene levende (ex-) echtgenoot en kinderen tot 21 jaar in mindering worden gebracht. Als de alimentatie betalende aanvrager kinderbijslag ontvangt, dan wordt dit op de aftrek in mindering gebracht.

De inkomensafhankelijke AWBZ bijdrage op grond van het Bijdragebesluit zorg, die moet worden betaald bij opname van een van de partners in een inrichting, kan worden gezien als een betaling voor levensonderhoud ten behoeve van de niet in het gezinsverband levende partner en wordt daarom in mindering gebracht op het inkomen voor bepaling van de inkomensgrens.

Een ander soort van buitengewone uitgaven betreffen de handicapgerelateerde kosten. Dit zijn uitgaven, die uit medische noodzaak worden gemaakt en waar niet via een andere regeling een vergoeding voor mogelijk is. Deze uitgaven kunnen in mindering worden gebracht op het nettoloon indien zij in het betreffende kalenderjaar zijn gemaakt.

Handicapgerelateerde kosten

Deze kosten zullen per categorie worden behandeld.

Eigen betalingen

Dit zijn de steeds terugkerende uitgaven vanwege andere wettelijke regelingen die verband houden met de functiebeperking van de aanvrager. Een voorbeeld zijn eigen bijdragen bij AWBZ regelingen (Thuiszorg) en meerkosten aan noodzakelijk verstrekte maaltijden.

Eigen kosten medicatie bij chronische aandoeningen

Dit zijn ook steeds terugkerende uitgaven vanwege medicijngebruik dat niet (geheel) vergoed wordt door de ziektekostenverzekering. Dit medicijngebruik moet medisch noodzakelijk zijn. (en daarom op voorschrift van een arts)

Eigen betalingen bij toekenning hulpmiddelen

Dit zijn uitgaven vanwege het hebben van een eigen aandeel in de kosten voor een hulpmiddel in het kader van bijvoorbeeld de WVG, AWBZ en zorgverzekeraar. Het gaat hierbij om hulpmiddelen, die medisch noodzakelijk zijn vanwege de functiebeperking van de aanvrager.

Hogere extra premie bij een Wvg autoaanpassing

Dit zijn extra uitgaven omdat de premie van de autoverzekering is verhoogd in verband met een aanpassing aan de auto in het kader van de WVG.

Hogere opstalverzekering woning na Wvg aanpassing

Dit zijn extra uitgaven omdat de opstalverzekering is verhoogd in verband met een aanpassing aan de woning in het kader van de WVG.

Hogere onroerendzaakbelasting na verbouwing

Dit zijn extra uitgaven omdat de OZB is verhoogd in verband met een aanpassing aan de woning in het kader van de WVG.

5.7 Inkomensvaststelling bij opname verzorging- of verpleeghuis

Ingeval van opname in een verzorgingshuis dan wel van verblijf in een AWBZ gefinancierde verzorgingsplaats of instelling, is de cliënt een eigen bijdrage op grond van de overgangswet verzorgingshuizen of AWBZ verschuldigd. Het netto inkomen wordt dan verminderd met deze eigen bijdrage waarbij de financiële draagkracht in aanmerking wordt genomen. Zie ook artikel 1.4 lid 4 van het vergoedingenbesluit.

5.8 Minderjarigen

Als de aanvrager jonger is dan 18 jaar wordt rekening gehouden met het gezamenlijk inkomen van de ouders of pleegouders van de aanvrager (artikel 5 lid 2 Wvg) en wordt de draagkracht in aanmerking genomen.

5.9 Berekeningssystematiek netto inkomen t.b.v. Wvg inkomensgrens

Netto inkomen berekenen op maandbasis ¹⁹ aanvrager	€
Vakantietoeslag 5 %	€
Idem van evt. partner (netto inkomen+vakantietoeslag)	€
Overige inkomsten (bijv: 13 ^{de} maand, alimentatie)	€

Aftrekposten: premie ziektekosten > ZFW norm	€
betaalde alimentatie kinderen	€
handicapgerelateerde kosten	€

Resultaat €

¹⁹ Uitgegaan wordt van de inkomsten van de kalendermaand voorafgaand aan de datum van aanvraag van de voorziening.

5.10 Te onderscheiden premies ziektekostenverzekering

1. Verplichte verzekering via het ziekenfonds; inhouding vindt plaats direct van het inkomen. Daarnaast moet per persoon de verplichte nominale premie worden betaald van € 16,34 (prijsspeil 2004) en er kan worden gekozen voor een aanvullende verzekering.
2. De particuliere ziektekostenverzekering kent een scala aan verzekeringsvarianten. Voor de bepaling van het (Wvg) inkomen zijn de basispremie en de "wettelijke bijdrage" van belang. Om het bedrag dat in mindering kan worden gebracht te bepalen moet van de basispremie de ZFW norm worden afgetrokken. Deze norm is te vinden in het jaarlijkse normenoverzicht van de VNG (aangegeven door het ministerie van SZW).

5.11 Wvg draagkracht

Artikel 5.3, in verbinding met artikel 3.2, lid 5, geeft aan dat een aanvrager met een inkomen van meer dan anderhalf maal het norminkomen niet in aanmerking komt voor bepaalde vervoersvoorzieningen. Iemand met een dergelijk inkomen wordt geacht voldoende **draagkracht** te hebben om deze voorzieningen zelf te kunnen opbrengen. Ondanks een inkomen van meer dan anderhalf maal het norminkomen kan de aanvrager wel in aanmerking komen voor woonvoorzieningen, rolstoelvoorzieningen en vervoersvoorzieningen in de vorm van gebruik tegen Wvg tarief van het collectief aangepast vervoer binnen het lokaal vervoersgebied en de financiële tegemoetkomingen in aanpassingskosten van een eigen auto. Overigens kan hierbij een eigen aandeel worden opgelegd, zoals door burgemeester en wethouders in het Vergoedingsbesluit Wvg wordt bepaald.

Op grond van artikel 5 lid 2 van de Wvg is de gemeente bevoegd de financiële tegemoetkomingen, bijvoorbeeld in vervoersvoorzieningen en woningaanpassingen, die in het kader van de Wvg worden verstrekt, af te stemmen op het inkomen. Dit kan, blijkens de jurisprudentie, niet alleen leiden tot het opleggen van een eigen aandeel in de kosten, maar ook tot het stellen van een inkomensgrens waarboven in het geheel geen tegemoetkoming wordt verstrekt.

Indien de voorziening niet bestaat uit een financiële tegemoetkoming is de gemeente op grond van artikel 6 lid 1 van de Wvg bevoegd een eigen bijdrage aan de aanvrager te vragen. De hoogte van de eigen bijdrage kan worden afgestemd op het inkomen van de aanvrager en zijn echtgenoot. Dit geldt ook voor samenwonenden. Delft kent op dit moment geen eigen bijdragen, maar wel een eigen aandeel in de kosten bij woningaanpassingen en autoaanpassingen boven de € 1.044,=.

In de ministeriële Regeling financiële tegemoetkomingen en eigen bijdragen Wvg is bepaald dat geen eigen bijdrage voor rolstoelen kan worden opgelegd. De eigen bijdrage voor overige voorzieningen in natura is beperkt tot maximaal € 45,-²⁰ ongeacht het inkomen van de aanvrager en zijn echtgenoot.

Het eigen aandeel in de kosten wordt naar draagkracht vastgesteld. In de ministeriële regeling is bepaald dat de Wvg-draagkracht beperkt moet blijven tot maximaal 25% van het draagkrachtpercentage dat in het kader van de Algemene bijstandswet wordt gehanteerd. Daarnaast is de gemeente verplicht om rekening te houden met eigen bijdragen die de aanvrager moet betalen in het kader van andere regelingen (bijvoorbeeld AWBZ) welke verband houden met de handicap en met overige kosten voortvloeiend uit de handicap. Bij dit laatste wordt gekeken naar de meerkosten die de aanvrager in vergelijking met mensen zonder functiebeperking heeft. Dit is reeds eerder in het hoofdstuk aan de orde geweest.

De draagkracht in het kader van de WVG wordt als volgt vastgesteld:

Het (gezamenlijk) inkomen van belanghebbende wordt vastgesteld zoals aangegeven in paragraaf 5.9. Op de ruimte in het inkomen worden in mindering gebracht:

- a De hogere netto huurlasten in het betreffende kalenderjaar als gevolg van een verhuizing op grond van het bepaalde in artikel 2.3 van de Verordening, na aftrek van de huursubsidie.
- b De kosten van een voorziening die de aanvrager geheel of gedeeltelijk voor eigen rekening moet nemen vanwege de omstandigheid dat hij niet (volledig) voor een voorziening in het kader van de Wvg in aanmerking komt op grond van de inkomensgrens, als bedoeld in artikel 1.3.

De uitkomst hiervan is de draagkrachtruimte.

²⁰ Per kalenderjaar mag iemand een maximum van € 45,- opgelegd worden. Dit is wettelijk geregeld.

De Wvg-draagkracht wordt gedurende het eerste jaar waarover deze in aanmerking wordt genomen, als volgt vastgesteld:

- a Voorzover de draagkrachtruimte € 1.566,= of minder bedraagt, wordt de Wvg-draagkracht vastgesteld op een kwart van 25% van de draagkrachtruimte.
- b Voorzover de draagkrachtruimte meer dan € 1.566,= maar minder dan € 3.131,= bedraagt, wordt de Wvg-draagkracht vastgesteld op een kwart van 35% van de draagkrachtruimte.
- c Voorzover de draagkrachtruimte meer dan € 3.131,= bedraagt, wordt de Wvg-draagkracht vastgesteld op een kwart van 50% van de draagkrachtruimte.

Vanaf het tweede, aansluitende jaar waarin de draagkracht **is berekend**, wordt de Wvg draagkracht vastgesteld op een kwart van 25% van de hele draagkrachtruimte.

De Wvg-draagkracht wordt per kalenderjaar vastgesteld. Bij de vaststelling van de Wvg-draagkracht wordt het eigen vermogen, als bedoeld in de Algemene bijstandswet, buiten beschouwing gelaten.

Afgezien van het bepaalde in artikel 1.4, lid 3, en artikel 1.5, lid 2, van het vergoedingenbesluit, bedraagt het totale eigen aandeel van de aanvrager in de kosten van alle voorzieningen te samen, voorzover op grond van de Verordening kan worden opgelegd, niet meer dan de Wvg-draagkracht. Dit is het zogenaamde anticumulatiebeding.

5.12 Opmerking tot slot

Zoals in de Wvg staat vermeld moet iedereen die een Wvg-aanvraag indient gegevens overleggen op grond waarvan de aanvraag beoordeeld kan worden. Hierbij horen de inkomensgegevens. Bij twijfel over het inkomen, ligt de bewijslast bij de cliënt.

Specifieke aandacht is er voor de aanvrager die niet in loondienst is of een uitkering ontvangt; zelfstandige ondernemers dienen hun inkomen te overleggen in de vorm van een winst/verliesrekening (c.q. resultatenrekening) van hun onderneming. De reden hiervoor is dat hypotheeklasten e.d. niet relevant zijn bij de draagkrachtberekening in het kader van de Wvg.

Hoofdstuk 6 Algemene procedures

6.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de algemene procedures die verbonden zijn aan een Wvg-aanvraag. Het gaat hierbij *niet* om primaire werkprocessen, maar om een beschrijving van relevante (volgtijdige) aspecten die gebruikt worden bij de beoordeling van een Wvg-aanvraag. Het Regionaal Indicatie Orgaan (RIO) neemt een prominente rol in bij de procedure omtrent de afhandeling van een Wvg aanvraag. Het RIO neemt de Wvg aanvraag in en legt contact met de cliënt. Voorzien van een advies, stuurt het RIO de aanvraag door naar de gemeente voor besluitvorming. Uitzondering hierop is een aanvraag voor de Regiotaxi voor 65-plussers en eenvoudige woningaanpassingen.

Eén van de doelstellingen van dit hoofdstuk is om de aanvrager meer te betrekken bij de afhandeling van de aanvraag. Naast de algemene bepalingen, biedt met name het onderdeel “communicatie” inzicht hoe hiermee omgegaan wordt. Belangrijk hierbij is de werking van het zogenaamde **Protocol Wvg**. Dit protocol bevat afspraken tussen het ministerie van SZW en de VNG om te komen tot een meer uitgebreide en kwalitatief betere uitvoering van de Wvg. In het verstrekkingenboek zijn de afspraken die neergelegd zijn in het protocol, grotendeels vertaald.

Voordat ingegaan wordt op het proces van afhandeling van aanvragen, worden hieronder allereerst de algemene (formeel) bepalingen behandeld.

6.2 Algemene bepalingen bij een Wvg-aanvraag

Zorgplicht

6.2.1 Begripsbepaling gehandicapte c.q. persoon met functiebeperking

Als een gehandicapte/ persoon met functiebeperking wordt gezien een persoon, die door ziekte of gebrek aantoonbare beperkingen ondervindt op het gebied van wonen, of van het zich binnen of buiten de woning verplaatsen.

6.2.2 Vreemdelingen

Artikel 4 van de Wvg regelt de zorgplicht van de gemeenten voor vreemdelingen. Een vreemdeling kan voor een Wvg-voorziening in aanmerking worden gebracht, wanneer hij of zij rechtmatig in Nederland verblijft²¹; hiermee wordt bedoeld iemand die in het bezit is van een besluit tot toelating of een zogenaamde toelating als gemeenschapsonderdaan. Concreet: iemand die in het bezit is van een geldig document zoals vestigingsvergunning of verblijfsvergunning.

Uitgangspunt blijft dat men ingeschreven moet staan in de gemeente waar men woonachtig is. De aanvrager moet hiervoor bewijs leveren. Zie voor specifieke situatie de Vreemdelingenwet, artikel 1 e.v.

De aanvraag (algemeen)

6.2.3 Schriftelijke indiening aanvraag

Ingevolge artikel 4:1 Algemene Wet Bestuursrecht (AWB) en artikel 6.1 a VVG, moet de aanvraag schriftelijk worden ingediend. Daartoe wordt gebruik gemaakt van een door B&W vastgesteld aanvraagformulier. Dit aanvraagformulier is ontwikkeld door RIO DWO en grotendeels gebaseerd op een landelijk formulier dat in 2003 is ontwikkeld door het LVIO (Landelijke Vereniging van Indicatieorganen). Het wordt door het RIO DWO gebruikt om schriftelijk informatie in te winnen na een telefonische intake. Dit formulier wordt door de aanvrager zelf ingevuld en ondertekend. Belangrijk onderdeel bij het indienen van een aanvraag voor een inkomensafhankelijke voorziening, is het verschaffen van inzicht in het inkomen van de aanvrager. Inkomensformulieren worden door het vakteam voorzieningen gehandicapten verstuurd en moeten ook naar het vakteam worden teruggezonden.

Een aanvraag kan worden ingediend door een gevolmachtigde. Dit is van belang bij aanvragers die zelf niet in staat zijn om de aanvraag in te dienen.

²¹ Artikel 1 Vreemdelingenwet

In die gevallen, waar een deel van de vragen door de behandelend ambtenaar wordt ingevuld, zal aan de aanvrager **tijdens een (intake)gesprek** worden gevraagd, of hij met de beantwoording van de vragen akkoord gaat.

6.2.4 *Indienen aanvraag: procedurele aspecten*

Het indienen van een aanvraag voor een Wvg voorziening gebeurt via het Regionaal Indicatie Orgaan. Middels een huisbezoek door het RIO wordt het formulier doorgenomen. Uitzondering hierop vormt de aanvraag door 65-plussers voor de Regiotaxi en eenvoudige woningaanpassingen. **Zij dienen voor deze voorzieningen contact op te nemen met het vakteam voorzieningen gehandicapten.**

Wellicht ten overvloede; de aanvrager heeft het recht een aanvraag in te dienen, ook al bestaat de verwachting, dat deze wordt afgewezen.

6.2.5 *Herhaalde aanvraag*

Een herhaalde aanvraag is een aanvraag, welke geheel gelijk is aan een eerdere aanvraag waarop de gemeente reeds een beschikking heeft afgegeven. Wanneer de herhaalde aanvraag geen nieuwe feiten en/of omstandigheden vermeldt, behoeft geen herstelperiode te worden gegeven om aanvullende (nog niet bij de Wvg bekende) informatie aan te leveren. De aanvraag kan dan direct (per beschikking) worden afgewezen onder verwijzing naar de eerder afwijzende beschikking. Slechts indien er sprake is van omstandigheden, die bij het nemen van de beslissing op de eerste aanvraag niet bekend waren, kan hiervan afgeweken worden.

Er wordt volstaan met een *administratieve afhandeling van een herhaalde aanvraag* bij vervanging van een gelijksoortige voorziening, bijvoorbeeld de vervanging van een rolstoel of scootmobiel. Een beschikking wordt achterwege gelaten doordat het recht op een gelijksoortige voorziening blijft bestaan.

6.2.6 *De bevoegde gemeente*

De aanvraag behoort **formeel** te worden ingediend bij, en moet worden afgehandeld door de gemeente, waar de aanvrager woonachtig is (art.2 Wvg). **Bij de gemeente Delft is er voor gekozen om de aanvraag voor een Wvg voorziening in te dienen bij het loket van het RIO DWO: de gemeente blijft echter het formele orgaan waar de aanvraag wordt ingediend.**

De aanvrager wordt geacht woonachtig te zijn in de gemeente, waar zijn hoofdverblijf is. In de Verordening Voorzieningen Gehandicapten (artikel 1.1 lid 11 VVG) wordt hieronder verstaan:

De woonruimte, bestemd en geschikt voor permanente bewoning, waar de gehandicapte zijn vaste woon- en verblijfplaats heeft en op welk adres de gehandicapte in het bevolkingsregister staat ingeschreven dan wel zal staan ingeschreven; indien de gehandicapte een briefadres heeft het feitelijke woonadres waar de gehandicapte in het bevolkingsregister staat ingeschreven dan wel zal staan ingeschreven. Dit geldt niet voor recreatiewoningen.

Er kunnen zich situaties voordoen waarbij mensen niet ingeschreven staan in de gemeentelijke basisadministratie. Dit komt voor bij bewoners van verpleeghuizen, die meestal een postadres elders hebben (waar dan bijvoorbeeld de partner nog woont). Aangezien men dan het hoofdverblijf heeft in het verpleeghuis, heeft de gemeente waar het verpleeghuis gevestigd is, de zorgplicht in het kader van de Wvg.

6.2.7 *Doorzendplicht schriftelijke stukken*

Als het RIO niet bevoegd is om op een aanvraag of een ander schriftelijk stuk (bijv. een bezwaarschrift) een beslissing te nemen, moet de aanvraag (nadat de datum van ontvangst daarop is aangetekend) onverwijld worden doorgezonden aan het bevoegde orgaan, onder gelijktijdige mededeling daarvan aan de afzender (art.2:3 AWB). Als geen bevoegde instantie bekend is, of de bedoeling van de steller van het geschrift niet duidelijk is, moet het betreffende stuk aan de afzender worden getourneerd.

Bijzondere aspecten van een aanvraag

6.2.8 *Aanvraag via gemachtigde*

Hoewel als regel de aanvrager zelf moet aanvragen, bestaat de mogelijkheid, dat een derde ten behoeve van hem aanvraagt. Primair gaat het hierbij om de partner of ander familielid. In overleg met de

gemeente kan de aanvrager iemand anders dan de hierboven genoemde groepen machtigen. Het moet dan d.m.v. een schriftelijke machtiging aannemelijk zijn, dat de aanvraag met instemming van de aanvrager geschiedt (bij kinderen, de ouders).

6.2.9 *Ontvangstbevestiging*

In alle gevallen ontvangt de aanvrager/gemachtigde na indiening van de aanvraag een ontvangstbevestiging. Deze bevestiging wordt gekoppeld bij het inboeken van de aanvraag.

6.2.10 *Geen "ambtshalve aanvraag" toegestaan*

Het is niet toegestaan dat de behandelende ambtenaar (RIO of gemeente) de aanvraag invult en ondertekent (ambtshalve), tenzij de aanvrager hiertoe niet in staat is het formulier in te vullen. Dat geldt ook voor het geval, dat aanvrager ermee volstaat alleen een factuur in te zenden met het impliciete verzoek een voorziening toe te kennen (dus zonder formeel aanvraagformulier). Een aanvraagformulier moet dan alsnog worden ingevuld (zie ook 6.2.13).

6.2.11 *Aanvraag is niet ondertekend*

Voor een aanvraag, die niet door aanvrager is ondertekend, dan wel waarvan is verzuimd deze door aanvrager te laten ondertekenen, geldt, dat deze eerst dan in behandeling wordt genomen, als de aanvraag is ondertekend. Hiervan kan alleen worden afgeweken na toestemming van de toetser of eindverantwoordelijke ambtenaar Wvg. Te denken valt aan spoedeisende zaken, waarbij de aanvrager niet in staat is om de aanvraag te ondertekenen.

6.2.12 *Tijdstip aanvraag*

Een aanvraag voor een voorziening moet worden ingediend vóór het tijdstip, waarop de kosten zijn gemaakt of een voorziening is gerealiseerd. Ingevolge de verordening (VVG art. 5.2) kan geen financiële tegemoetkoming worden verleend in kosten die zijn gemaakt voor de datum dat over de aanvraag een beslissing is genomen of de aanvrager schriftelijk toestemming heeft gekregen.

6.2.13 *Voortijdige c.q. vroegtijdige aanvragen*

Dit zijn aanvragen die door diverse factoren, bijvoorbeeld nog geen medische eindsituatie, nog aan verandering onderhevige sociale factoren, nog noodzakelijke bewijsstukken die ontbreken etc. nog niet beoordeeld kunnen worden.

Afhankelijk van de zich voordoende situaties is de werkwijze aldus:

- De feiten en omstandigheden zijn zodanig *duidelijk*, dat een principebeslissing kan worden genomen. De aanvraag wordt dan op de normale wijze afgewerkt;
- Er zijn zodanige *onduidelijkheden*, dat (nog) geen principebeslissing kan worden genomen. Als de indruk bestaat, dat het verkrijgen van de ontbrekende gegevens nog minimaal 8 weken gaat duren, dan wordt de aanvraag afgewezen, met de mededeling, dat aanvrager een nieuwe aanvraag kan doen, als de benodigde gegevens beschikbaar zijn. Worden de ontbrekende gegevens wel binnen 8 weken verwacht, dan wordt de aanvraag aangehouden en wordt een (aangepast) vertragsbericht verzonden.

De aanvraagprocedure (algemeen)

6.2.14 *Beslistermijn*

Nadat een aanvraag in het kader van de Wvg is ingediend, moet binnen een redelijke termijn een beslissing worden genomen. In de Awb is het begrip "redelijke termijn" niet nader gedefinieerd. Dit zal in de praktijk afhankelijk zijn van de complexiteit van de aanvraag en van de in te winnen adviezen. De termijn is in ieder geval verstreken, als na 8 weken nog geen beschikking is getroffen, noch een vertragsbericht (verdaagbesluit) is verzonden (art. 4.13 Awb).

<i>Vervoersvoorziening</i>	<i>8 weken</i>
<i>Rolstoelvoorziening</i>	<i>8 weken</i>
<i>Woonvoorziening</i>	<i>8 weken</i>

In het vertragsingsbericht wordt de reden van de verlenging van de "normale" beslistermijn vermeld alsmede het tijdstip, waarop de beslissing uiterlijk zal worden genomen. De (verlengde) beslistermijn moet worden bewaakt.

De beslistermijn wordt opgeschort gedurende de periode, waarop gewacht wordt op de aanvullende gegevens van de cliënt. Zodra de gegevens zijn ontvangen, of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken, gaat de beslistermijn weer lopen.

6.2.15 *Het onderzoek*

Voordat op een aanvraag wordt beslist, wordt een integraal indicatieonderzoek ingesteld (artikel 7.1 VVG) door het Regionaal Indicatie Orgaan (RIO DWO). Dit is nodig om te kunnen beoordelen of de aanvraag geheel, gedeeltelijk, of niet gehonoreerd wordt. Het onderzoek is er op gericht een duidelijk beeld te verkrijgen van de ondervonden belemmeringen en de persoonlijke omstandigheden van de aanvrager. Als er sprake is van samenwoning of gezin, moet het onderzoek tevens betrekking hebben op de situatie van de partner. De financiële gegevens, die noodzakelijk zijn voor het maken van een inkomenstoets en/of draagkrachtberekening, worden door middel van inkomensformulieren opgevraagd door het vakteam voorzieningen gehandicapten.

Bij de inname van het aanvraagformulier kan het formulier met de cliënt worden doorgenomen tijdens een intakegesprek en vindt controle plaats op volledigheid en juistheid van de verstrekte gegevens. De benodigde aanvullende informatie wordt vastgelegd. Van belang is, dat het onderzoek dat aan een beslissing voorafgaat, zich niet verder uitstrekt dan tot datgene, wat van belang is voor de vaststelling van het recht op een voorziening (artikel 4:3 AWB).

Het RIO geeft een indicatieadvies c.q. selectieadvies af nadat de aanvrager daarvan op de hoogte is gesteld.

6.2.16 *Onderzoek voorliggende voorzieningen*

Bij iedere Wvg aanvraag moet onderzocht worden in hoeverre het een Wvg voorziening of (bijvoorbeeld) een AWBZ voorziening betreft of dat er bijvoorbeeld een aanspraak bestaat op de Regeling Hulpmiddelen. Bij dit onderzoek naar de voorliggende voorziening is kennis en afbakening van het zorgstelsel in het algemeen van belang (zie paragraaf 1.5). Afhankelijk hiervan wordt de aanvraag verder in behandeling genomen.

Als het indienen van een aanvraag niet zinvol is en betrokkene instemt met deze conclusie, wordt onder vermelding van reden, op het formulier vermeld dat de aanvraag niet in behandeling wordt genomen. Aan cliënt wordt verzocht door middel van een handtekening dit te bevestigen. Indien de cliënt gedurende het onderzoek de aanvraag intrekt zal dit schriftelijk worden bevestigd.

6.2.17 *Informatieplicht*

De aanvrager is verplicht de gegevens en bescheiden te verschaffen, die nodig zijn voor de beslissing op de aanvraag (art. 4:2 AWB). Van de cliënt mag dan ook volledige opening van zaken worden verlangd, waar het gaat om het verkrijgen van een inzicht in de voor de uitvoering van de Wvg relevante omstandigheden.

6.2.18 *Verificatie en verantwoording onderzoek*

Uitgangspunt is, dat de door de aanvrager verstrekte gegevens, die van belang zijn voor het vaststellen van het recht op een voorziening, worden geverifieerd. De verantwoording van de controle vindt plaats in de rapportage en wordt vastgelegd in het dossier. Van relevante bescheiden wordt een fotokopie ingenomen.

Als de aanvrager weigert de stukken te (laten) fotokopiëren, of als dit niet mogelijk of niet doelmatig is, worden de relevante gegevens handmatig overgenomen. In dat geval zal een duidelijke omschrijving van de relevante gegevens moeten worden gegeven en door de aanvrager geparafeerd moeten worden. Als de aanvrager de benodigde gegevens niet kan overleggen, krijgt de aanvrager de mogelijkheid binnen 10 werkdagen of zoveel later dan redelijk is, hier alsnog voor te zorgen (zie hersteltermijn). Deze afspraak wordt schriftelijk vastgelegd en schriftelijk bevestigd aan de aanvrager.

6.2.19 *Identiteitscontrole en vreemdelingenstatus*

Bij de behandeling van de eerste aanvraag kan een identiteitscontrole plaatsvinden op verzoek van de gemeente. De aanvrager moet ingeschreven zijn in de gemeentelijke basisadministratie.

Bij vreemdelingen moet een onderzoek worden ingesteld naar de status en de verblijfstitel van betrokkene en de eventuele gezinsleden (fotokopie innemen). In de rapportage wordt melding gemaakt van eventuele aan de verblijfstitel verbonden voorwaarden respectievelijk garantstelling, in verband met "langdurig noodzakelijk". Beschikt de cliënt niet over een geldige verblijfstitel of bestaat hierover onduidelijkheid, dan wordt de behandeling van de aanvraag opgeschort, totdat nadere informatie van de vreemdelingendienst is ontvangen. In alle gevallen vindt achteraf verificatie van gegevens plaats bij de vreemdelingendienst. De cliënt wordt hierover tijdens de intake geïnformeerd.

6.2.20 *Sofi-nummer*

Bij de inname van de aanvraag wordt ook het Sofi-nummer van de cliënt genoteerd. Dit nummer wordt alleen gebruikt bij verificatie van de opgegeven informatie.

6.2.21 *Inkomenstoets*

Bij de behandeling van een Wvg-aanvraag waarop de inkomenstoets van toepassing is, worden bewijsstukken ingenomen en vindt verantwoording omtrent de gecontroleerde gegevens plaats. Er worden fotokopieën gemaakt van relevante salaris/uitkering/pensioenspecificaties of bankafschriften. Is dit niet mogelijk, dan worden de relevante gegevens genoteerd.

Als aanvrager de benodigde bewijsstukken **niet** overlegt, kan de aanvraag niet in behandeling worden genomen. In het kader van de Wvg hoeft geen rekening te worden gehouden met de aanwezigheid van vermogen, voor zover dit het vrij te laten vermogen niet overschrijdt. Zie hiervoor **hoofdstuk 5** van dit verstrekkenboek onder "buiten beschouwing te laten inkomsten".

6.2.22 *Hersteltermijn*

Op grond van artikel 4:5 AWB kan een aanvraag voor een voorziening buiten behandeling blijven, als de aanvrager onvoldoende medewerking aan het onderzoek verleent, bijvoorbeeld door onvolledige gegevensverstrekking. Daaraan voorafgaand moet de aanvrager door het geven van een zogenaamde hersteltermijn de mogelijkheid worden geboden alsnog de benodigde gegevens te verstrekken. Er wordt een herstelperiode van **tien werkdagen** aangehouden. Deze hersteltermijn wordt schriftelijk aan de aanvrager meegedeeld. De beslistermijn wordt opgeschort gedurende de periode, waarop gewacht wordt op de aanvullende gegevens. Zodra de gegevens zijn ontvangen, of de daarvoor gestelde termijn ongebruikt is verstreken, gaat de beslistermijn weer lopen. Als de cliënt binnen de herstelperiode niet reageert of de gevraagde gegevens niet verstrekt, wordt de behandeling van de aanvraag afgesloten. Dit wordt de cliënt per beschikking medegedeeld.

Het verstrekken van een lijst benodigde gegevens bij het aanvraagformulier of een afspraakbericht geldt niet als het aanbieden van een hersteltermijn. Pas als de aanvrager onvolledige gegevens aanlevert, wordt een formele hersteltermijn aangeboden.

Indicatieadvisering

6.2.23 *Het onderzoek en indicatieadvies*

Het RIO neemt de Wvg-aanvraag in behandeling, waarbij een **onafhankelijk** indicatieadvies wordt afgegeven. Dit advies wordt afgehandeld volgens de verordening en het verstrekkenbeleid van de gemeente. Contractueel is afgesproken dat de adviezen binnen 20 werkdagen worden aangeleverd. Wordt deze termijn niet gehaald dan wordt **door het RIO** zowel de cliënt als de gemeente hiervan schriftelijk op de hoogte gesteld, waarbij wordt aangegeven wat de oorzaak hiervan is en wanneer het indicatieadvies kan worden verwacht.

In het indicatieadvies wordt een uitspraak gedaan over de door de cliënt ondervonden belemmeringen en beperkingen. Bij de indicatiestelling, die aangeeft of er al of geen noodzaak bestaat voor een voorziening, wordt aangegeven welk soort en type voorziening de belemmeringen opheft. **Hiervoor wordt een selectieadvies opgesteld met behulp van een programma van eisen. Een programma van eisen is een opsomming van voorzieningen c.q. vereisten waaraan een, voor de aanvrager, adequate voorziening moet voldoen. Het onderzoek wordt integraal uitgevoerd. Dit houdt in dat het onderzoek zich niet alleen beperkt tot de gevraagde voorziening, eventuele belemmeringen van medische aard**

die pas tijdens het onderzoek naar voren komen worden ook behandeld. In het onderzoek wordt de oplossingsrichting afgezet tegen het beleid van de gemeente.

Bij aanvragen voor eenvoudige rolstoelen levert een indicatieadvies voldoende informatie voor de eventuele rolstoelkeuze. Een eenvoudige woningaanpassing (steunbeugel, drempel) wordt gelijk door de gemeente afgehandeld.

Nadat het RIO haar indicatieadvies heeft besproken met de cliënt, wordt dit aan de gemeente uitgebracht. De status van het advies is niet bindend. Het is een instrument om de gemeente te helpen bij het vormen van een oordeel over de aanvraag en het motiveren van de beschikking. De gemeente is verantwoordelijk voor het nemen van een gefundeerde beslissing over de aanvraag. Daarom moet de gemeente het advies beoordelen op volledigheid en juistheid. Hierbij wordt nagegaan of verificatie en verantwoording van het onderzoek op de voorgeschreven wijze heeft plaatsgevonden en of alle benodigde documenten aanwezig zijn. Aan de hand van het indicatieadvies stelt de Wvg-consulent een voorstelrapportage op. In de voorstelrapportage staat het gemeentelijk besluit (**indicatiebesluit**) beargumenteerd met relevante jurisprudentie.

De verantwoordelijkheid voor de uiteindelijke beslissing op een aanvraag berust bij de gemeente.

Indien burgemeester en wethouders een besluit nemen die afwijkt van een uitgebracht advies zal de reden voor de afwijking in de motivering worden vermeld. De gemeente moet in haar beschikking vermelden welke adviserende instantie het indicatiebesluit heeft uitgebracht. Op de beschikking zijn de wettelijke bezwaar- en beroepsprocedures van toepassing.

6.2.24 *Het horen van de aanvrager*

De AWB schrijft voor, dat de aanvrager in bepaalde situaties in de gelegenheid moet worden gesteld zijn zienswijze naar voren te brengen als een geheel of gedeeltelijk afwijzende beslissing wordt voorgenomen. Dit geldt in zijn algemeenheid niet voor beslissingen ingevolge de Wvg. Door artikel 4 lid 12 AWB kan het horen namelijk *achterwege blijven, als de nadelige gevolgen van de beschikking volledig ongedaan kunnen worden gemaakt in bezwaar of beroep*.

6.2.25 *Bijzondere situaties en hardheidsclausule*

Als een geheel of gedeeltelijk afwijzende beslissing wordt overwogen op basis van een uitgebracht extern advies, kan het in bepaalde gevallen (verwachting van bezwaar / beroep) gewenst zijn de cliënt in de gelegenheid te stellen mondeling of schriftelijk zijn zienswijze naar voren te laten brengen.

Een andere situatie, waar de aanvrager gehoord moet worden, doet zich voor, als tijdens het onderzoek n.a.v. de aanvraag belangrijke gegevens op tafel komen, die de aanvrager betreffen en die afwijken van de eerder verstrekte informatie. Bijvoorbeeld als blijkt, dat de aanvrager mogelijk niet op het opgegeven adres woont. In die situatie kan er niet mee worden volstaan de aanvraag op grond van artikel 4:5 AWB af te wijzen.

Hardheidsclausule

Dit is een instrument voor het college van Burgemeester en wethouders om in bijzondere individuele gevallen ten gunste van de gehandicapte, af te wijken van de bepalingen zoals opgenomen in de verordening. Hierbij gaat het om "onbillijkheden van overwegende aard" indien de verordening wordt toegepast, één en ander conform artikel 7.2 van de Verordening voorzieningen gehandicapten gemeente Delft.

Op individuele basis moet onderzocht worden in hoeverre de mate van onredelijkheid dusdanig zwaar weegt indien de verordening wordt toegepast, dat dergelijke beslissingen leiden tot onbillijkheden. In de rapportage moet duidelijk aangegeven worden waarom het college anders moet beslissen, dan primair de verordening toelaat. Hierbij dient een individuele afweging gemaakt te worden, waarbij eveneens de precedentwerking een rol dient te spelen.

6.2.26 *Rapportage*

De voor de besluitvorming van belang zijnde gegevens worden gerapporteerd en vastgelegd in het dossier. De rapportage is vaak aanvullend op de reeds schriftelijk vastgelegde gegevens (aanvraag, medische indicatie en toelichting, brieven en dergelijke) en vormt de basis voor de vertaalslag (lees besluit).

Voor het nemen van een zorgvuldige, goed onderbouwde en eventueel in bezwaar en beroep hanteerbare beslissing, is het van belang dat alle relevante informatie overzichtelijk en beknopt in het rapport wordt weergegeven. Van ingehechte correspondentie en dergelijke heeft echter geen samenvatting gegeven te worden, tenzij het om een gecompliceerde aanvraag gaat.

Het rapport bevat in het algemeen:

- indicatieadvies RIO, waarin onder andere...
- een toelichting op de aanvraag en het weergeven van achtergronden, die tot de aanvraag hebben geleid;
- omschrijving van de door de aanvrager ondervonden belemmeringen;
- het weergeven van toelichting van de cliënt op de aanvraag;
- het beschrijven van de relevante sociale en financiële omstandigheden van cliënt en zijn gezin;
- het aangeven van relevante feiten voor zover de aanvraag daarin niet voorziet;
- het weergeven en/of verwijzen naar het extern advies en motivatie waarom dit wel of niet gevolgd wordt;
- vertaling van de ondervonden belemmeringen naar een Wvg voorziening binnen het gemeentelijk verstrekkingenbeleid;
- het aangeven van de relevante wettelijke mogelijkheden (voorliggende voorzieningen);
- het resultaat van de offertebeoordeling;
- de naam van de behandelend ambtenaar Wvg.

6.2.27 De beslissing

De toetser controleert de door de consulent aangeleverde rapportage, inclusief aanvraagformulier en indicatie advies en eventueel selectieadvies, op volledigheid en juistheid. De toetser onderzoekt of verificatie en verantwoording van onderzoek op de voorgeschreven wijze heeft plaats gevonden. Ook wordt gecontroleerd of de benodigde documenten aanwezig zijn. Vervolgens wordt het advies van de consulent getoetst.

Als de aanvraagbehandeling conform de richtlijnen is uitgevoerd en het recht op een voorziening door de toetser wordt vastgesteld, wordt een beschikking opgesteld.

6.2.28 Beschikking

Het antwoord op de door een aanvrager ingediende aanvraag wordt per beschikking gegeven. Een beschikking is een op schrift gestelde beslissing, die door of namens het college van B&W is ondertekend. Als de beschikking betrekking heeft op een financiële tegemoetkoming moet worden aangegeven waarvoor die bedoeld is (artikel 6.3 VVG).

Van belang is, dat de met de cliënt te maken/gemaakte afspraken respectievelijk de te stellen voorwaarden, die rechtsgevolgen hebben, in de beschikking worden opgenomen.

De beschikking moet deugdelijk zijn gemotiveerd. Een motivering van de beslissing kan echter achterwege blijven als redelijkerwijs mag worden aangenomen, dat er geen behoefte aan bestaat, bijvoorbeeld als een aanvraag wordt gehonoreerd. Verzoekt een belanghebbende binnen een redelijke termijn om een motivering dan moet deze z.s.m. worden verstrekt. Bij spoedeisende beslissingen kan een gemotiveerde beschikking worden nagezonden.

Als de beslissing geheel of gedeeltelijk afwijkt van het door de cliënt gevraagde, moet dit in de beschikking worden gemotiveerd. In de motivering moet tevens worden ingegaan op eventuele ontvangen adviezen en de reden waarom hiervan eventueel wordt afgeweken.

De eisen, waaraan een beschikking formeel moet voldoen zijn:

- een deugdelijke motivering;
- zo mogelijk vermelding van het wettelijk voorschrift waarop de beschikking gebaseerd is (bij de Wvg zal dit doorgaans art. 2 zijn, te weten de zorgplicht van de gemeente);
- de mededeling, dat bezwaar mogelijk is;
- waar bezwaar kan worden ingediend;
- de termijn, waarbinnen dit moet gebeuren.

6.2.29 Weigeringsgronden

In principe zijn er de volgende (niet limitatieve) gronden om een aanvraag af te wijzen respectievelijk buiten behandeling te laten:

- het recht op een Wvg-voorziening kan niet worden vastgesteld (benodigde gegevens ontbreken of zijn niet compleet (art.4.2 AWB));
- de aanvrager behoort niet tot de doelgroep van de Wvg (art. 1, lid 1 onder a Wvg);
- de gewenste voorziening kan naar objectieve maatstaven gemeten niet als (langdurig) noodzakelijk worden aangemerkt (art. 1.2 lid 1 onder b VVG);
- als de voorziening voor een persoon als aanvrager algemeen gebruikelijk is (VVG art. 1.2, lid 2, onder a);
- het deskundigenadvies geeft aan dat cliënt geen ergonomische belemmeringen ondervindt (Wvg art. 1, lid 1, onder a en c);
- als er sprake is van een voorliggende voorziening (VVG art. 1.2, lid 2 onder b);
- als het gaat om verhuis- en inrichtingskosten en de aanvrager niet voldoet aan de nadere voorwaarden genoemd onder art. 2.15 VVG.
- kosten zijn gemaakt voor aanvraagdatum of een voorziening is gerealiseerd voordat er een beslissing op de aanvraag is genomen (hoofdstuk 6 verordening);
- indien een middel waarop de aanvraag betrekking heeft reeds eerder is vergoed (verstrekt) en de normale afschrijvingsduur voor het middel nog niet verstreken is (hoofdstuk 6 verordening).

6.2.30 *Bezwaar en beroep*

Bezwaar en beroep staan open tegen beschikkingen tot toekenning, weigering of intrekking van voorzieningen, alsmede tegen beschikkingen met betrekking tot de financiële tegemoetkoming of eventuele eigen bijdragen.

6.2.31 *Bezwaarschrift tegen uitblijven beschikking*

Als de aanvrager na het verstrijken van de termijn van acht weken (zie paragraaf 7.2.15), nog geen beschikking of vertragsbericht heeft ontvangen, kan een bezwaarschrift worden ingediend. Er geldt dan geen specifieke termijn, waarbinnen het bezwaarschrift moet zijn ingediend.

6.2.32 *Bezwaarschrift tegen beschikking*

De aanvrager, die het niet eens is met de beslissing op de aanvraag, kan een bezwaarschrift indienen bij het College van Burgemeester en Wethouders. Ook een (schriftelijk) gemachtigde kan een bezwaarschrift indienen. Het bezwaarschrift moet uiterlijk binnen zes weken worden ingediend (meestel ingaande op dagtekening).

Het bezwaarschrift moet aan een bepaalde eisen voldoen:

(art. 6:5, AWB)

- vermelding van naam en adres;
- dagtekening;
- een omschrijving, waartegen het is gericht;
- de gronden, waarop bezwaar wordt gemaakt.

Als het bezwaarschrift in een vreemde taal gesteld is, moet de indiener zorgdragen voor een vertaling in het Nederlands.

Bij de beslissing op het bezwaarschrift laat het college van B&W zich adviseren door een bezwaarschriftencommissie. Deze commissie stelt de indiener van het bezwaarschrift in de gelegenheid het bezwaar mondeling toe te lichten.

Na kennisname van het advies van de commissie nemen B&W de beslissing op het bezwaarschrift. Deze beslissing wordt de aanvrager schriftelijk meegedeeld.

6.2.33 *Beroepschrift*

Binnen zes weken, nadat het college van B&W de beslissing op het bezwaarschrift hebben verzonden, kan de aanvrager daartegen in beroep gaan bij de Arrondissementsrechtbank. De aanvrager kan ook in beroep gaan als het college van B&W niet binnen 6 weken een beslissing op het bezwaarschrift heeft genomen.

De procedure bij de Arrondissementsrechtbank komt in grote lijnen overeen met de bezwarenprocedure van het college van B&W, met dit verschil dat de rechtbank sterk de nadruk legt op het naleven van de formaliteiten, met name of de gemeente aan haar zorgplicht heeft voldaan. In voorkomende gevallen wordt de cliënt geadviseerd door de rechtbank deskundige hulp in te roepen. Aan het in beroep gaan zijn kosten (griffierechten en eventueel kosten van afschriften) verbonden. Dit laatste geldt ook voor het instellen van hoger beroep en het vragen van een spoedvoorziening.

6.2.34 *Hoger beroep*

Binnen één maand na de verzending van de beslissing van de Arrondissementsrechtbank kunnen zowel de aanvrager als de gemeente tegen deze beslissing beroep in laatste instantie aantekenen bij de Centrale Raad van Beroep. Een dergelijk beroepschrift moet worden gericht aan de Centrale Raad van Beroep, Postbus 16002, 3500 DA Utrecht.

6.2.35 *Voorlopige voorziening*

Op grond van art. 8:81 AWB kan de aanvrager, vanaf het moment dat een bezwaar- of beroepschrift is ingediend, een voorlopige (spoed-)voorziening vragen. Een dergelijke verzoek moet worden gericht aan de president van de Arrondissementsrechtbank onder overlegging van een afschrift van het bezwaar- of beroepschrift.

6.2.36 *Intrekking van een besluit tot verlening van een voorziening*

Een voorziening kan geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken, als zodanige onjuiste of onvolledige gegevens zijn verstrekt, dat, indien de juiste gegevens bekend waren geweest, niet tot toekenning zou zijn overgegaan. Hiervan is in ieder geval sprake als opzettelijk onjuiste gegevens zijn verstrekt, bijvoorbeeld over inkomen (art. 6.3 lid 1 VVG).

Indien geen sprake is van verwijtbaarheid, wordt de tegemoetkoming vastgesteld op grond van de juiste gegevens, of beperkt tot het bedrag, dat reeds is uitbetaald. De voorziening wordt ingetrokken als blijkt dat de gronden voor toekenning van een voorziening niet meer van toepassing zijn (bijvoorbeeld door verhuizing van de aanvrager naar een andere gemeente of door overlijden van de aanvrager) en de voorziening nog niet is gerealiseerd.

Als blijkt dat een voorziening, die bestaat uit een financiële tegemoetkoming, binnen 6 maanden na de uitbetaling niet is aangewend voor de (gedeeltelijke) bekostiging van het middel, waarvoor deze was verleend, kan deze voorziening ook worden ingetrokken (artikel 6.3 lid 2 VVG). De hierboven genoemde termijn geldt niet voor onroerende woonvoorzieningen.

6.2.37 *Terugvordering van een voorziening*

Ingeval van verwijtbaarheid kan de tegemoetkoming geheel of gedeeltelijk worden teruggevorderd. Er is dan sprake van een civielrechtelijke vordering op grond van onverschuldigde betaling, waartoe het Burgerlijk Wetboek (boek 6, artikelen 203, e.v.) de wettelijke basis biedt.

Voor terugvorderingen is vereist, dat deze op een wettelijke basis berusten. Omdat de WVG deze niet bevat, wordt teruggevallen op de bepalingen van het Burgerlijk Wetboek inzake onverschuldigde betaling. Terugvordering vindt eerst dan plaats nadat de (termijnen voor) bezwaar-/beroepsprocedures m.b.t. de intrekking van de voorziening zijn afgewikkeld. Zie eveneens artikel 6.4 VVG.

inhoudsopgave

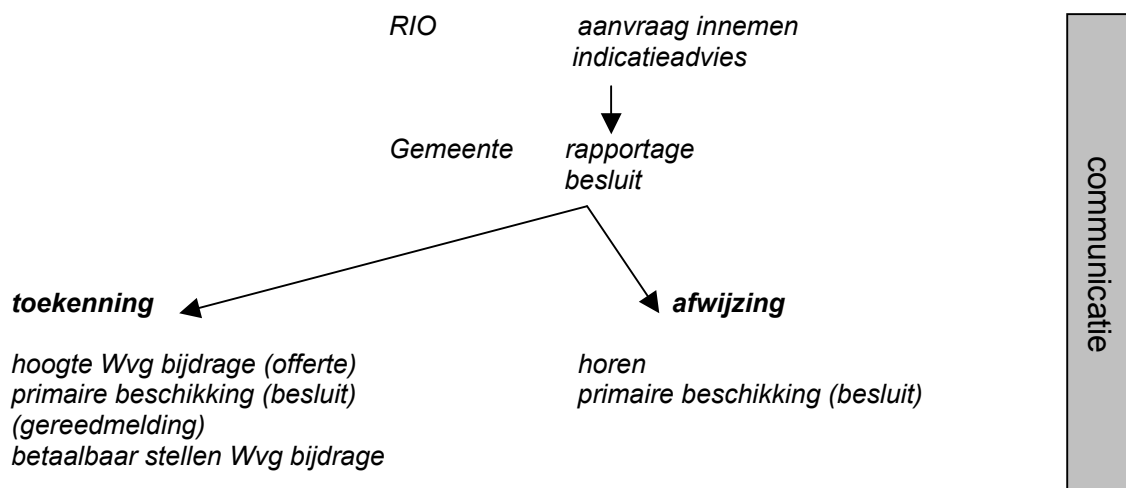
6.3 Afhandeling van Wvg-aanvragen

6.3.1 Inleiding

In het eerste deel van deze paragraaf wordt het proces van afhandeling van aanvragen beschreven. In het tweede deel worden specifieke aspecten van de aanvraagprocedures van de afzonderlijke voorzieningen beschreven.

6.3.2 Procedure woon, vervoer en rolstoelvoorzieningen in het kader van de Wvg

Schematisch kan de algemene doorloop procedure van een Wvg-aanvraag als volgt worden weergegeven.

6.3.3 Aanvraag en intake

De aanvraag voor een Wvg-voorziening start altijd met het indienen van een aanvraag-formulier bij het Regionaal Indicatie Orgaan. In dit stadium van de procedure speelt de *poortwachterfunctie* een belangrijke rol: voordat een aanvraag ingediend wordt, wordt gekeken of het een Wvg-aanvraag betreft, of dat een andere instantie c.q. regeling verantwoordelijk is voor de verstrekking van de gevraagde voorziening.

Nadat de aanvraag is ingenomen, wordt een indicatieadvies opgesteld. Een huisbezoek kan onderdeel uitmaken van dit advies. Een onderdeel bij het eerste cliëntencontact, naast het indicatieonderzoek, is de aanvrager op de hoogte stellen van het gemeentelijk verstrekkingenbeleid, waarbij eveneens de mogelijkheden van het gebruik van de gevraagde / voorgestelde voorziening aan bod komen.

In het indicatieadvies staan de objectieveerbare beperkingen van de aanvrager, gerelateerd aan de gevraagde voorziening, waarmee het advies onderbouwd wordt of wel of geen indicatie kan worden afgegeven.

Het indicatieadvies wordt binnen 20 werkdagen opgestuurd naar de gemeente.

6.3.4 Rapportage

De gemeente ontvangt het indicatieadvies van het RIO. Dit advies wordt ter afhandeling aan een consultant aangeboden. De consultant stelt hiervoor een rapportage op, waarin de uiteindelijke vertaling van een objectieveerbare beperking, zoals aangegeven door het RIO, naar een Wvg-voorziening wordt beschreven. De rapportage bevat een samenvatting van alle relevante gegevens. De rapportage is mede bepalend voor de besluitvorming op de ingediende aanvraag. Wat in de rapportage komt, hangt onder andere af van de aanvraag en de persoonlijke omstandigheden van de aanvrager.

In de verslaglegging moet **minimaal** aan de orde komen;

1. Gevraagde voorziening;
2. RIO indicatieadvies

3. indicatie goedkoopst adequate voorziening
4. opsomming van eisen waaraan de goedkoopst adequate voorziening minimaal moet voldoen; offerte beoordeling;
5. Juridische kader;
6. Vervolgtraject (w.o. communicatie).

Deze opsomming is niet limitatief. Alle relevante factoren moeten worden benoemd. De rapportage geldt immers als uitgangspunt voor het te nemen besluit, waaronder de bepaling van de hoogte van de Wvg bijdrage. De verantwoordelijkheid voor het opstellen van de rapportage ligt bij de Wvg-consulent. Bij de behandeling van de afzonderlijke voorzieningen worden elementen van de rapportage verder benoemd.

6.3.5 *Medisch advies*

Wanneer er onduidelijkheid bestaat over de aard, mate of duur van de door de aanvrager ondervonden belemmeringen, wordt een medisch advies **ingewonnen** door het Regionaal Indicatie Orgaan (RIO). De keuze hiervoor ligt bij het RIO en maakt onderdeel uit van het indicatieadvies.

6.3.6 *De hoogte van de Wvg-bijdrage*

Een toegekende Wvg aanvraag bestaat uit een voorziening in natura of een financiële tegemoetkoming. Voor beide voorzieningen worden offertes aangevraagd voorzover deze niet voorkomen op de componentenlijst. Dit is een lijst, bijgevoegd bij het Vergoedingenbesluit, waarin vaste bedragen zijn opgenomen voor Wvg voorzieningen. Voorzieningen die niet voorkomen op deze lijst of bij complexe woningaanpassingen, wordt te allen tijde een offerte opgevraagd, nadat de rapportage is opgesteld. In het algemeen kan hierover het volgende worden gesteld. Bij woonvoorzieningen wordt een verzoek om een offerte ingediend bij de woningeigenaar (particulier of woningstichting). Op verzoek kan de gemeente dit traject ook voor haar rekening nemen. Het verzoek om een offerte gaat gepaard met het programma van eisen. Er worden minimaal twee offertes aangevraagd bij complexe en omvangrijke woningaanpassingen. Bij vervoersvoorzieningen en rolstoelen, maakt een passing met de voorgestelde voorziening, onderdeel uit van het offerte traject.

De offerte wordt vergeleken met de rapportage, het opgestelde programma van eisen en het gemeentelijk verstrekkingenbeleid, waarna de hoogte van de Wvg-bijdrage bepaald wordt.

6.3.7 *Communicatie / Informatie*

Communicatie speelt een belangrijke rol gedurende het hele afhandelingstraject. De Wvg consulent die de aanvraag behandelt, is de centrale persoon voor alle betrokkenen. Hierbij is een juiste communicatie tussen het RIO en de gemeente van essentieel belang. De Wvg consulent informeert de aanvrager over de mogelijkheden van de Wvg, onderhoudt geregeld contact met de aanvrager, woningeigenaar en leveranciers. De consulent houdt de aanvrager op de hoogte van het verloop van de aanvraag. Om de continuïteit te waarborgen van de aanvraagafhandeling, houdt de consulent een logboek bij waarin acties en contacten vermeld worden. Dit is met name bij complexe woningaanpassingen, die veelal een lange afhandelingstermijn omvatten, van belang. Wanneer de verwerking van de aanvraag of het realiseren van de voorziening vertraging oploopt, ontvangt de aanvrager hiervan zo spoedig mogelijk schriftelijk bericht.

6.4 **Specifieke aspecten bij afhandeling van aanvragen “Wvg-woonvoorzieningen”**

Hoofdstuk 2 van dit verstrekkingenboek behandelt het algemeen gemeentelijk beleid ten aanzien van de woonvoorzieningen. Hieronder worden een aantal aspecten van de aanvraagprocedure voor woonvoorzieningen benoemd.

Bij aanvragen voor eenvoudige woningaanpassingen, wordt de aanvraag direct doorgestuurd naar de gemeente door het RIO voor verdere afhandeling. **Onder eenvoudige woningaanpassingen wordt verstaan die aanpassingen die niet bouwkundig van aard zijn en die veelal zonder programma van eisen eenvoudig door een installateur / aannemer geplaatst kunnen worden: zie verder paragraaf 2.5 van dit boek.**

Bij de afhandeling van aanvragen voor woonvoorzieningen gaat het veelal om eenvoudige woningaanpassingen of voorzieningen. Hierbij gaat het om bijvoorbeeld verstrekkingen van een losse douchevoorziening, wandbeugel, etc. Er kunnen zich ook situaties voordoen dat er meerdere voorzieningen worden aangevraagd, al of niet in combinatie met complexe woningaanpassingen.

6.4.1 *Intake*

Nadat de aanvraag is verwerkt wordt een huisbezoek gepland door het RIO. Met name bij woonvoorzieningen heeft een huisbezoek een meerwaarde. De adviseur ziet de aanvrager in zijn of haar eigen omgeving en kan op deze manier de ondervonden belemmeringen in de praktijk bespreken. Eveneens kunnen de bouwtechnische mogelijkheden worden beoordeeld. Aan het einde van de intake heeft de adviseur informatie verzameld voor het opzetten van een indicatieadvies. De aanvrager heeft op zijn/haar beurt informatie ontvangen over de te volgen procedure, reikwijdte van de Wvg, afhandelingstermijn, etc.

6.4.2 *Rapportage*

De rapportage is een instrument om te komen tot een besluit over de Wvg aanvraag. De intensiteit en omvangrijkheid van de rapportage verschilt per aanvraag: hoe complexer de aanvraag, hoe omvangrijker de verslaglegging. De rapportage bij een woningaanpassing kan er als volgt uitzien;

RIO

A (consult verslag)

1. Wat wordt aangevraagd;
2. Wat is de aard van de beperkingen; vrije gebruik van de woning;
3. Op grond van welke aandoeningen;
4. Wat zijn de consequenties voor lopen, zitten, opstaan, fietsen, etc;
5. Uitkomst medisch advies (zo nee, waarom niet aangevraagd).

B (bouwkundige aspecten)

1. Bouwkundige situatie (inzicht in (on)mogelijkheden;
2. Bouwkundige informatie afdeling Bouw en Woningtoezicht, mits relevant;
3. programma van eisen.

Gemeente

C (besluit)

1. Welke oplossingsmogelijkheden zijn er;
2. Welke is daarvan de goedkoopst adequate oplossing binnen het verstrekkingenbeleid van de gemeente Delft (de minimale "eisen");
3. Juridisch kader;
4. Na-traject (uitvoering besluit; wie doet wat en wanneer)

D (communicatie)

1. welke partijen zijn bij de aanvraag betrokken;
2. Wijze van communicatie;
3. Logboek

6.4.3 *Bouwbesluit*

Voor het kwaliteitsniveau van de woningaanpassingen wordt onder andere uitgegaan van de minimeisen zoals deze in het Bouwbesluit zijn geformuleerd. Uitgangspunt hierbij zijn de in de sociale woningbouw gehanteerde kwaliteitsnormen. Indien de aanvrager in overeenstemming met de verhuurder c.q. woningeigenaar een hoger kwaliteitsniveau wil, kunnen afspraken gemaakt worden over de meerkosten. Meerkosten die niet vergoed worden door de Wvg, komen voor rekening van de aanvrager.

Soms streeft de gemeente een hoger kwaliteitsniveau na dan noodzakelijk is voor de aanvraag, als de woning daardoor in zijn algemeenheid geschikter wordt voor een toekomstige bewoner met een functiebeperking.

Vanuit een oogpunt van doelmatigheid en duurzaamheid kan dan een kwalitatief betere aanpassing als adequaat worden beschouwd. Bij het beoordelen of een voorziening doelmatig en/of adequaat is, hoeft de gemeente niet alleen naar de kosten van de aanpassingen te kijken.

6.4.4 *Bepaling kosten van de aanpassing*

Voor het maken van een begroting van de kosten van verschillende woningaanpassingen maakt de gemeente Delft gebruik van onder andere een componentenlijst, opgesteld in samenwerking met de woningcorporaties. Daarnaast wordt er gebruik gemaakt van het opvragen van offertes voor de gevraagde woningaanpassingen op basis van hetgeen vermeld staat in de rapportage en het programma van eisen.

Door het opvragen van offertes wordt de hoogte van de financiële tegemoetkoming in de aanpassingskosten bepaald. De beoordeling van de prijs/kwaliteitsverhouding van de aan te brengen voorzieningen gebeurt door de consultant, eventueel bijgestaan met het advies van een bouwtechnisch medewerker. Reeds in een vroeg stadium wordt de aanvrager betrokken bij dit proces. Bij de bepaling van de hoogte van de financiële tegemoetkoming, wordt altijd uitgegaan van de "goedkoopst adequate oplossing".

Meerkosten in verband met een afwijkende kleurstelling, luxe uitvoering of ander niet in het programma van eisen opgenomen voorziening, komen voor rekening van de aanvrager. In het kader van de Wvg worden slechts de medisch noodzakelijke voorzieningen vergoed om de ergonomische belemmeringen op te heffen of te verminderen.

6.4.5 *Communicatie*

Vooraf bij complexe woningaanpassingen is het belangrijk om een duidelijke communicatie na te streven. In een dergelijke situatie zijn meerdere partijen betrokken, zoals de woningstichting, gemeente, aannemer, installateur, RIO, zorgaanbieders, etc. De gemeente voert hierin de **regie**, waarbij de Wvg consultant aanspreekpunt is voor de genoemde partijen. Dit bevordert de klantvriendelijkheid en de rol als gemeente als professionele partner. Een hulpmiddel is om een tijdspad uit te zetten waarin afspraken neergezet worden. De aanvrager **of contactpersoon** moet regelmatig op de hoogte gehouden worden over de gang van zaken, vertragende elementen, etc. Ook de cliënt heeft hierin een verantwoordelijkheid.

6.4.6 *Bouwvergunning*

Bij dure woningaanpassingen moet soms een bouwvergunning aangevraagd worden. Een bouwvergunning procedure wordt ingezet zodra een indicatie voor de gevraagde woonvoorziening is afgegeven. Soms wordt een bouwvergunning eerder aangevraagd, bijvoorbeeld wanneer voortijdig duidelijk is dat een positief besluit op de aanvraag te verwachten is.

6.4.7 *Medewerking woningeigenaar*

Voordat begonnen kan worden met het aanpassen van de woonruimte is de medewerking van de woningeigenaar nodig. Bij eigenaar/aanvrager zal dit geen problemen zijn, omdat hij de aanvraag zelf heeft ingediend of dit voor een van zijn of haar huisgenoten is. Bij verhuurders kan de situatie anders zijn. Hierbij wordt een onderscheid gemaakt tussen de particuliere en sociale verhuurders.

Sociale verhuurders hebben een taak in de huisvesting van mensen met een functiebeperking. Dit wordt genoemd als verbijzondering van het verantwoordingsveld "de kwaliteit van woongelegenheden". Een sociale verhuurder moet door het bouwen of treffen van voorzieningen aan woongelegenheden zorgen dat mensen met een lichamelijke functiebeperking volgens redelijke wensen kunnen worden gehuisvest.

De gemeente Delft heeft met haar sociale verhuurders een **convenant** afgesloten waarin door beide partijen een kwalitatief goede woningvoorraad wordt nagestreefd. Indien een sociale verhuurder in de ogen van de gemeente onvoldoende invulling geeft aan haar taak, bijvoorbeeld door te weigeren medewerking te verlenen aan een woningaanpassing, kan de gemeente het Rijk inschakelen voor eventuele sancties. Ook particuliere eigenaren moeten meewerken. Desnoods kan de gemeente bestuursdwang toepassen op grond van artikel 15a Woningwet, dat bij de invoering van de Wvg aan de Woningwet is toegevoegd.

6.4.8 *Realisatie en betaling*

De werkzaamheden worden verricht volgens de voorwaarden waaronder de financiële tegemoetkoming wordt verleend, zoals deze staan vermeld in het eerder genoemde programma van eisen. Woonvoorzieningen moeten aangebracht c.q. gerealiseerd zijn, uiterlijk binnen 7 maanden na het verlenen van de financiële tegemoetkoming.

Nadat de woningeigenaar gemeld heeft dat de werkzaamheden zijn uitgevoerd en de facturen door de gemeente zijn ontvangen, wordt de financiële tegemoetkoming betaalbaar gesteld. Bij een financiële afwijking kan een herzieningsbesluit overwogen worden. Zonodig wordt voor de betaling een eindcontrole uitgevoerd op basis van het programma van eisen.

De ontvanger van de financiële tegemoetkoming moet gedurende vijf jaar de rekeningen en betalingsbewijzen met betrekking tot de werkzaamheden ter controle beschikbaar houden, conform artikel 2.17 van de verordening.

6.5 Specifieke aspecten bij de afhandeling van aanvragen “Wvg-vervoersvoorzieningen”

Hoofdstuk 3 van dit verstrekkingenboek behandelt het gemeentelijk beleid ten aanzien van vervoersvoorzieningen. Hieronder worden specifieke aspecten van de aanvraagprocedure voor vervoersvoorzieningen besproken.

Zoals eerder beschreven ligt bij de vervoersvoorziening het primaat bij het collectief vraagafhankelijk vervoer (CVV), de Regiotaxi. Naast dit vervoer biedt het verstrekkingenbeleid de ruimte om meerdere, al of niet aanvullende op het CVV, vervoersvoorzieningen te verstrekken. Hierbij kan gedacht worden aan scootmobielen, aangepaste fietsen en dergelijke. Een aandachtspunt bij de verstrekking van een vervoersvoorziening is de overlap van de verschillende regelingen die vervoersvoorzieningen aanbieden.

De gemeente Delft heeft als beleid dat inwoners van 65 jaar en ouder en die een aanvraag indienen voor alleen een Regiotaxi, deze zonder tussenkomst van het RIO de gevraagde voorziening wordt toegekend.

6.5.1 Intake

Tijdens het intakegesprek door het RIO wordt aandacht besteed aan de ondervonden mobiliteitsbeperkingen: op welke gebieden heeft de cliënt problemen met het invullen van zijn of haar vervoersbehoefte. De aanvrager krijgt informatie over de mogelijkheden die de Wvg biedt. Na het intakegesprek wordt een indicatieadvies opgesteld.

6.5.2 Uitgangspunten

Bij de beoordeling van aanvragen voor vervoersvoorzieningen worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

1. De Wvg gaat uit van wat mensen normaal gesproken (van dag tot dag) plegen te doen wanneer het gaat om zichzelf buitenshuis te verplaatsen, vertaald naar **een persoon als de aanvrager**;
2. Het gaat om het noodzakelijke patroon voor de normale contacten van het dagelijks bestaan. Dat wil zeggen dat een persoon met een functiebeperking, die door omstandigheden op grote afstand van zijn familie woont, in dezelfde omstandigheden verkeert als een persoon zonder functiebeperking in zo'n situatie. Als men er in die situatie voor zou kiezen de familie zeer frequent te bezoeken, zal dit aanzienlijke vervoerskosten met zich meebrengen.
3. De vervoersvergoeding hoeft niet voldoende te zijn om al het vervoer dat de aanvrager wenst te **vergoeden**.

6.5.3 Rapportage

Het intakegesprek richt zich voornamelijk op de vervoersbehoefte van de aanvrager. In de rapportage kan het volgende aan de orde komen:

RIO

A (consult verslag)

1. Wat wordt aangevraagd;
2. Wat is de aard van de beperking(en);
3. Op grond van welke aandoening(en);
4. wat zijn de consequenties voor lopen, zitten, opstaan, fietsen, etc.
5. Uitkomst medisch advies (zo nee, waarom geen medisch advies aangevraagd).

B (vervoersbehoefte onderzoek)

1. het verplaatsingsmotief / vervoersbehoefte (waarom); het leven van alledag;
4. De verplaatsingsbestemming (waarheen);
5. De frequentie van verplaatsen (hoe vaak);
6. De afstand tot de winkels;
7. De wijze van verplaatsen (tot nu toe);
8. werkvervoer (WAZ/Wajong/REA)
9. Leefvervoer in relatie tot 8. (Wvg)

C (vervoersmogelijkheden)

1. Een inventarisatie van de vervoersmogelijkheden;
2. De aanwezigheid van Openbaar Vervoer (woning – halte – bestemming);
3. De toegankelijkheid van het openbaar vervoer;
4. Begeleiding;
 - o Is begeleiding bij het openbaar vervoer noodzakelijk;
 - o Is begeleiding bij het gebruik van het collectief vervoer noodzakelijk;
 - o Is begeleiding beschikbaar;

Gemeente

D (besluit)

1. Welke oplossingsmogelijkheden zijn er;
2. Welke is daarvan de goedkoopst adequate oplossing binnen het verstrekkingenbeleid van de gemeente Delft.

E (communicatie)

1. Hoe en wanneer is het één en ander met belanghebbende gecommuniceerd.
2. logboek

6.6 Specifieke aspecten bij afhandeling van aanvragen “Wvg-rolstoelvoorzieningen”

Hoofdstuk 4 van dit verstrekkingenboek behandelt het gemeentelijk beleid ten aanzien van rolstoelvoorzieningen. Hieronder worden specifieke aspecten van de aanvraagprocedure voor rolstoelvoorzieningen besproken.

Bij aanvragen voor eenvoudige rolstoel wordt er door het RIO geen selectieadvies afgegeven. De passing geschiedt alleen met de adviseur van de leverancier. **Onder eenvoudige rolstoelen wordt verstaan eenvoudige transportrolstoelen, waarbij geen of eenvoudige aanpassingen noodzakelijk zijn (dus een programma van eisen noodzakelijk is).**

Bij de rolstoelvoorziening gaat het voornamelijk om het al of niet zittend verplaatsen binnen of buiten de woning. Een belangrijk aandachtspunten bij de afhandeling van een aanvraag voor een rolstoel is de afbakening met de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ). Hier is in het begin van hoofdstuk 5 specifieke aandacht voor.

6.6.1 Intake

Tijdens het intakegesprek ligt de nadruk voornamelijk, **naast de beperkingen**, op het gebruiksdoel van de rolstoel. Naast informatie over de voorziening, wordt tijdens het intakegesprek onder andere onderzocht of de rolstoel in de woonomgeving van de aanvrager gebruikt kan worden en of de woning toegankelijk is. Na het intakegesprek wordt een rapportage opgesteld.

6.6.2 Rapportage

Bij het opstellen van de rapportage gaat het voornamelijk om de loopbeperkingen, het gebruik van de rolstoel en de specifieke eigenschappen (eisen) waaraan een adequate rolstoel moet voldoen. Indien het gaat om eenvoudige transportrolstoelen, wordt de rapportage *zonder selectieadvies* aan de gemeente toegezonden. In andere gevallen maakt een selectieadvies wel onderdeel uit van de rapportage. De rapportage kan er daarom als volgt uitzien:

RIO

A (consult verslag)

1. Wat wordt aangevraagd;
2. Wat is de aard van de beperkingen;
3. Op grond van welke aandoeningen;
4. Wat zijn de consequenties voor lopen, zitten, opstaan, fietsen, etc;
5. Woonsituatie (zelfstandig wonen/ verblijf in AWBZ instelling, verzorging of verpleeg plaats);
6. Uitkomst medisch advies (zo nee, waarom niet aangevraagd).

B (vervoersbehoefte onderzoek)

1. Gebruiksdoel en intensiteit;
2. De wijze van verplaatsen (tot nu toe);
3. AWBZ i.p.v. Wvg-voorzieningen?

Gemeente

C (besluit)

1. Welke oplossingsmogelijkheden zijn er;
2. Welke is daarvan de goedkoopst adequate oplossing binnen het verstrekkingenbeleid van de gemeente Delft;
3. Keuze leverancier, depotvoorziening, passing.

D (communicatie)

3. Hoe en wanneer wordt het één en ander met belanghebbende gecommuniceerd;
4. Logboek.

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 7 Voorzieningenlijst

In dit hoofdstuk worden verschillende Wvg voorzieningen afzonderlijk behandeld. De lijst met verstrekkingen is omvangrijk. Voor de meeste verstrekkingen geldt dat de voorwaarden waaronder een verstrekking wel of niet toegekend wordt helder is. Met name de verstrekkingen waarover discussie kan ontstaan zijn opgenomen in het alfabetisch register.

Bij elke verstrekking wordt eerst een korte beschrijving van de verstrekking gegeven. Vervolgens worden bijzondere aspecten in de procedure aangegeven. Verder komen nog de toekenningscriteria, de wijze van verstrekkingen en eventueel bijzonderheden aan de orde.

Er is voor gekozen om elke verstrekking afzonderlijk op een bladzijde te bespreken. Dit in verband met de handzaamheid van het verstrekkingenboek en om het mogelijk te maken één en ander makkelijk op te zoeken. Het hoofdstuk begint met een alfabetisch register van de verschillende verstrekkingen.

Alfabetisch register

Aankleedtafel voor kinderen	Hendelmengkranen
Aankoppelfiets	Hobbyruimten
Alarmeringssysteem	Intercom
Antidecubitus kussen	Keukenaanpassingen
Arola (zie gesloten buitenwagen)	Kruiphulpmiddelen (zie speelvoertuig)
Auto aanpassingen	Mobiele telefoon
Automatische deuropeners	Natte cel (aanpassingen aan)
Autostoel	Papagaai (bedgalg)
Autozitjes voor kinderen	Patiëntenlift
Badlift	Persoonsgebonden Budget
Badzitje	Rolstoelaanpassingen
Bagagetas (zie rolstoelaanpassingen)	Rolstoelfiets
Bedbox	Sanering
Begeleidersvoorziening	Scootmobiel / duoscootmobiel
Bezoekbaar maken van de woning	Scootmobielaanpassingen
Bromfiets	Spaakbeschermers
Bruikleenauto	Spartamet (zie fiets met hulpmotor)
Buggy (aangepaste)	Speelvoertuig
Centrale Verwarming	Sportrolstoel
Collectief vervoer per taxi	Tandem
Co – pilot	Thermostaatkraan
Douchebrancard	Tillift (zie patiëntenlift)
Douchestoel	Toilet op etage
Draaischijf	Toiletverhoger
Drempelhulp	Tracker (zie aankoppelfiets)
Driewielfiets	Transferhulpmiddelen
Driewielfiets met hulpmotor	Traplift
Duoscootmobiel (zie scootmobiel)	Uitraaskamer
Dubbele woonlasten	Verhuiskostenvergoeding
Duwwandelwagen	Verlichting
Elektrische rolstoel	Zonneschermen
Fiets	Zonwerend glas (zonwering)
Fietsaanpassingen	
Fiets met hulpmotor	
Fietszitje voor kinderen	
Gemeenschappelijke ruimten	
Gesloten elektrische buitenwagen	
Handbewogen rolstoelen	

Op de volgende pagina's worden de verstrekkingen zoals genoemd in dit alfabetisch register besproken.

[inhoudsopgave](#)

AANKLEEDTAFEL VOOR KINDEREN

Omschrijving:

Een roerende of onroerende woonvoorziening, waarop belanghebbende geholpen kan worden met aan- en/of uitkleden, daar waar zittend of staand aan- en/of uitkleden niet mogelijk is.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende heeft hulp nodig bij het aan- en uitkleden en dit is zittend of staand op medische gronden niet mogelijk.

De voorziening moet voor de aanvrager niet algemeen gebruikelijk zijn (voor kinderen tot ongeveer 3 jaar is het aankleden op een commode of aankleedtafel algemeen gebruikelijk) en een aankleedtafel is de goedkoopst adequate voorziening.

Wijze van verstrekken:

- Indien verstrekt als onroerende woonvoorziening: in eigendom van de eigenaar van de woning.
- Indien verstrekt als roerende (losse) woonvoorziening: in bruikleen (zie voor procedure: hoofdstuk 4 rolstoelen).

Opmerkingen:

Meestal wordt deze voorziening verstrekt aan kinderen met een functiebeperking en is er tevens een probleem met het douchen. Een douchestretcher kan zowel voor het douchen als voor het aan-/uitkleden worden gebruikt en is dan ook vaak de goedkoopst adequate oplossing.

[Inhoudsopgave](#)

AANKOPPELFIETS

1. aan fiets
2. aan rolstoel, ook wel handfiets genoemd

Omschrijving

(1)

Een aankoppelfiets is een vervoersvoorziening voor kinderen die niet zelfstandig kunnen fietsen. Middels een **koppelstuk** is deze voorziening **achter** een volwassenenfiets te plaatsen. Het kind kan meefietsen en bewegen, terwijl er niet gestuurd kan worden.

Procedure

De aankoppelfiets is een vervoersvoorziening voor kinderen die om medische redenen niet zelfstandig kunnen fietsen. Door bijvoorbeeld coördinatiestoornissen kan een kind niet zelfstandig fietsen, maar is wel in staat om **achter** een volwassene, dus zonder toezicht, "mee te fietsen".

Moet een kind onder toezicht van de ouder mee fietsen, dan kan een zogenaamde co-pilot een oplossing bieden (zie verder in voorzieningenlijst onder co-pilot). Bij deze voorziening kan een kind voorop zitten, terwijl een begeleider de fiets bestuurt.

Toekenningscriteria

De aankoppelfiets is een vervoersvoorziening en dient als zodanig behandeld te worden. Zie hiervoor hoofdstuk 3.

Opmerkingen

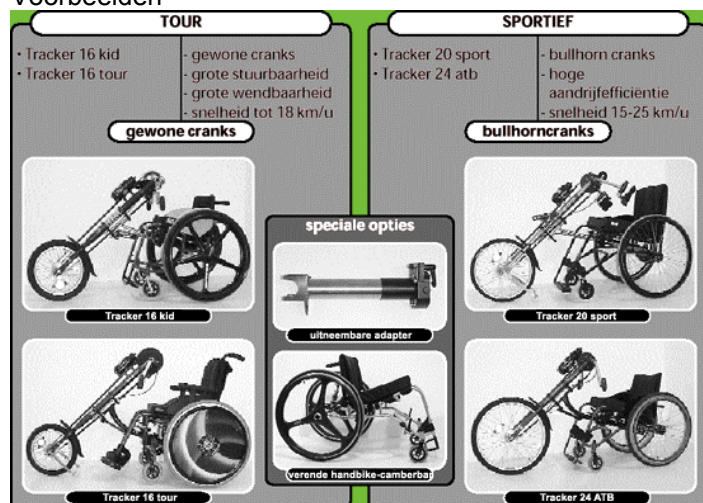
Daar waar een kind toezicht nodig heeft tijdens het fietsen, kan de co-pilot een oplossing bieden. Het kind zit hierbij voorop, terwijl de begeleider de fiets bestuurt. Let wel, een co-pilot is geen aankoppelfiets.

Omschrijving

(2)

De zogenaamde handfiets is een aankoppelvoorziening voor een handbewogen rolstoel. Het is een alternatieve aandrijvingwijze, waardoor iemand in staat wordt geacht om middels een armfunctie de rolstoel voort te bewegen. De actieradius wordt drie keer zo groot in vergelijking met een handbewogen rolstoel. De handfiets kan als vervoersvoorziening worden verstrekt.

Voorbeelden

Procedure / Wijze van toekennen

De handfiets wordt dus gezien als een vervoersvoorziening en niet als een rolstoelvoorziening. Zoals gesteld vergroot de handfiets de mobiliteit van de aanvrager, waarbij het verplaatsingspatroon vergelijkbaar is met die van de fiets. Deze voorziening dient derhalve hieraan beoordeeld te worden en kan qua toekenningscriteria gelijk worden gesteld aan die van de driewielers. Zie hoofdstuk 4.

Opmerkingen
N.v.t

ALARMERINGSSYSTEMEN

Omschrijving:

Persoonlijke alarmeringsapparatuur voor mensen met een lichamelijke functiebeperking verkerende in een verhoogde risicosituatie. Een draadloze noodschakelaar waarmee men in noodsituaties een telefoonkiesautomaat in werking kan stellen. Deze automaat legt contact met een centrale, die een hulpverlener inschakelt voor daadwerkelijke assistentie.

Procedure:

Afwijzen op grond van artikel 1.2 lid 3 onder b van de Verordening voorzieningen gehandicapten; *geen voorziening wordt toegekend indien: (b) op grond van enige andere wettelijke regeling dan wel privaatrechtelijke overeenkomst aanspraak op de voorziening bestaat;*

Alarmeringsapparatuur kan aangevraagd bij de ziektekostenverzekeraar in het kader van de Regeling hulpmiddelen.

Toekenningscriteria:

Wordt niet toegekend in het kader van de Wvg.

Wijze van verstrekken:

Niet van toepassing.

Opmerkingen:

Inhoudsopgave

ANTIDECUBITUS KUSSEN

Omschrijving:

Een zitvoorziening in de rolstoel, waardoor zwakke plekken in het **lichaamswefsel** zoveel mogelijk ontlast kunnen worden en een optimale drukverdeling van het lichaam bereikt kan worden, om zo decubitus (doorzitplekken) te voorkomen c.q. te beperken.

Er zijn verschillende typen antidecubitus kussens, bijv. DFC-kussens (tempur-schuim), met een gel gevulde kussens of een zogenaamd Roho-kussens (met lucht gevulde kussens).

Procedure:

Zie [hoofdstuk 4](#) rolstoelen. Een antidecubitus kussen wordt alleen dan verstrekt indien het noodzakelijk is om de rolstoel adequaat te doen zijn. **Een antidecubitus kussen als losse voorziening wordt niet door de Wvg verstrekt; dit wordt vergoed door de AWBZ (bij lang gebruik) of via de Thuiszorg (bij kort gebruik).** Afwijzingsgrond in dergelijke situaties derhalve artikel 1.2 lid 3 onder b.

Toekenningscriteria:

De belanghebbende is aangewezen op een rolstoel als zitvoorziening (belanghebbende is permanent rolstoelafhankelijk) en er is een medische noodzaak voor een preventieve of beschermende antidecubitus voorziening in de rolstoel. Te denken valt aan aanvragers met sensibiliteitsstoornissen ernstige doorbloedingsstoornissen, **etc.** die kunnen leiden tot slechte conditie van het belaste weefsel.

Wijze van verstrekken:

Als onderdeel van een rolstoel. Het antidecubitus kussen wordt in bruikleen verstrekt. Het is te beschouwen als een individueel gerichte standaard rolstoelaanpassing. Zie hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen.

Opmerkingen:

Een antidecubitus kussen wordt ook gebruikt bij een sportrolstoel. Aangezien de verstrekking van een sportrolstoel uit een forfaitair bedrag bestaat, maakt dit kussen onderdeel uit van dit bedrag. Kortom, een antidecubitus kussen wordt niet afzonderlijk vergoed bij sportrolstoelen, het maakt onderdeel uit van de voor de aanvrager adequate sportrolstoel.

[Inhoudsopgave](#)

AUTOAANPASSINGEN

Omschrijving:

Bij autoaanpassingen gaat het om kosten van aanpassing van de auto, waarin de standaard uitvoering niet voorziet. Dit kan per type auto sterk verschillen.

Er zijn aanpassingen mogelijk voor:

- de bediening en besturing van de auto, voor zover deze niet algemeen gebruikelijk zijn;
- het in en uit de auto komen;
- de zithouding;
- het in de auto meenemen van een rolstoel;

Procedure:

Voor aanpassingen, die betrekking hebben op de besturing en bediening van de auto in relatie tot de rijvaardigheid, is een aantekening in Europese codes van de beperking aan de auto op het rijbewijs een voorwaarde voor het toekennen van een autoaanpassing. Hiervoor moet de aanvrager een kopie van zijn rijbewijs overleggen. Bij het ontbreken van deze aantekening wordt belanghebbende verwezen naar het CBR (Centraal Bureau voor Rijvaardigheid) voor een beoordeling.

Voor aanpassingen die niet rechtstreeks te maken hebben met de bediening en besturing van de auto geldt de normale procedure, waarbij meestal een medisch advies zal worden aangevraagd, omdat met name toekenning van zitvoorzieningen een precedentwerking kan hebben op de mogelijkheid om gebruik te maken van het collectief vervoer per taxi.

Toekenningscriteria:

Er moet een medische indicatie zijn voor de autoaanpassing.

Een autoaanpassing kan verstrekt worden als een vervoersvoorziening indien collectief vervoer op medische gronden niet mogelijk is. Hoofdstuk 3 behandelt dit onderwerp. Opgemerkt wordt dat de auto als voorziening als algemeen gebruikelijke wordt gezien en derhalve niet als Wvg-voorziening wordt verstrekt.

Wijze van verstrekken:

Een autoaanpassing wordt verstrekt als een financiële tegemoetkoming ter hoogte van de werkelijke kosten.

Opmerkingen:

Geen tegemoetkomingen worden verstrekt in de kosten van faciliteiten, die de fabrikant extra al kan aanbrengen, bijvoorbeeld: driepuntsgordels, elektrische ruitenwisser achter, elektrisch bediende portieruiten, achterrautverwarming, neerklapbare achterbank, een vijfde deur en airconditioning, omdat deze voorzieningen als algemeen gebruikelijk worden gezien.

Aanpassingen aan de auto om een scootmobiel mee te kunnen nemen worden **niet** vergoed.

Aanpassingen aan de auto om deze geschikt te maken voor rolstoelvervoer kunnen alleen als er een medische indicatie is dat rolstoelvervoer via het CVV niet mogelijk is.

Als de auto ouder is dan 5 jaar worden er geen aanpassingen meer aangebracht. Voor aanpassingen, uitgezonderd de overplaatsbare autostoel, geldt een afschrijftermijn van 7 jaar.

[Inhoudsopgave](#)

AUTOMATISCHE DEUOPENER

Omschrijving:

Een middel waarmee de deur van een woning op afstand geopend dan wel gesloten kan worden. Daarnaast bestaat er een automatische deurontgrendeling, waarmee de deur van een afstand van het slot ontgrendeld kan worden.

Een automatische deuopener kan verstrekt worden als aanpassing aan een individuele woning, maar ook als aanpassing aan een gemeenschappelijke ruimte (bijv. de ingang van een complex).

Procedure:

Zie [hoofdstuk 5](#) hoofdstuk 2 Woonvoorzieningen. Het is van belang te bekijken wat de goedkoopst adequate voorziening is. Soms kan worden volstaan met een intercom (AWBZ regeling hulpmiddelen), waarbij de eventuele partner de deur voor betrokkene kan opendoen.

Toekenningscriteria:

Betrokkene woont zelfstandig en kan zonder hulp van derden de voordeur van de woning niet openen en/of bereiken.

Wijze van verstrekken:

Een automatische deuopener wordt verstrekt als onroerende woonvoorziening in eigendom van de woningeigenaar. In relatieve nieuwe complexen kan bij de bouw van doelgroep-complexen rekening zijn gehouden met de voorbereiding voor automatische deuopeners. Zo kunnen er reeds zogenoemde loze leidingen zijn aangelegd en elektrische punten zijn voorbereid. Dit werkt kostenbesparend en verdient aandacht bij een eventuele offerte procedure.

Opmerkingen:

[Inhoudsopgave](#)

AUTOSTOEL

Omschrijving:

Het aanpassen of vervangen van een seriematig standaard aanwezige autostoel, met als doel de zitplaats geschikt te maken voor de aanvrager.

Meerprijzen van opties, die door de fabrikant al aangebracht kunnen worden, komen niet voor vergoeding in aanmerking, bijvoorbeeld:

- verstelbare lendensteunen;
- in hoogte verstelbare stoelen.

Procedure:

Zie hoofdstuk 3 vervoersvoorzieningen. Er moet een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening én een medische indicatie voor een aangepaste autostoel. Er moet in kaart gebracht worden of er al eerder een autostoel verstrekt is en zo ja, of deze overplaatsbaar is. **De stoel wordt in eigendom verstrekt.**

Toekenningscriteria:

Er is een medische indicatie voor een vervoersvoorziening (zie hoofdstuk 3) én er is een medische indicatie voor aanpassing van de autostoel d.w.z. indien zich bij relatief korte afstanden (tot 75 à 100 km) of relatief korte rijtijd (tot circa 1 uur) ernstige klachten voordoen, die een adequate zithouding noodzakelijk maken;

Er wordt geen vergoeding gegeven indien:

- de aanpassing slechts een preventief karakter draagt
- de standaard stoel niet aan redelijke normen voldoet

Betrokkene dient reeds bij de aanschaf van de auto rekening te houden met het zitcomfort, m.n. indien de klachten reeds aanwezig zijn.

Wijze van verstrekken:

De autostoel wordt verstrekt in de vorm van een financiële tegemoetkoming in de kosten van de aanschaf van de autostoel. Bij het verstrekken van een autostoel telt de leeftijd van de auto niet bij het bepalen van de hoogte van de financiële tegemoetkoming, indien de autostoel overplaatsbaar is. De kosten van het overplaatsen van de autostoel komt voor eigen rekening van betrokkene.

Indien de autostoel niet overplaatsbaar is wordt de autostoel verstrekt als auto-aanpassing (zie Autoaanpassingen).

Een autostoel wordt verstrekt op basis van artikel 3.1 lid 3 onder a Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft.

Opmerkingen:

Een autostoel kan maximaal één keer in tien jaar worden verstrekt.

[Inhoudsopgave](#)

AUTOZITJES (AANGEPASTE) VOOR KINDEREN

Omschrijving:

Speciale autozitjes voor kinderen met een functiebeperking, meestal een kuipvormig zitondersteuningselement, al dan niet bevestigd op een speciaal aangepast frame.

Procedure:

Een aangepast autozitje voor kinderen wordt gezien als een vervoersvoorziening in het kader van de Wvg. Hierdoor moet er een indicatie voor een vervoersvoorziening zijn (zie hoofdstuk 3 vervoersvoorzieningen).

Indien het gaat om een standaard autozitje, moet deze voorziening als algemeen gebruikelijk afgewezen worden op grond van artikel 1.2 lid 3 onder a Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft.

Toekenningscriteria:

Het belanghebbende kind kan om medische redenen niet op een algemeen gebruikelijke manier vervoerd worden met de auto anders dan met een aangepast autozitje.

Wijze van verstrekken:

Als autoaanpassing (zie autoaanpassingen), bruikleen.

Opmerkingen:

Opgemerkt wordt dat met het verstrekken van een autozitje in feite tegemoet gekomen wordt aan de vervoersbehoefte van de ouders. Jonge kinderen hebben immers nog geen eigen vervoersbehoefte.

[Inhoudsopgave](#)

BADLIFT

Omschrijving:

Een lift, die in het bad geplaatst kan worden (vaak op waterdruk werkend) en waarmee iemand zelfstandig het bad in en uit kan komen. Er bestaan badliften waar mensen op kunnen zitten en liften waar mensen op kunnen liggen.

Procedure:

Zie ook hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Toekenningscriteria:

Er zijn ergonomische belemmeringen bij het in en uit het bad stappen en een bad is medisch noodzakelijk. Alleen indien een badlift langdurig de goedkoopst adequate voorziening is in vergelijking met andere aanpassingen kan een badlift worden toegekend. Belanghebbende moet in staat zijn om zelfstandig te gaan zitten en de benen over de rand van het bad te heffen.

Een bad moet medisch noodzakelijk zijn in het kader van de Wvg, dus op basis van ergonomische belemmeringen en niet voor therapeutische doeleinden (valt onder de AWBZ).

Wijze van verstrekken:

Als roerende woonvoorziening.

Opmerkingen:

In de regel zal een zitvoorziening voor gebruik van de douche in het bad (bijv. een badplank) een adequate voorziening zijn. --

[Inhoudsopgave](#)

BADZITJE

Omschrijving:

Een badzitje kan los op of in een bad geplaatst worden, zodat het mogelijk wordt om met ondersteuning in of op het bad te zitten.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Toekenningscriteria:

Door het ontbreken van een zitmogelijkheid, kan de aanvrager niet zelfstandig gebruik maken van het bad of van de douche boven het bad. Belanghebbende heeft hierbij belemmeringen bij het staand douchen in het bad en er is geen aparte douchegelegenheid aanwezig of er zijn belemmeringen bij het gaan zitten en opstaan vanuit het bad zonder extra zitmogelijkheid.

Wijze van verstrekken:

Als roerende woonvoorziening. Een badzitje kan in bruikleen of in eigendom worden verstrekt (afhankelijk van de kosten).

Opmerkingen:

Vaak is een badplank, een plank die op het bad geplaatst kan worden, de goedkoopst adequate oplossing.

Voor kinderen tot ongeveer 12 jaar bestaan er speciale badzitjes met fixatiemogelijkheden (soms te gebruiken in combinatie met een tillift i.p.v. een in hoogte verstelbare douche-stretcher).

[Inhoudsopgave](#)

BEDBOX

Omschrijving:

Een op een verhoging geplaatste matras met hekken, evt. voorzien van beschermend materiaal, waarin een persoon met een functiebeperking kan liggen in de woonruimte.

Procedure:

Een bedbox wordt verstrekt via de AWBZ/zorgverzekeraar en dus geen Wvg. Afwijzingsgrond is artikel 1.2 lid 3 onder b.

Toekenningscriteria:

N.v.t.

Wijze van verstrekken:

N.v.t.

Opmerkingen:

[Inhoudsopgave](#)

BEGELEIDERSVOORZIENING

Omschrijving:

De mogelijkheid om bij het collectief vraagafhankelijk vervoer per taxi een noodzakelijke begeleider mee te nemen zonder dat hier voor de Wvg-client kosten aan zijn verbonden.

Procedure:

Betrokkene dient hiervoor een aanvraag in te dienen bij het NS-loket voor een zogenaamde OV-begeleiderskaart, welke gebruikt kan worden bij de Regiotaxi.

Toekenningscriteria:

N.v.t.

Wijze van verstrekken:

N.v.t.

Opmerkingen:

N.v.t.

[Inhoudsopgave](#)

BEZOEKBAAR MAKEN VAN EEN WONING

Omschrijving:

Aanpassingen aan een woonruimte ten behoeve van een persoon met een functiebeperking, die zijn hoofdverblijf heeft in een AWBZ-instelling of kinderen met een functiebeperking, waarvan de ouders gescheiden zijn.

Onder bezoekbaar maken van een woonruimte wordt verstaan:

- a. aanpassingen aan de toegang van de woning, zodat de **woonkamer** bereikbaar is voor de aanvrager.
- b. het bereikbaar **en bruikbaar** maken van een toiletvoorziening, zodat de aanvrager gebruik kan maken van een toiletvoorziening.

Procedure:

Zie ook hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

De aanvraag voor het bezoekbaar maken van een woonruimte moet worden ingediend bij de gemeente waar de aan te passen woning staat (dus niet de gemeente waar de aanvrager verblijft).

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt op medische gronden ergonomische belemmeringen en kan zonder de aanpassingen de te bezoeken woonruimte niet bereiken en kan het toilet niet gebruiken. Het moet gaan om bezoek en dus niet om het overnachten. De aanpassingen hebben betrekking op gelijkvloerse aanpassingen.

De aanvrager heeft zijn of haar hoofdverblijf in een AWBZ-instelling. De gemeente waar de aanvrager zijn hoofdverblijf heeft verklaard dat haar niet bekend is dat ten behoeve van de aanvrager reeds eerder een woning bezoekbaar gemaakt is. Dit om te voorkomen dat in meerdere gemeenten een aanvraag wordt gedaan voor het bezoekbaar maken van een woning t.b.v. dezelfde aanvrager. Er wordt maar 1 woonruimte bezoekbaar gemaakt voor de aanvrager.

Wijze van verstrekken:

Als onroerende woonvoorziening, zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Opmerkingen:

De toestemming van de woningeigenaar is nodig omdat de voorziening buiten de werkingssfeer valt van de Wvg en de verhuurder niet gedwongen kan worden (via aanschrijving) om de woning aan te passen.

- Indien de ouders van een kind gescheiden zijn en het kind woont niet in een AWBZ-instelling dan kan de hoofdwooning aangepast worden en de andere woning bezoekbaar gemaakt worden.
- Indien de ouders van het kind gescheiden zijn en een wettelijk co-ouderschap is vastgesteld, kunnen beide woningen worden aangepast.
- Indien de ouders van een kind gescheiden zijn en het kind woont in een AWBZ-instelling kunnen beide woningen van de ouders bezoekbaar gemaakt worden indien er wettelijk co-ouderschap is vastgesteld.

[Inhoudsopgave](#)

BROMFIETS

Omschrijving:

Een vervoersvoorziening in de vorm van een gemotoriseerde fiets.

Deze vervoersvoorziening wordt algemeen gezien in het straatbeeld en is geen speciaal voor mensen met een functiebeperking ontworpen voorziening.

Tevens kan deze voorziening worden gezien als algemeen gebruikelijk en komt daarom niet voor vergoeding in aanmerking.

Procedure:

Voorziening valt onder vervoersvoorziening. Deze voorziening wordt gezien als algemeen gebruikelijk en moet op grond van artikel 1.2 lid 3 onder a Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft (geen voorziening wordt toegekend indien de voorziening voor de persoon als aanvrager algemeen gebruikelijk is) afgewezen te worden.

Toekenningscriteria:

N.v.t.

Wijze van verstrekken:

N.v.t.

Opmerkingen:

[Inhoudsopgave](#)

BRUIKLEENAUTO

Omschrijving:

Een auto die aan een aanvrager verstrekt kan worden op basis van bruikleen. Een bruikleenauto kan alleen dan verstrekt worden indien andere vervoersvoorzieningen voor de korte en lange afstanden geen adequate oplossing bieden.

Procedure:

Een dergelijke voorziening wordt alleen op basis van de hardheidsclausule (artikel 7.2 verordening) verstrekt. Er moet sprake zijn van een onredelijke hardheid in de situatie van betrokkene, waarbij geen enkel andere vervoersvoorziening een oplossing biedt.

Toekenningscriteria:

Er moet een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening (zie toekenningscriteria collectief vraagafhankelijk vervoer). Het collectief (rolstoel)taxivervoer biedt echter geen adequate oplossing, zelfs niet met extra voorzieningen zoals begeleiding en/of taxi-indicatie. Tevens is het niet mogelijk gebruik te maken van individueel (rolstoel)taxivervoer. Geen enkel ander vervoermiddel biedt een adequate oplossing voor vervoer over de (korte en) lange afstanden (bijvoorbeeld periodiek een huurauto inzetten). Alleen in dit geval kan een bruikleenauto de goedkoopst adequate oplossing zijn. Belanghebbende moet aangewezen zijn op vervoer per eigen auto.

Hierbij kan gedacht worden aan mensen, die:

- Tijdens het reizen specifieke zorg nodig hebben van personen en/of apparatuur, die niet verstrekt kan worden tijdens het collectief vervoer; of
- Door een taxichauffeur in redelijkheid geweigerd zouden kunnen worden; of
- Door zodanig ernstige zitproblemen niet in een (rolstoel)taxi plaats kunnen nemen.

De aanvrager wordt geacht met een bruikleenauto te kunnen voorzien in al zijn verplaatsingsbehoeften.

Wijze van verstrekken:

Een auto wordt, inclusief de bijbehorende verzekeringen, in bruikleen verstrekt. De auto zal, indien noodzakelijk, aangepast worden voor de gebruiker. De Wvg spreekt over zogenaamde "referentie-auto's", hetgeen inhoudt dat er een normbedrag gehanteerd wordt voor de verstrekking van een bruikleenauto. Het normbedrag voor een referentieauto bedraagt voor 2004 € 15.500,-²². Dit normbedrag is inclusief de als algemeen gebruikelijk geachte faciliteiten in een auto en exclusief de individuele aanpassingen. De keuze van aanschaf is, naast hetgeen staat vermeld in het programma van eisen, vrij voor de gebruiker.

Opmerkingen:

De Wvg verstrekt geen voorzieningen voor het werk. Indien men een bruikleenauto nodig heeft voor het werk, dan moet zo'n auto aangevraagd worden bij de bedrijfsvereniging.

De auto wordt dan ook, inclusief de benodigde verzekering, in bruikleen verstrekt.

[Inhoudsopgave](#)

²² Gerelateerd aan het normbedrag in de Wet REA.

BUGGY (AANGEPASTE)

Omschrijving:

Een (aangepast) verplaatsingsmiddel voor kinderen.

Kinderen met een functiebeperking die nog niet aan een rolstoel toe zijn kunnen worden vervoerd in een aangepaste buggy. Aangepaste buggy's zijn breder en groter dan de buggy's voor gebruikers zonder functiebeperking. Buggy's bieden relatief weinig ondersteuning en zijn dan ook bedoeld voor kinderen met een redelijke zitfunctie.

Procedure:

Zie hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen.

Aangezien een buggy voor jonge kinderen een normaal vervoermiddel is, kan een buggy als algemeen gebruikelijk aangemerkt worden voor kinderen tot 4 jaar. In deze situatie zal er uitdrukkelijk gekeken moeten worden of een standaardvoorziening op medische gronden niet adequaat is.

Het ligt anders, indien de buggy nodig is voor een ouder kind met functiebeperking (4 of 5 jaar). Een buggy voor een kind van die leeftijd is niet algemeen gebruikelijk en zal qua maatvoering ook niet in de reguliere handel verkrijgbaar zijn.

Toekenningscriteria:

De aanvrager is een kind met functiebeperking, dat op medische gronden ergonomische belemmeringen ondervindt bij het zich verplaatsen buitenshuis en een standaard buggy op medische gronden niet adequaat is.

Voor kinderen tot 4 jaar wordt een buggy gezien als algemeen gebruikelijk. Een buggy kan dan alleen verstrekt worden indien een standaard te verkrijgen buggy niet voldoet op medische gronden, omdat bijvoorbeeld meer steun nodig is dan dat gegeven wordt in een standaard buggy.

Wijze van verstrekken:

De buggy wordt als een rolstoelvoorziening en in bruikleen verstrekt.

Opmerkingen:

N.v.t.

[Inhoudsopgave](#)

CENTRALE VERWARMING

Omschrijving:

Een wijze van verwarming van het huis, waarbij door middel van een centrale bron en plaatsing van radiatoren in alle vertrekken van de woning, de gehele woning verwarmd kan worden.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

De aanvraag afwijzen op grond van artikel 1.2 lid 3 onder a van de Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft (de voorziening is algemeen gebruikelijk voor een persoon als de aanvrager).

Toekenningscriteria:

N.v.t.

Wijze van verstrekken:

N.v.t.

Opmerkingen:

[Inhoudsopgave](#)

COLLECTIEF VRAAGAFHANKELIJK VERVOER PER TAXI

Omschrijving:

Vraagafhankelijke deeltaxi voor vervoer van deur tot deur van de gemeente Delft. De rit moet minimaal 60 minuten vooraf aangemeld te worden bij de taxicentrale. De cliënt wordt opgehaald tussen de afgesproken vertrektijd en 20 minuten later. Indien een aankomsttijd is afgesproken, arriveert de cliënt op de plaats van bestemming tussen 20 minuten voor de aankomsttijd en de aankomsttijd. Een rit kan maximaal 20 minuten langer duren dan een rit met een individuele taxi. De kosten worden berekend volgens het principe van de zones in het openbaar vervoer. Het vervoersgebied is regio Haaglanden (intern gebied) en twee zones daarbuiten (extern gebied). Haaglanden betreft: De Lier, Den Haag, s'Gravenzande, Leidschendam-Voorburg, Maasland, Monster, Naaldwijk, Pijnacker-Nootdorp, Rijswijk, Schipluiden, Wassenaar, Wateringen en Zoetermeer.

Een begeleider reist gratis mee, als de reiziger in bezit is van een OV-begeleiderskaart. In alle andere gevallen betaalt de begeleider het geldende tarief voor niet Wvg-geïndiceerden.

Bij het gebruik van het CVV kan een rollator, rolstoel of scootmobiel meegenomen worden. Dit dient kenbaar gemaakt te worden bij het bestellen van de taxi. Een scootmobiel moet voorzien zijn van een taxifixatieset, anders kan het niet worden vervoerd in het CVV.

Procedure:

Zie algemene procedurele bepalingen voor het indienen van een aanvraag en de behandeling van een aanvraag.

De gemeente hanteert het principe van het primaat van het collectief vervoer. Dit betekent dat eerst zal worden beoordeeld of een aanvrager gebruik kan maken van het collectief vraagafhankelijk vervoer.

Toekenningscriteria:

Iemand komt in aanmerking voor collectief vervoer, wanneer aantoonbare beperkingen als gevolg van ziekte of gebrek:

- het gebruik (en/of de toegang) van het openbaar vervoer; of
- het bereiken van het openbaar vervoer onmogelijk maken.
- het reizen met collectief vervoer medisch verantwoord is.

Het gebruik van het OV is beperkt of onmogelijk indien:

- De aanvrager niet in een stuk 800 meter kan lopen of hier heel lang over doet (langer dan 20 minuten). De afstand van 800 meter is gebaseerd op de haltedichtheid van het openbaar vervoer in stedelijk gebied.
- de aanvrager onvoldoende evenwichtsgevoel heeft.
- de aanvrager onvoldoende oogfunctie heeft
- de aanvrager onvoldoende weersbestendigheid is
- de aanvrager verstandelijk te beperkt is om de reis te plannen
- de aanvrager is uitbehandeld voor fobieën die het gebruik van OV onmogelijk maken
- de aanvrager onbehandelbare gedragsstoornissen heeft, die overlast in het OV kunnen veroorzaken

Wijze van verstrekken:

In natura door middel van het verstrekken van een vervoerspasje met een magneetstrip met een uniek kenmerk. Op vertoon van dit pasje kan de belanghebbende, tegen betaling van de ritprijs, onbeperkt gebruik maken van het collectief vraagafhankelijk vervoer. De betaling geschiedt a contant aan de chauffeur. De kosten voor de Wvg-cliënt zijn gelijk aan het zonetarief van de reguliere (blauwe) strippenkaart.

Opmerkingen:

Het niet aanwezig zijn of slecht bereikbaar zijn van het openbaar vervoer vanuit een woning van belanghebbende wordt niet als criterium meegewogen.

Psychische problemen (men durft niet in een drukke bus, men is bang voor de trein) zijn in principe geen indicatie voor een vervoersvoorziening. Een therapie waardoor de angst/blokkade opgeheven kan worden is een betere oplossing. Indien het probleem therapeutisch echter niet opgelost kan worden is er wel een langdurige noodzaak voor een vervoersvoorziening. In dit geval kan wel een vervoersvoorziening verstrekt worden.

CO PILOT

Omschrijving

Ook wel ouder-kind-tandem genoemd. Een co-pilot (merknaam) is een vervoersvoorziening welke in het kader van de Wvg vergoed kan worden. Het is bedoeld voor kinderen die niet zelfstandig kunnen fietsen en die tijdens het fietsen toezicht nodig hebben. Kinderen kunnen alleen meefietsen en niet meesturen.

Procedure

De ouder kind tandem is een vervoersvoorziening, zoals geregeld in hoofdstuk 3. Deze fiets wordt in eigendom verstrekt.

Toekenningscriteria

Aandachtspunten hierbij zijn dat de noodzaak aangetoond moet worden dat een kind met een functiebeperking niet zelfstandig kan fietsen, zowel op een twee- als een driewielers. Het kind dient tijdens het fietsen toezicht van de andere berijder nodig te hebben. Voorts dient de aanvraag afgehandeld te worden conform een vervoersvoorziening, waarbij het primaat CVV blijft gelden.

Wijze van verstrekken

Wordt verstrekt als aanvullende vervoersvoorziening in het kader van de Wvg.

Opmerkingen

N.v.t.

DOUCHEBRANCARD

Omschrijving:

Een woonvoorziening die bedoeld is om de ergonomische belemmeringen bij het staand en zittend douche op te heffen of te verminderen. Een douchebrancard maakt het voor de aanvrager mogelijk om liggend te douchen. Deze voorziening is zowel als losse (roerende) en als vaste (onroerende) voorziening verkrijgbaar. Er zijn verschillende maatvoeringen mogelijk en er zijn indien noodzakelijk diverse aanpassingen mogelijk.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Indien de douchebrancard als een losse voorziening verstrekt wordt, dan wordt de voorziening in bruikleen verstrekt.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt als gevolg van een medische aandoening ergonomische belemmeringen t.a.v. het staand en het zittend douchen.

Indien belanghebbende afhankelijk is van hulp bij het douchen en de douchebrancard ook als verplaatsingsvoorziening gebruikt gaat worden, is het te overwegen om een verrijdbare douchebrancard te verstrekken. Hierdoor kan het aantal transfers beperkt worden.

Wijze van verstrekken:

- Indien onroerende woonvoorziening: de douchebrancard wordt verstrekt in eigendom van de woningeigenaar.
- Indien roerende woonvoorziening: de douchebrancard wordt verstrekt in bruikleen.

Opmerkingen:

Indien de langdurige noodzaak van de voorziening een punt van discussie is kan een losse voorziening de meest economische keus zijn.

[Inhoudsopgave](#)

DOUCHESTOEL

Omschrijving:

Een woonvoorziening die bedoeld is om de ergonomische belemmeringen die een aanvrager ondervindt bij het staand douche op te heffen.

Een douchestoel kan een losse stoel zijn die in de doucheruimte geplaatst kan worden of een vast zitje bevestigd aan de muur of de grond.

Indien het een losse stoel betreft kan het gaan om een verrijdbare douchestoel of een niet verrijdbare douchestoel.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Bij het verstrekken van een losse douchestoel kan het noodzakelijk zijn om een passing te organiseren.

Toekenningscriteria:

Betrokkene ondervindt door een medische oorzaak belemmeringen bij het staand douchen.

Een douchezitje bevestigd aan de wand of de muur is vaak de meest adequate oplossing. Echter wanneer het aantal transfers beperkt moet worden of als betrokkene ook bij de wastafel moet zitten kan een verrijdbare douchestoel een goede oplossing zijn.

Wijze van verstrekken:

- Bij verstrekking losse douchestoel: als roerende voorziening in bruikleen.
- Bij verstrekking vast douchezitje: als onroerende woonvoorziening in eigendom van de woningeigenaar.

Opmerkingen:

Bij de keuze voor een vaste of een verplaatsbare voorziening dienen ook de belemmeringen bij het gebruik van het toilet overwogen te worden. Als roerende woonvoorziening is de douchestoel tegen geringe meerkosten ook als douche/toiletstoel aan te passen, waardoor gecombineerd gebruik mogelijk is (bijvoorbeeld de douchestoel is dan 's nachts te gebruiken als toiletstoel naast het bed).

[Inhoudsopgave](#)

Omschrijving

Een woonvoorziening **primair** om de toegankelijkheid van een woning of leefruimte te bevorderen. Drempelhulpen is een verzamelnaam voor verschillende oplossingen. De toegankelijkheid kan in dit verband op verschillende manieren gerealiseerd worden.

Hierbij kan gedacht worden aan:

- het verwijderen van de drempels in de woning;
- het ophogen van het tegels bij de toegangsdeur;
- oprij platen
- drempelhulpen

Procedure

Woonvoorziening; hoofdstuk 2

Toekenningscriteria

De aanvrager ondervindt ergonomische belemmeringen bij het verlaten en binnengaan van de eigen woning of leefruimten. De meest ondervonden problemen zijn de afhankelijkheid van een loophulpmiddel of rolstoel in combinatie met te hoge drempels.

Wijze van verstrekken

Zoals gezegd zijn verschillende oplossingen denkbaar, echter, er moet altijd gekozen worden voor de goedkoopst adequate oplossing. Het ophogen van een deel van het trottoir hoeft niet altijd de goedkoopste oplossing te zijn. Hiervoor kunnen stalen oprijplaten worden gebruikt, welke in bruikleen worden verstrekt: ondanks het feit dat ze nagelvast op een dorpel worden geplaatst, kunnen deze platen heringezet worden. Bij de plaatsing van dergelijke oprijplaten moet rekening gehouden worden met de verantwoorde hellingsgraad van de plaat. Dit betekent dat de te nemen helling niet te stijl moet zijn en technisch haalbaar moet zijn. De uiteindelijke keuze voor een drempelhulp is gelegen in de individuele situatie, zoals technische haalbaarheid, gebruikte loophulpmiddelen, etc. Nogmaals, de goedkoopst adequate voorziening wordt verstrekt.

Opmerkingen

Vaak bestaat de aanvraag uit "het verwijderen van de drempels in de woning". Hierbij moet nagegaan worden of het noodzakelijk is om alle drempels in een woning te verwijderen; moet alleen de voordeur of alleen de achterdeur van een oprijplaat worden voorzien, of beiden. Individuele afstemming is hierbij noodzakelijk.

Let op: De aanvrager dient het hoogteverschil, welke ontstaat door de oprijplaat, wel te kunnen overbruggen.

²³ Zie voor meer informatie het Handboek voor Toegankelijkheid van Elsevier

DRIEWIELFIETS

Omschrijving:

Een fiets op drie wielen en meestal tevens een verlaagde en verbrede instap. Een driewiel fiets is in verschillende maten en uitvoeringen verkrijgbaar.

Procedure:

Zie hoofdstuk 3 vervoersvoorzieningen. Er moet een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening en het collectief vervoer alleen is niet toereikend om te voorzien in de vervoersbehoefte. Een driewiel fiets wordt verstrekt als een vervoersvoorziening, aanvullend op het collectief vraagafhankelijk vervoer. Is het CVV niet noodzakelijk door bijvoorbeeld het gebruiken van de eigen auto, dan bestaat er ook de mogelijkheid om, indien noodzakelijk, een driewiel fiets te verstrekken.

Toekenningscriteria:

Er is een medische indicatie voor een vervoersvoorziening in de vorm van collectief vraagafhankelijk vervoer (zie toekenningscriteria collectief vraagafhankelijk vervoer).

Een driewiel fiets kan verstrekt worden als aanvullende vervoersvoorziening:

Indien collectief vervoer per taxi niet toereikend is om te voorzien in de verplaatsings- en vervoersbehoefte van betrokkene dan is een aanvullende vervoersvoorziening in de vorm van een driewiel fiets mogelijk indien:

- de maximale **verplaatsingsafstand** (loopafstand en/of verplaatsing met een rolstoel) te beperkt is; **of**
- belanghebbende jong is, zodat de voorziening beschouwd kan worden als ontwikkelingsgericht (**maatschappelijk en individueel**); **of**
- belanghebbende beperkingen ondervindt bij het gebruik van een tweewiel fiets (bijvoorbeeld door evenwichtsstoornissen en/of coordinatiestoornissen of doordat de voeten op de pedalen gefixeerd dienen te worden); **en**
- er voldoende verkeersinzicht is en veilig aan het verkeer kan worden deelgenomen (denk ook aan veilig op en af kunnen stappen);
- de **aanvrager niet energetisch beperkt is**
- de bestemmingen duidelijk omschreven zijn (o.a. bezoeken aan familie in de directe omgeving, bibliotheek, kapper, boodschappen voor dagelijks onderhoud), van structurele aard en in de directe woonomgeving; **en**
- een overdekte stalling gewaarborgd is; **en**
- de woonomgeving geschikt is voor gebruik van de driewiel fiets.

Wijze van verstrekken:

Een driewiel fiets wordt in bruikleen verstrekt. Zie ook hoofdstuk 3 vervoersvoorzieningen.

Een driewiel fiets wordt in de gemeente Delft op grond van artikel 3.1 lid 2 onder c, Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft verstrekt.

Opmerking

N.v.t.

[Inhoudsopgave](#)

DRIEWIELFIETS MET HULPMOTOR

Omschrijving:

Een fiets met drie wielen met een hulpmotor en meestal een verlaagde en verbrede instap.

Opties:

Driewiel fiets met gedeeltelijke hulpmotor (elektrisch)

Driewiel fiets met volledige hulpmotor (elektrisch)

Driewiel fiets met volledige hulpmotor (benzine)

Procedure:

Zie hoofdstuk 3 vervoersvoorzieningen.

Toekenningscriteria:

Er is een medische indicatie voor een vervoervoorziening (zie: toekenningscriteria collectief vervoer).

Een driewiel fiets met hulpmotor kan **alleen** verstrekt worden als aanvullende vervoersvoorziening, indien dit de goedkoopst adequate voorziening betreft.

Hierbij zijn de criteria voor een scootmobiel als aanvullende vervoersvoorziening van toepassing. Het collectief vervoer per taxi is niet toereikend om te voorzien in de verplaatsings- en vervoersbehoefte van betrokkene, dan is het verstrekken van een driewiel fiets met hulpmotor mogelijk indien:

- De maximale verplaatsingsafstand gering is; **en**
- Omgeving, bibliotheek, kapper, boodschappen voor dagelijks onderhoud, van structurele aard en in de directe woonomgeving; **en**
- Er een mogelijkheid is voor stalling van de driewiel fiets in of bij de woning en betrokkene zelfstandig in staat is om de driewiel fiets te stallen; **en**
- Betrokkene in staat moet zijn zelfstandig veilig aan het verkeer deel te kunnen nemen.
- **door energetische beperkingen is een driewiel fiets zonder hulpmotor niet mogelijk**

Wijze van verstrekken:

Een driewiel fiets met hulpmotor wordt in bruikleen verstrekt.

Opmerkingen

In sommige gevallen zal de berging aangepast moeten worden.

[Inhoudsopgave](#)

DUBBELE WOONLASTEN / TIJDELIJKE HUISVESTING

Omschrijving:

Vergoeding van kosten van tijdelijke huisvesting en/of dubbele woonlasten omdat belanghebbende niet in zijn/haar woning kan blijven wonen of nog niet een nieuwe woning kan betrekken gedurende de tijd dat de betreffende woning aangepast wordt en nog niet bewoonbaar is.

Procedure:

Zie algemene bepalingen voor het indienen van een aanvraag en behandeling van een aanvraag.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt op medische gronden ergonomische belemmeringen in de woning en de woning zal hiervoor aangepast moeten worden. Op medische gronden is het niet mogelijk dat de belanghebbende in de aan te passen woning kan gaan/blijven wonen. Dit heeft tot gevolg dat de bewoner gedurende een bepaalde periode dubbele woonlasten moet betalen (art. 2.1 onder 6 VVG). Hiervoor kan uitsluitend een financiële tegemoetkoming worden verleend indien:

- a. de hoofdbewoner redelijkerwijs niet kan voorkomen dat hij deze dubbele woonlasten heeft;
- b. de tijdelijke huisvesting minimaal een maand duurt, en indien deze kosten gemaakt worden in verband met het
- c. tijdelijk betrekken of langer moeten aanhouden van zelfstandige woonruimte of
- d. tijdelijk betrekken of langer moeten aanhouden van een niet zelfstandige woonruimte.

Wijze van verstrekken:

Artikel 2.7 van het Vergoedingenbesluit regelt de hoogte van het bedrag voor tijdelijke huisvesting.

Opmerkingen:

Dubbele woonlasten en / of tijdelijke huisvesting is een voorziening aan cliënten. Als voorziening aan woningcorporaties kan bij dit onderwerp genoemd worden de huurderiving. Aan corporaties kan onder bepaalde omstandigheden een financiële tegemoetkoming worden verstrekt voor gederfde huurinkomsten. Zie hiervoor artikel 2.14 van de verordening.

DUWWANDELWAGEN

Omschrijving:

Een rolstoel met kleine wielen, die voortgeduwd kan worden door een begeleider.

Procedure:

Zie hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen.

Bij een duwwandelwagen kan onderscheid gemaakt worden tussen een transportrolstoel en een rolstoel die geschikt is voor permanent/ c.q. langdurig gebruik.

Toekenningcriteria:

Zie toekenningscriteria handbewogen rolstoel.

Een duwwandelwagen wordt verstrekt, indien de conditie/balans en/of de arm-handfunctie van belanghebbende niet voldoende is om zich zelfstandig voort te bewegen met een handbewogen rolstoel.

Wijze van verstrekken:

Een duwwandelwagen wordt verstrekt op basis van bruikleen. Zie ook hoofdstuk 4 rolstoelen. Belanghebbende moet een bruikleenovereenkomst ondertekenen.

Opmerkingen:

Bij de verstrekking van een duwwandelwagen dient men zich te realiseren dat belanghebbende zichzelf bij gebruik van de duwwandelwagen absoluut niet kan voortbewegen, zelfs niet over hele korte afstanden.

[Inhoudsopgave](#)

ELEKTRISCHE ROLSTOEL

Omschrijving:

Een rolstoel die elektrisch wordt aangedreven en die tot doel heeft de ergonomische belemmeringen ondervonden bij het verplaatsen op te heffen of te verminderen. De actieradius is korte afstand. Dit betekent dat met de elektrische rolstoel diverse voorzieningen (zoals het wijkgezondheidscentrum, winkelcentrum, sociale contacten binnen de wijk) kunnen worden bereikt.

Procedure:

Zie hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt op medische gronden ergonomische belemmeringen in het zich verplaatsen in en om de woning en is permanent afhankelijk van een rolstoel. En belanghebbende is niet in staat om zich met een handbewogen rolstoel over een afstand van meer dan 100 meter zelfstandig te verplaatsen en niet in staat om zich buiten de woning over een afstand van meer dan 25 meter lopend met of zonder hulpmiddel te verplaatsen.

Rolstoel voor verplaatsing buitenshuis (kortdurend gebruik): belanghebbende is in staat om een transfer te maken en kan zich binnenshuis nog zelfstandig verplaatsen, eventueel met ondersteuning van b.v. een loophulpmiddel, meubilair (in deze gevallen kan gedacht worden aan bijv. een scootmobiel)

Rolstoel voor verplaatsing binnens- en buitenshuis (permanent gebruik): belanghebbende is niet of nauwelijks in staat om een transfer te maken en is daarnaast voor elke verplaatsing binnenshuis afhankelijk van een rolstoel.

Wijze van verstrekken:

Een rolstoel wordt in bruikleen verstrekt. Er is geen inkomenstoets van toepassing.

Bij de selectie van een rolstoel spelen de volgende criteria een rol:

- a. het gebruik
- b. het gebruiksgebied
- c. de aandrijving (mogelijkheden aanvrager of mantelzorg)
- d. de zithouding
- e. de meeneembaarheid
- f. antropometrische gegevens.

Op basis van deze factoren wordt een programma van eisen opgesteld waaraan de rolstoel moet voldoen om een adequate voorziening te zijn voor de desbetreffende gebruiker. Aan de hand van dit programma van eisen wordt de goedkoopst adequate rolstoel geselecteerd d.m.v. een rolstoelpassing.

Opmerkingen:

Een elektrische rolstoel is over het algemeen moeilijk mee te nemen in een auto. Daarnaast kan een elektrische rolstoel defect raken. Daarom kan besloten worden om naast de elektrische rolstoel ook een handbewogen rolstoel te verstrekken.

Ook bij een elektrische rolstoel geldt dat aanpassingen aan de rolstoel medisch noodzakelijk moeten zijn. Hier zal een duidelijk onderscheid gemaakt moeten worden in wat wenselijk is en wat noodzakelijk is. Alleen noodzakelijke aanpassingen aan de rolstoel worden vergoed door de Wvg.

[Inhoudsopgave](#)

FIETS

Omschrijving:

Een algemeen gebruikelijk vervoermiddel.

Procedure:

Afwijzen op grond van artikel 1.2 lid 3 onder a van de Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft. Een fiets is algemeen gebruikelijk voor een persoon als de aanvrager. Dit geldt eveneens voor fietsen met een verlaagde instap. Tenzij het gaat om een fiets met een **extra** verlaagde instap.

Toekenningscriteria:

Er moet een medische indicatie zijn voor een fiets met een verlaagde instap.

Wijze van verstrekken:

De fiets met extra verlaagde instap wordt in bruikleen verstrekt.

Opmerkingen:

Een fiets met extra lage instap wordt beschouwd als geen algemeen gebruikelijk vervoermiddel, ook al is deze voorziening verkrijgbaar bij de fietsenhandel.

Aanpassingen als een bepaald soort zadel, versnelling, afwijkende vorm van het stuur, handremmen of terugtraprem zijn algemeen gebruikelijke voorzieningen en standaard verkrijgbaar en worden niet via de Wvg verstrekt. Ook al is er sprake van een medische noodzaak voor deze voorzieningen op een fiets.

[Inhoudsopgave](#)

FIETSAANPASSINGEN

Omschrijving:

Een aanpassing aan de fiets.

Procedure:

Afwijzen op grond van artikel 1.2 lid 3 onder a van de Verordening Voorzieningen Gehandicapten, indien het een aanvraag voor algemeen gebruikelijke voorzieningen betreft. Te denken valt aan bijvoorbeeld een dameszadel, beter verend zadel, versnellingen, accessoires e.d.

Wel voor vergoeding kunnen in aanmerking komen die aanpassingen aan een fiets, die speciaal ontwikkeld zijn voor een persoon met een functiebeperking (bijv. koppelstang voor kinderfiets of mogelijkheid voor ouders om een rolstoel aan te koppelen).

Toekenningscriteria:

Er moet in dergelijke gevallen een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening (zie toekenningscriteria collectief vervoer) **en** een fietsaanpassing is op medische gronden noodzakelijk. De aanpassing mag niet algemeen gebruikelijk zijn, maar speciaal voor een persoon met een functiebeperking ontwikkeld.

De fietsaanpassing kan verstrekt worden:

Indien het collectief vraagafhankelijk vervoer een adequate en toereikende voorziening is, kan betrokkene een keuze maken tussen het collectief vervoer en/of een fietsaanpassing. Betrokkene moet aantoonbaar zelfstandig gebruik kunnen maken van de fiets, d.w.z. op eigen kracht de fiets kunnen gebruiken, opstappen en afstappen en op verantwoorde wijze aan het verkeer deel te kunnen nemen.

Indien het collectief vraagafhankelijk vervoer niet toereikend is om te voorzien in de verplaatsings- en vervoersbehoefte van betrokkene dan is een aanvullende vervoersvoorziening in de vorm van een fietsaanpassing mogelijk indien:

- de maximale verplaatsingsafstand met of zonder hulpmiddel beperkt is; **en**
- belanghebbende aantoonbaar zelfstandig gebruik kan maken van de fiets, d.w.z. op eigen kracht de fiets kan gebruiken, opstappen en afstappen en op verantwoorde wijze aan het verkeer kan deelnemen; **of**
- belanghebbende jong is, zodat de voorziening beschouwd kan worden als ontwikkelingsgericht; **en**
- de bestemmingen duidelijk omschreven zijn (o.a. bezoeken aan familie in de directe omgeving, bibliotheek, kapper, boodschappen voor dagelijks onderhoud), van structurele aard en in de directe woonomgeving.

Wijze van verstrekken:

Verstrekking is alleen mogelijk op grond artikel 3.1 lid 2 onder c Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft, omdat in principe het collectief vervoer per taxi als een adequate vervoersvoorziening wordt beschouwd en een fiets een algemeen gebruikelijke voorziening is.

Fietsaanpassingen worden verstrekt in de vorm van een financiële tegemoetkoming ter hoogte van de werkelijke kosten van de aanpassing.

Opmerkingen:

Een fiets met extra lage instap wordt beschouwd als niet algemeen gebruikelijk, ook als deze als een standaardvoorziening verkrijgbaar is bij de fietsenhandel. Aanpassingen als een bepaald soort zadel, versnelling, afwijkende vorm van stuur, handremmen of terugtraprem zijn algemeen gebruikelijk en komen hierdoor niet voor een Wvg vergoeding in aanmerking. Ook al is er sprake van een medische noodzaak voor dergelijke voorzieningen op een fiets.

[Inhoudsopgave](#)

FIETSZITJES VOOR KINDEREN

Omschrijving:

Fietszitjes speciaal ontwikkeld voor kinderen met een functiebeperking. Het gaat hierbij om speciale fietszitjes en niet om de algemeen verkrijgbare fietszitjes.

Procedure:

Zie ook hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen.

Er moet een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening (zie hoofdstuk 3).

Indien het gaat om een normaal in de winkel verkrijgbaar kinderfietszitje, dan moet de aanvraag afgewezen worden op basis van artikel 1.2 lid 3 onder a van de Verordening Voorzieningen

Gehandicapten gemeente Delft, de aangevraagde voorziening is algemeen gebruikelijk voor een persoon als de aanvrager.

Toekenningscriteria:

Er moet een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening (zie hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen).

De verstrekking betreft speciale fietszitjes voor kinderen tot een jaar of 5, die uit een standaard fietszitje gegroeid zijn en/of die meer ondersteuning nodig hebben.

Wijze van verstrekken:

Een fietszitje wordt in bruikleen verstrekt.

Opmerkingen:

In sommige gevallen kan het zijn dat het fietszitje alleen verstrekt kan worden samen met een verlengde fiets voor de ouder/verzorger, omdat het fietszitje niet veilig op een normale fiets bevestigd kan worden.

GEMEENSCHAPPELIJKE RUIMTES (Aanpassingen aan)

Omschrijving:

Een aanpassing aan de gemeenschappelijke ruimte die een aanvrager moet gebruiken om zijn eigen woning te bereiken. Het gaat in dit geval meestal om entrees en portieken.

De volgende aanpassingen kunnen voor een financiële tegemoetkoming in aanmerking komen:

1. Het verbreden van de toegangsdeuren;
2. Het aanbrengen van elektrische deuropeners;
3. Aanleg van een hellingbaan van de openbare weg naar de toegang van het gebouw (mits de woningen in het woongebouw te bereiken zijn met een rolstoel/scootmobiel);
4. Drempelhulpen of vlonders;
5. Het aanbrengen van een extra trapleuning bij een portiekwoning;
6. Een opstelplaats voor een rolstoel/scootmobiel bij de toegangsdeur van het woongebouw;

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen (met name **primaat verhuizen**).

Toekenningscriteria:

De aanvrager kan door medische beperkingen zijn woning niet bereiken. Om toegang tot zijn woning te verkrijgen is een aanpassing van de gemeenschappelijke ruimte noodzakelijk.

Wijze van verstrekken:

De aanpassingen worden verstrekt als onroerende woonvoorziening, in eigendom van de woningeigenaar.

Opmerkingen:

Een gemeenschappelijke ruimte kan *niet* aangepast worden met een *traplift*.

Ook bij aanpassing van de gemeenschappelijke ruimte wordt altijd uitgegaan van de goedkoopst adequate voorziening.

[Inhoudsopgave](#)

GESLOTEN BUITENWAGEN

Omschrijving:

Een **gesloten buitenwagen** is een specifiek gehandicaptenvoertuig. Het is dan ook als zodanig omschreven in het Reglement Verkeersregels en Verkeerstekens en moet aan bepaalde eisen voldoen ("voertuig dat is ingericht voor het vervoer van een invalide, niet breder dan 1,10 meter (exclusief spiegels) en niet uitgerust met een motor dan wel uitgerust met een verbrandingsmotor met een cilinderinhoud van ten hoogste 50 cm³ of met een elektromotor").

Procedure:

Zie ook hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen.

Er moet een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening, waarbij het primaat collectief vervoer blijft gelden. Zodra blijkt dat én het collectief vervoer én / of een scootmobiel niet adequaat is voor de aanvrager, kan iemand in aanmerking komen voor een gesloten buitenwagen. Hierbij liggen de onderzoekspunten op het gebied van de noodzaak om in een overdekt vervoersmiddel te rijden, er een zelfstandige vervoersbehoefte bestaat, eigen auto bezit, verantwoord gebruik, etc. Uit een medisch advies moet blijken dat de noodzaak om overdekt te reizen aanwezig is.

Toekenningscriteria:

Er moet een indicatie zijn voor een vervoersvoorziening (zie toekenningscriteria collectief vraagafhankelijk vervoer). Het gebruik van collectief (rolstoel)taxivervoer is echter op medische gronden niet mogelijk, zelfs niet met extra voorzieningen zoals begeleiding en/of taxi-indicatie. Ook het gebruik van individueel taxi- of rolstoeltaxivervoer, of een open elektrische buitenwagen (scootmobiel) is niet mogelijk. Een gesloten buitenwagen kan alleen dan verstrekt worden wanneer belanghebbende is aangewezen op eigen vervoer. Een gesloten buitenwagen kan verstrekt worden indien het de goedkoopst adequate voorziening betreft.

Belanghebbende moet aantoonbaar zelfstandig gebruik kunnen maken van de gesloten buitenwagen en moet veilig aan het verkeer deel kunnen nemen.

Wijze van verstrekken:

Een gesloten buitenwagen wordt verstrekt in bruikleen.

Gesloten elektrische buitenwagens worden verstrekt op basis van artikel 3.1 lid 2 onder a Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft. **De verstrekking is inclusief onderhoud en verzekering.**

Opmerkingen:

De gesloten buitenwagen verschilt in wetgeving met de algemeen gebruikelijke brommobiel.

Bijvoorbeeld: bij de brommobiel is een bromfietscertificaat verplicht, bij de gesloten buitenwagen is een rijbewijs of bromfietscertificaat niet noodzakelijk. Zo ook is het voor de gesloten buitenwagen toegestaan om behalve op de rijweg (tot de 80 km weg) ook te rijden op fietspad en trottoir.

[Inhoudsopgave](#)

HANDBEWOGEN ROLSTOEL

Omschrijving:

Een voorziening die tot doel heeft de ergonomische belemmeringen ondervonden bij het verplaatsen in en om de woning op te heffen of te verminderen. De rolstoel kan voortbewogen worden door de aanvrager of door een ander persoon geduwd worden. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen duwwandelwagens of hand voortbewogen rolstoelen.

Daarbij gaat het niet om hulpmiddelen die verstrekt worden op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten, zoals loophulpmiddelen en werkstoelen (ook wel binnenstoelen genoemd). Deze laatste zijn vaak voorzien van meerdere zwenkwieltjes, maar niet geschikt voor verplaatsing buitenshuis.

Procedure:

Zie hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen.

Indien het gaat om een aanvraag voor vervanging of aanpassing van een rolstoel, die verstrekt is via de AAW, moet de aanvrager een bewijsstuk overleggen van de bedrijfsvereniging dat de huidige rolstoel om technisch/economische redenen vervangen moet worden. Betrokkene kan hiervoor contact opnemen met de bedrijfsvereniging.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt op medische gronden ergonomische belemmeringen in het zich verplaatsen in en om de woning en is niet in staat om zich buiten de woning over een afstand van meer dan 100 meter lopend met of zonder hulpmiddel te verplaatsen.

Er kan op medische gronden een onderscheid gemaakt worden in het gebruiksdoel van de rolstoel:

1. Rolstoel voor verplaatsing buitenshuis (kortdurend gebruik): belanghebbende is in staat om een transfer te maken en kan zich binnenshuis nog zelfstandig verplaatsen, eventueel met ondersteuning van bijv. een loophulpmiddel of meubilair.
2. Rolstoel voor verplaatsing binnens- en buitenshuis (semi-permanent gebruik): belanghebbende is in staat om, al dan niet met hulp, een transfer te maken naar een standaardstoel. Verplaatsing van meer dan enkele meters binnenshuis is niet mogelijk zonder een rolstoel.
3. Rolstoel voor verplaatsing binnens- en buitenshuis (permanent gebruik): belanghebbende is niet of nauwelijks in staat om een transfer te maken en is daarnaast voor elke verplaatsing binnenshuis afhankelijk van een rolstoel.

Er is geen inkomensgrens van toepassing.

Wijze van verstrekken:

Een rolstoel wordt in bruikleen verstrekt (zie ook hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen). Belanghebbende moet een bruikleenovereenkomst ondertekenen.

Opmerkingen:

Per 1 februari 2004 loopt een experiment met een persoonsgebonden budgetsysteem voor rolstoelen. Zie hiervoor afzonderlijke brochures.

[Inhoudsopgave](#)

HENDELMENGKRANEN

Omschrijving:

Een kraan die door middel van een hendel open en dicht gedaan kan worden. Door deze hendel te bewegen kan ook de temperatuur van het water geregeld worden. Het kost minder kracht om deze kraan te bedienen en men hoeft geen draaibeweging meer te maken om de kraan te openen. **Er bestaan ook hendelmengkranen met een verlengde hendel.**

Procedure:

Afwijzen op basis van artikel 1.2 lid 3 onder a; algemeen gebruikelijk voorziening. Dit geldt ook voor thermostatische kranen. Tenzij het een hendelmengkraan betreft met een **verlengde hendel**.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende komt in aanmerking voor hendelmengkranen met verlengde hendel, indien:

- Betrokkene onvoldoende kracht heeft om reguliere kranen open en dicht te draaien; of
- betrokkene onvoldoende grip of onvoldoende mobiliteit heeft om reguliere kranen open en dicht te draaien, en
- Een eenhendelmengkraan biedt geen oplossing.

Wijze van verstrekken:

Als onroerende woonvoorziening.

Opmerkingen:

[Inhoudsopgave](#)

HOBBYRUIMTEN (aanpassingen aan)

Omschrijving:

Een aanpassing aan een woonruimte die gebruikt wordt voor het uitoefenen van een hobby. Een hobbyruimte is een niet primaire woonruimte.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

De aanvraag wordt afgewezen op basis van artikel 2.3 Verordening voorzieningen gehandicapten gemeente Delft. In de Wet voorzieningen gehandicapten wordt het begrip woningaanpassing omschreven; daarbij wordt aangegeven dat het gaat om het opheffen van ergonomische belemmeringen die het normale gebruik van de woning omvatten. Het gaat hierbij om normale elementaire woonfuncties zoals slapen, eten en lichaamsreiniging. Het gebruik van een hobby-, werk-, of recreatieruimte valt niet onder de zorgplicht van de gemeente.

Toekenningscriteria:

N.v.t.

Wijze van verstrekken:

N.v.t.

Opmerkingen:

In het protocol Wvg wordt het “recreëren” genoemd als factor waarmee rekening gehouden moet worden bij de beoordeling van een Wvg aanvraag. Dit heeft voornamelijk betrekking op de vervoersbestemmingen; de uitdieping van het Wvg uitgangspunt *het onderhouden van sociale contacten*. Bij woonvoorzieningen wordt daarom geen rekening gehouden met de factor recreëren en het aanbrengen van aanverwante ruimten.

[Inhoudsopgave](#)

INTERCOM

Omschrijving:

Een intercom is een huistelefoon met luidspreker(s). Het is communicatieapparatuur en valt daardoor niet onder de Wvg aanpassingen, maar onder de AWBZ. Aanpassingen die noodzakelijk zijn om de intercom te bedienen vallen wel onder de werking van de Wvg. Denk hierbij aan het aanbrengen van een verlengsnoer en/of handzender of het verplaatsen van de intercom.

Procedure:

Afwijzen op grond van artikel 1.2. lid 3 onder b; andere wettelijke regeling. De intercom is en signalering c.q. communicatie middel. **De AWBZ is hiervoor verantwoordelijk.**

Toekenningscriteria:

Aanpassingen aan de intercom kunnen worden verstrekt indien betrokkene problemen heeft met het tijdig bereiken van de voordeur in normale omstandigheden indien er aangebeld wordt. Betrokkene kan de voordeur wel bereiken, maar de intercom niet bedienen, vanwege ergonomische belemmeringen. Er kan dan, indien dit adequaat is, voor een intercom gekozen worden i.p.v. automatische deuropeners.

Wijze van verstrekken:

Aanpassingen aan de intercom worden verstrekt als onroerende woonvoorziening.

Opmerkingen:

n.v.t.

[Inhoudsopgave](#)

KEUKENAANPASSINGEN

Omschrijving:

Een voorziening in de vorm van aanpassing aan en/of verbouwing van de keuken.

Te denken valt hierbij aan bijvoorbeeld;

- verhoging/verlaging van het aanrecht;
- het ophangen van keukenkastjes op een andere hoogte;
- het plaatsen van apparatuur op een sokkel;
- het plaatsen van een adequate keukenkraan;
- het (gedeeltelijk) onderrijdbaar maken van het aanrecht;
- het in hoogte verstelbaar maken van het aanrecht;
- en indien van toepassing het creëren van vervangende kastruimte; verrijdbare kasten, korven, etc.

Aanpassing/verbouwing van een keuken valt onder een onroerende woonvoorziening.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt op medische gronden ergonomische belemmeringen in het normale gebruik van de keuken en zonder aanpassingen is gebruik van de keuken niet mogelijk.

Wijze van verstrekken:

Aanpassingen aan of verbouwing van een keuken vallen onder de onroerende woonvoorzieningen en worden verstrekt in eigendom van de eigenaar van de woning.

Opmerkingen:

- Indien gebruik wordt gemaakt van een trippelstoel (hoog/laag verstelbaar), is een in hoogte verstelbare keuken niet noodzakelijk, maar kan volstaan worden met het (gedeeltelijk) onderrijdbaar maken van het aanrecht. Vaak kan volstaan worden met het verwijderen van een kastdeurtje. Eventueel kan aan de voorkant van het aanrecht een beugel aangebracht worden, indien aanvrager niet met de voeten bij de grond kan komen om zich voort te bewegen.
- Indien belanghebbende rolstoelafhankelijk is en er is een partner die dezelfde keuken gebruikt, dan kan een hoog/laag verstelbare keuken eventueel noodzakelijk zijn. Afhankelijk van de taakverdeling tussen de partners/huisgenoten kan de goedkoopst/adequate voorziening ook een op 2 verschillende hoogten geplaatst werkblad zijn.
- Een elektrische hoog/laag keuken wordt alleen dan verstrekt, indien de werkhoogten van beide partners verschillend zijn en beide partners dusdanige belemmeringen ondervinden in de handfunctie, dat voor beiden een handmatige verstelling niet te bedienen is.

In een keuken zitten standaard 3 kastjes onder het aanrecht en 2 kastjes boven het aanrecht, meer kastruimte wordt door de Wvg niet vergoed.

Alle keukenapparatuur wordt als algemeen gebruikelijk aangemerkt.

[Inhoudsopgave](#)

MOBIELE TELEFOON

Omschrijving:

Een algemeen gebruikelijk communicatiemiddel.

Procedure:

Afwijzen op basis van artikel 1.2 lid 3 onder a van de Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft (geen voorziening wordt toegekend indien de voorziening voor een persoon als de aanvrager algemeen gebruikelijk is).

Toekenningscriteria:

N.v.t.

Wijze van verstrekken:

N.v.t.

Opmerkingen:

Een mobiele telefoon wordt nog wel eens aangevraagd door mensen die een scootmobiel hebben. Zij zijn bang dat er onderweg iets gebeurt met de scootmobiel zodat zij niet meer verder kunnen rijden. Zij zouden dan graag de beschikking hebben over een mobiele telefoon zodat zij hulp kunnen vragen. Een mobiele telefoon is echter een algemeen gebruikelijk middel en is gewoon in de winkel verkrijgbaar.

[Inhoudsopgave](#)

NATTE CEL (AANPASSINGEN AAN)

Omschrijving

Een gebruiksruimte in een woning, met het oog op het zich kunnen wassen. Dit wordt in het kader van de Wvg gezien als een essentiële gebruiksruimte, welke toegankelijk, **bereikbaar** en bruikbaar moet zijn.

De Wvg gaat uit van de goedkoopst adequate oplossing. Indien een nieuwe voorziening gerealiseerd moet gaan worden, waaraan geen voorwaarden zijn gesteld als bijvoorbeeld rolstoeltoegankelijk, gelden de afmetingen van het bouwbesluit. De voorziening maakt daarbij onderdeel uit van een totale Wvg oplossing.

Minimale eisen conform het bouwbesluit

Vloeroppervlak

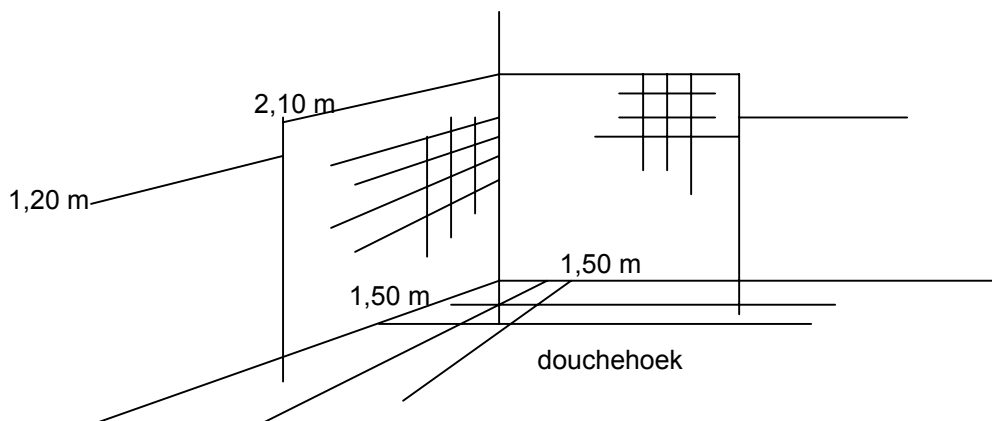
Het bouwbesluit geeft in artikel 4.53 aan dat het vloeroppervlak van de douchehoek (badruimte) ten minste 0,36 m² moet hebben, waarvan de breedte ten minste 0,6m en de hoogte boven die oppervlakte ten minste 2m is. Kortom, 60cm x 60cm.

Deze badruimte mag, met het oog op een doelmatige benutting van de gebruiksoppervlakte van de woning, zijn samengevoegd met een binnen de woning bereikbare toiletruimte, mits de vloeroppervlakte van die samengevoegde ruimte ten minste 1m² is, waarvan de breedte ten minste 0,6m en de hoogte boven twee derde van die oppervlakte ten minste 2m is.

Wandtegels

Het bouwbesluit refereert hierbij aan "wering van vocht van binnen", hetgeen wandconstructie inhoud die vochtwerend is bij een bepaalde hoeveelheid wateraanbod per kg. Deze constructie bestaat voornamelijk uit een tegelwand.

De minimale eis zoals die in paragraaf 3.7.1, artikel 3.28 staat vermeld is de volgende; minimale hoogte van betegeling van een natte cel bedraagt **1,20 meter**, waarbij over en afstand van 3 meter, een hoogte van **2,10 meter** gehanteerd moet worden. De afstand van 3 meter wordt gehanteerd voor de functie van bad of douche.

Vloertegels

Veelal worden aanvragen ingediend voor het realiseren van een anti-slipvloer. De combinatie van water en zeep maakt een tegel zeer glad. Vaak oudere mensen of personen met evenwichtstoornissen ondervinden hiervan veel hinder. De oplossing kan een anti-slipvloer zijn, die door zijn oppervlakte structuur meer weerstand geeft zodat valgevaar tot een minimum beperkt wordt. Er zijn twee soorten anti-slipvloeren;

1. anti-sliptegels;
2. anti-slip laag aanbrengen op bestaande tegels;

Ad. 1

De anti-sliptegel is een zogenaamde stapvast tegel, waarbij het valgevaar gereduceerd wordt. De tegel heeft een stroef oppervlak als gevolg van poreus oppervlak. De tegels worden over de bestaande tegels gelijmd.

Ad. 2

Dit is een chemische behandeling op bestaande tegels. Door deze behandeling ontstaat er een poreus oppervlak, waardoor er een vaste ondergrond ontstaat. ■

Het vloeroppervlak is doorslaggevend bij de keuze van de type voorziening.

Procedure

De genoemde aanpassingen vallen in de categorie woningaanpassingen conform hoofdstuk 2 van de verordening. Zodra er een positieve indicatie bestaat voor één of meerder woningaanpassingen dan wordt middels een programma van eisen een offerte opgevraagd. De goedkoopst adequate oplossing wordt toegekend.

Toekenningscriteria

Primaat verhuizen geldt bij woningaanpassingen. Mocht verhuizen niet goedkoper of adequater zijn, dan wordt de huidige woning aangepast conform het programma van eisen.

Wijze van verstrekken

Na akkoord van de ingediende offerte wordt de opdracht verstrekt tot leveren van de aanpassingen. Veelal via de woningeigenaar (woningstichting). Zodra de werkzaamheden klaar zijn wordt de ingediende factuur betaalbaar gesteld.

Opmerking

N.v.t.

PAPEGAAI

Omschrijving:

Een handgreep aan een ketting die aan wand of plafond is bevestigd en die boven het hoofdeinde van een bed hangt. Het is een hulpmiddel om de ergonomische belemmeringen die een aanvrager ondervindt bij het omhoog komen uit bed op te heffen of te verminderen.

Een papegaai kan ook als losse voorziening worden verstrekt (een zg. bedgalg), die bij het bed hoort. Indien het een losse voorziening betreft moet de aanvraag ingediend worden bij de ziektekostenverzekeraar. Indien het een vaste voorziening betreft (bevestigd aan het plafond of aan de wand) betreft het een Wvg-aanvraag.

Procedure:

Indien een wand- of plafondpapegaai, zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Indien het een bedgalg betreft: afwijzen op grond van artikel 1.2 lid 3 onder b (geen voorziening kan worden toegekend voorzover op grond van enige andere wettelijke regeling of enige privaatrechtelijke overeenkomst of verbintenis aanspraak op de voorziening bestaat).

Toekenningscriteria:

Belanghebbende kan niet redelijkerwijs zelfstandig draaien en/of omhoog komen vanuit een liggende positie zonder een hulpmiddel boven het bed en het bevestigen van een papegaai is langdurig noodzakelijk, dus geen tijdelijk verpleegartikel.

Wijze van verstrekken:

De papegaai wordt in eigendom verstrekt.

Opmerkingen:

N.v.t.

[Inhoudsopgave](#)

PATIËNTENLIFT

Omschrijving:

Patiëntenliften zijn hulpmiddelen voor het boven en buiten de inrichtingselementen brengen van personen, die niet zelf voor de duur van dit transport, de totale lichaamsondersteunende kracht kunnen leveren.

Er zijn verschillende typen patiëntenliften:

- patiëntenliften over de vloer verrijdbaar (verplaatsingsbeweging over de vloer vindt met de hand plaats) zowel staliften als tilliften voorzien van een tilmat vallen hieronder;
- patiëntenliften via een bovenrail verrijdbaar (zowel met de hand als elektrisch verplaatsbaar); Er zijn verschillende mogelijkheden:
 - rail alleen voor een bepaalde transfer;
 - rail voor verplaatsing over een bepaald traject;

Afhankelijk van de te verwachten transfers en hun bestemming, de mogelijkheden van de aanvrager en van de indeling van de woning en de aanwezige inrichtingselementen kan een keus voor een van de typen patiëntenliften gemaakt worden.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Bij het verstrekken van patiëntenliften wordt tijdens de procedure bekeken of het een voorziening betreft die verstrekt kan worden in het kader van de thuiszorg of van de Wvg.

Indien de patiëntenlift alleen door professionele hulpverleners wordt gebruikt (o.a. Thuiszorg), moet een aanvraag ingediend worden bij de werkgever van de hulpverlener. Het betreft dan immers een voorziening die op basis van de ARBO-wetgeving door de werkgever aan het personeel verstrekt moet worden (**de ARBO-wetgeving stelt dat een hulpverlener niet meer dan 25 kilo mag tillen**).

Toekenningscriteria:

De aanvrager ondervindt belemmeringen om zelfstandig of met hulp transfers te maken vanuit en naar verschillende inrichtingselementen in de woning (b.v. van bed in rolstoel, bed naar douche etc.). Indien het alleen een verplaatsingsprobleem betreft van bed in rolstoel wordt eerst bekeken of een hoog-laag bed geen oplossing kan bieden (deze voorziening is aan te vragen bij de ziektekosten-verzekeraar).

Er moet sprake zijn van een individuele tilsituatie, waarbij de te verstrekken patiëntenlift niet alleen gebruikt wordt door professionele hulpverleners.

Wijze van verstrekken:

Indien het een plafondrail betreft komt het hele systeem als onroerende woonvoorziening in bruikleen van de woningeigenaar, waarbij de eventueel benodigde tilmat als roerende woonvoorziening wordt verstrekt.

Als roerende voorziening in bruikleen (zie verstrekking rolstoelen), indien het een over de vloer verrijdbare tillift betreft.

Opmerkingen:

Bij de keuze voor de tilmat dienen ook de mogelijkheden van de aanvrager en het gebruik vastgesteld te worden. Indien de tillift tevens wordt gebruikt voor transfers naar toilet, onder de douche of in bad, zullen er eventueel extra tilmatten of aanvullende voorzieningen verstrekt moeten worden. In dit geval is er namelijk sprake van meerdere tilsituaties, waarbij de aanvrager de ene keer nat, de andere keer droog wordt getild.

De adviseur moet uitspraken kunnen doen welke voorziening in ieder geval getroffen moeten worden.

[Inhoudsopgave](#)

Omschrijving

Een persoonsgebonden budget (PGB) is een geldbedrag waarmee iemand zelf zorg, hulp en begeleiding kunt inkopen. Belanghebbende kiest zelf de hulpverleners en begeleiders uit. Of iemand huurt een organisatie in, die in opdracht gaat werken. Met hen maakt de cliënt afspraken over wat er gedaan moet worden, de dagen en uren waarop de hulp voor iemand werkt en de vergoeding die iemand daarvoor uit het PGB betaalt. Op die manier houdt men zelf de regie over de hulp. Daarmee worden de touwtjes van het eigen leven zelf in handen gehouden.

Deze algemene informatie gaat over de zogenaamde PGB nieuwe stijl, volgens de regels die van kracht geworden zijn op 1 april 2003. Had iemand voor die datum al een PGB, dan blijven deze oude regels gelden, totdat betrokkene een herindicatie krijgt (uiterlijk per 1 januari 2006).

Deze rubriek geeft algemene uitleg over het persoonsgebonden budget. Voor antwoorden op praktische vragen wordt verwezen naar <http://www.pgb.nl/>.

Zorgfuncties

Met een PGB kan iemand verschillende vormen van hulp en begeleiding inkopen. Deze vormen van hulp heten officieel 'zorgfuncties'. Belanghebbende kan er aanspraak op maken op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ).

- **Huishoudelijke hulp** (denk aan schoonmaken, afwassen, wassen draaien).
- **Persoonlijke verzorging** (hulp bij alledaagse handelingen zoals opstaan, douchen, aankleden, eten en drinken, naar het toilet gaan).
- **Verpleging** (zoals hulp bij het gebruik van medicijnen, wondverzorging of beademing)
- **Ondersteunende begeleiding** (ondersteuning bij activiteiten thuis en buiten de deur, zoals dagopvang).
- **Activerende begeleiding** (leren omgaan met uw handicap of problemen, beter persoonlijk functioneren en veranderingen realiseren, bijvoorbeeld zelfstandig gaan wonen of gaan werken).
- **Kortdurend verblijf buitenshuis** (weekendopvang, vakantieopvang en logeeropvang).

Overige persoonsgebonden financieringen met betrekking tot arbeid en scholing (zie hiervoor de PGB-website vermeld onder Omschrijving)

Niet alles

Met een PGB kan veel, maar niet alles. Wat mogelijk is hangt af van de hoogte van het toegekende budget en wat binnen de PGB-regeling is toegestaan.

Iemand kan met het PGB alle vormen van hulp en begeleiding inkopen die binnen de zes genoemde zorgfuncties vallen, ook al is er voor een bepaalde functie geen indicatie gekregen. Een voorbeeld: iemand is geïndiceerd voor huishoudelijke hulp maar wil graag een keer naar de stad. Er wordt dan ook ondersteunende begeleiding ingekocht. In dit geval gaat het ten koste van de huishoudelijke hulp, maar iemand kan zelf bepalen wat voor hem of haar op zeker moment belangrijk is: huishoudelijke hulp of er even tussenuit.

Met een PGB mag er geen geneeskundige behandeling of therapie betaald worden. Ook permanent verblijf in een instelling mag niet met een PGB gefinancierd worden.

Kiezen voor een PGB

Er kunnen allerlei redenen zijn om voor een PGB te kiezen.

Iemand wil zelf het leven vormgeven.

Iemand wil baas in eigen huis blijven.

Iemand wil zelf hulpverleners kiezen, zelf afspraken maken en zelf de financiën regelen.

Iemand wil werken met hulpverleners met wie het klikt.

Kiezen voor een PGB betekent dat betrokkene zelf hulp en begeleiding regelt. Dat heeft veel voordelen, maar er zit ook werk aan vast. Voor de volgende taken is iemand zelf verantwoordelijk.

Op zoek gaan naar hulpverleners of naar een bureau dat hulp of begeleiding kan bieden.

Afspraken maken en overeenkomsten sluiten met hulpverleners.

Hulpverleners uitbetalen.

De financiële administratie bijhouden.

Werken met een PGB, zelf de hulpverleners kiezen, zelf de regie voeren over de hulp en begeleiding die iemand krijgt, het is meer dan alleen een praktische regeling. Betrokkenen gaan ook anders met

elkaar om. Belanghebbende is niet langer vooral 'zorgafhankelijk', maar in de eerste plaats opdrachtgever of werkgever van de hulpen.

Geen inkomen

Het persoonsgebonden budget is voor de budgethouder geen inkomen. Het PGB heeft dus geen invloed op andere regelingen, zoals huursubsidie of uitkeringen.

Voor de mensen die ingehuurd worden, is het geld dat zij verdienen uiteraard wel inkomen. Dit geldt ook voor gezinsleden, voor de hulp die zij bieden. Daardoor gaat het gezinsinkomen omhoog. Dat kan gevolgen hebben voor andere regelingen en voorzieningen, als daarvoor wettelijke inkomengrenzen of eigen bijdragen gelden.

Niet verplicht

Een PGB is niet verplicht. De hulp kan ook ontvangen worden via de 'gewone thuiszorg' of een andere zorgverlenende instelling. Dit wordt zorg in natura genoemd. Als voor zorg in natura gekozen wordt, hoeft iemand geen administratie bij te houden. In dit geval bepaalt de instelling wie er komt werken, wat de hulpverleners mogen doen en op welk tijdstip. Zorg in natura is de aangewezen weg als iemand niet zelf met een PGB wil of kan omgaan.

Combineren

Ook is het mogelijk een deel van de hulp met een PGB in te kopen en een ander deel in natura te ontvangen. Iemand kan er bijvoorbeeld voor kiezen de verpleegkundige zorg in natura te laten uitvoeren door een instelling voor thuiszorg en een PGB aan te vragen voor huishoudelijke hulp of de begeleiding bij allerlei activiteiten.

ROLSTOELAANPASSINGEN

Omschrijving:

Een aanpassing aan een rolstoel die tot doel heeft de rolstoel adequaat te maken en de belemmeringen die aanvrager ondervindt bij het gebruik van de rolstoel te verminderen of op te heffen.

Daarbij gaat het **niet** om middelen die verstrekt worden op grond van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (aanpassingen t.a.v. de verpleging).

Procedure:

Zie hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen.

Indien het gaat om een aanvraag voor aanpassing van een rolstoel, die verstrekt is via de AAW, wordt de aanvrager verwezen naar de bedrijfsvereniging.

Toekenningscriteria:

Er moet een indicatie zijn voor een rolstoel, d.w.z. dat belanghebbende op medische gronden ergonomische belemmeringen ondervindt in het zich verplaatsen in en om de woning. Zie ook: toekenningscriteria handbewogen rolstoel. De aanpassing moet tot doel hebben de rolstoel die belanghebbende gebruikt adequaat te maken om de ergonomische belemmeringen die belanghebbende ondervindt bij het verplaatsen met de rolstoel op te heffen of te verminderen. Er moet altijd sprake zijn van medisch noodzakelijke aanpassingen en accessoires.

Wijze van verstrekken:

Aanpassingen aan een rolstoel worden als onderdeel van of in combinatie met de rolstoel in bruikleen verstrekt. Er is geen inkomenstoets van toepassing.

Opmerkingen:

Bij aanpassingen aan een rolstoel kan gedacht worden aan:

- Relatief eenvoudige standaardaanpassingen, zoals bijv. stokhouder, comfort-beensteunen, hoofdsteun, spaakbeschermers, e.d..
- Meer complexe individuele aanpassingen, zoals bijvoorbeeld anatomisch gevormde rugsteunen, op maat gemaakte aanpassingen.

Een elektrische aandrijfunite wordt ook gezien als een rolstoelaanpassing.

[Inhoudsopgave](#)

ROLSTOELFIETS

Omschrijving:

Een fiets waar een rolstoel aangekoppeld kan worden voor het vervoer van rolstoelafhankelijke mensen. De fiets wordt gebruikt door een persoon zonder functiebeperking.

Procedure:

Zie hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen.

Een rolstoelfiets kan verstrekt worden als aanvullende vervoersvoorziening

Toekenningscriteria:

Er is een indicatie voor een vervoersvoorziening in de vorm van collectief vervoer, zie toekenningscriteria collectief vervoer. De rolstoelfiets wordt verstrekt als aanvullende vervoersvoorziening en dient als een soort alternatief voor de elektrische rolstoel. Indien iemand door een lichamelijke of geestelijke beperking geen gebruik kan maken van een elektrische rolstoel, dan kan een rolstoelfiets voor de verplaatsing buitenshuis een oplossing bieden. De toekenningscriteria richt zich hierbij op de indicatie voor een elektrische rolstoel (zie toekenningscriteria elektrische rolstoel).

Kinderen daarentegen kunnen in aanmerking komen voor een rolstoelfiets, ongeacht de beschikking over een elektrische binnen / buitenrolstoel. Dit omdat kinderen niet in staat worden geacht om zelfstandig met een elektrische rolstoel zich te vervoeren.

Wijze van verstrekken:

Een rolstoelfiets wordt in bruikleen verstrekt. -

Opmerkingen:

De gebruiker van de fiets moet eveneens meegenomen worden in de afweging "goedkoopst adequaat" omdat het diegene wel in staat moet zijn om de veelal zware voorziening voort te kunnen bewegen. Hiervoor dient aandacht te zijn.

[Inhoudsopgave](#)

SANERING (woning-)

Omschrijving:

Woningsanering is een aanpassing van de woning door vervanging van de vloerbedekking i.v.m. COPD. Klachten die verband houden met luchtwegaandoeningen kunnen verminderen als enerzijds de woning schoon en vetvrij gehouden wordt en anderzijds door bij de inrichting van de woning rekening te houden met het gebruik van gladde of synthetische materialen.

In het kader van de Wvg kan iemand in aanmerking komen voor sanering van de vloerbedekking van de slaapkamer. Er bestaat hier een afstemmingsvraagstuk met de AWBZ. Hier kan belanghebbende een aanvraag doen voor bijv. allergeen- en stofdichte matras- en kussenhoezen.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Een medisch advies is noodzakelijk.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt op medische gronden belemmeringen in de woning en er is een aantoonbare allergie voor huis(stof)mijt. Het moet op medische gronden noodzakelijk zijn dat de vloerbedekking in de desbetreffende ruimte direct of zo snel mogelijk vervangen moet worden.

Indien de aanvrager bij aanschaf van de artikelen redelijkerwijs had kunnen weten dat hij overgevoelig op bepaalde stoffen in deze artikelen zou reageren wordt geen vergoeding verleend.

Indien de aanvrager verhuist wordt geen tegemoetkoming uitbetaald omdat het algemeen gebruikelijk is dat bij verhuizing nieuwe vloerbedekking wordt aangeschaft.

Wijze van verstrekken:

Een woningsanering wordt verstrekt in de vorm van een financiële tegemoetkoming in de kosten van de aan te schaffen vloerbedekking. De hoogte van de tegemoetkoming is afhankelijk van het te vervangen middel. De hoogte van de financiële tegemoetkoming is afhankelijk van het vloeroppervlak waarvan de vloerbedekking moet worden vervangen. Voor de maximale financiële tegemoetkoming per strekkende meter zie het Vergoedingsbesluit.

Opmerkingen:

N.v.t.

[Inhoudsopgave](#)

SCOOTMOBIEL

Omschrijving:

Scootmobielen, ook wel plateaurolstoelen of open elektrische buitenwagens met een eigen aandrijving. Het is een elektrisch aangedreven driewieler met kleine wielen onder een platte bodem waarop een stoel is bevestigd. Een scootmobiel wordt gebruikt voor het zich verplaatsen buitenshuis in de directe woonomgeving. De maximale actieradius bedraagt ongeveer 30 km. De maximum snelheid bedraagt ongeveer 15 km/uur.

Procedure:

Zie hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen.

Toekenningscriteria:

Een scootmobiel wordt verstrekt als vervoersvoorziening. Er moet een indicatie zijn voor collectief vervoer (zie toekenningscriteria collectief vervoer). Indien het collectief vervoer per taxi niet toereikend is om te voorzien in de verplaatsings- en vervoersbehoefte van betrokkene dan is een aanvullende vervoersvoorziening in de vorm van een scootmobiel mogelijk, indien:

- De verplaatsingsmogelijkheden, ook met het gebruik van een loophulpmiddel, dan wel een handbewogen rolstoel of een (driewiel) fiets, zijn minder dan 500 meter, **en**
- de bestemmingen duidelijk omschreven zijn (o.a. bezoeken aan familie in de directe omgeving, bibliotheek, kapper, boodschappen voor dagelijks onderhoud) en van structurele aard, bestemmingen zijn in de directe woonomgeving; **en**
- de woonomgeving geschikt is voor het gebruik van een scootmobiel (of in redelijkheid geschikt te maken); **en**
- er een mogelijkheid is voor stalling van de scootmobiel in of bij de woning en betrokkene zelfstandig in staat is om de scootmobiel te stallen en op te laden; **en**
- betrokkene moet in staat zijn zelfstandig de scootmobiel te besturen; dit houdt tevens in dat betrokkene in staat moet zijn zelfstandig en veilig aan het verkeer deel te kunnen nemen.

Wijze van verstrekken:

Een scootmobiel wordt in bruikleen verstrekt. Betrokkene moet een bruikleenovereenkomst ondertekenen. Een scootmobiel wordt op grond van artikel 3.1 lid 2 onder c Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft verstrekt, omdat in principe het collectief vervoer per taxi als een adequate voorziening wordt beschouwd.

Opmerkingen:

Bij de verstrekking van een scootmobiel wordt duidelijk in kaart gebracht wat de vervoersbehoefte van betrokkene is. Er moet bij de verstrekking van een scootmobiel goed bekeken worden of een scootmobiel de goedkoopst adequate voorziening is.

Er bestaat de mogelijkheid om bij verstrekking van een scootmobiel ook enkele rijlessen aan te vragen, indien betrokkene moeite heeft met het rijden met een scootmobiel of indien twijfels bestaan over de veiligheid van het rijden met een scootmobiel door betrokkene. Mocht blijken dat na rijlessen de aanvrager niet veilig overweg kan met de scootmobiel, deze niet wordt verstrekt. Immers, de gemeente moet een verantwoorde voorziening verstrekken. Afwijzingsgrond kan hierbij derhalve zijn artikel 1.2 lid 3 onder g.

[Inhoudsopgave](#)

SCOOTMOBIELAANPASSINGEN

Omschrijving

Zie begripsomschrijving scooter. Een aanpassing aan een scooter is een voorziening die voor de gebruiker medisch noodzakelijk moet zijn om op een adequate manier gebruik te kunnen maken van de scooter. Dit in tegenstelling tot accessoires.

Procedure

Zie hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen.

Toekenningscriteria

Er moet een medische noodzaak bestaan voor een aanpassing. De aanpassing maakt de scooter voor de gebruiker adequaat. Zonder deze aanpassing kan de aanvrager niet op een adequate en verantwoorde manier gebruik maken van de scooter. Voorbeelden van mogelijke aanpassingen zijn:

- Spiegels, bij bijvoorbeeld nekklachten;
- Cruise control / voetgas bij handbeperking;
- Winterbeen bekleding / Schootskleed/ voetenzak;

Voor al deze aanpassingen geldt de stelling dat, indien deze aanpassing ontbreekt, aangetoond moet worden dat de scooter op een niet adequate wijze gebruikt kan worden.

Wijze van verstrekken:

Evenals de scooter in bruikleen.

Opmerkingen

Bij de Cruise control dient opgemerkt te worden dat de handbeperking niet dusdanig ernstig moet zijn, dat het deelnemen aan het verkeer niet in gevaar komt. Men moet op gevaarlijke situaties kunnen reageren

SPEELVOERTUIGEN

Omschrijving:

Er zijn voor jonge kinderen met een functiebeperking voorzieningen beschikbaar die het midden houden tussen (therapeutische) speelvoertuigen en mobiliteitshulpmiddelen. Het gaat hierbij om speelmobielen en kruiphulpmiddelen. Voor de ontwikkeling van kinderen met een functiebeperking zijn deze voertuigen belangrijke voorzieningen.

Procedure:

Zie algemene procedure aanvraag hoofdstuk 4 rolstoelvoorzieningen.

Toekenningcriteria:

Er moet een indicatie zijn voor een rolstoel. Het kind kan zich niet kruipend of lopend verplaatsen en dit zou gezien de leeftijd van het kind al wel moeten kunnen.

De voorziening kan toegekend worden indien dit van belang is voor de ontwikkeling van het kind en een handbewogen rolstoel biedt géén adequate oplossing.

Wijze van verstrekken:

Een speelvoertuig wordt in bruikleen verstrekt.

Opmerkingen:

Normaal gesproken wordt een speelvoertuig i.p.v. een rolstoel verstrekt. Het kan echter in uitzonderingsgevallen voorkomen dat jonge kinderen al overweg kunnen met een rolstoel, maar om te kunnen spelen met leeftijdsgenootjes toch ook een beroep doen op een speelvoertuig als extra voorziening. Eventueel kan dan op basis van artikel 7.2 Verordening Voorzieningen Gehandicapten gemeente Delft (hardheidsclausule) toch een rolstoel en een speelvoertuig verstrekt worden. Het speelvoertuig kan dan gezien worden als een ontwikkelingsgerichte voorziening (i.p.v. bijv. een driewiel fiets).

[Inhoudsopgave](#)

SPORTROLSTOEL

Omschrijving:

Een rolstoel speciaal geschikt voor het beoefenen van gehandicaptensport. De rolstoelen vertonen in het algemeen de volgende kenmerken:

- scheefstand van de grote wielen, ter voorkoming van inklemming van de handen als men langs elkaar rijdt en ter vergroting van de stabiliteit.
- een instelbare wielbasis.
- een doorlopende voetenplank.
- niet vouwbaar frame (box-frame)

Procedure:

Zie algemene procedure aanvragen, hoofdstuk 4.

Het bedrag wordt in een keer betaalbaar gesteld, nadat de stoel is aangeschaft en de factuur is overlegd.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende moet voor sportbeoefening om medische redenen aangewezen zijn op een rolstoel. Belanghebbende moet in staat zijn tot en aantoonbaar in de praktijk deelnemen aan een tak van sport. Er geldt geen inkomensgrens voor het verstrekken van een sportrolstoel.

Wijze van verstrekken:

Een sportrolstoel wordt verstrekt in de vorm van een financiële tegemoetkoming in de kosten van aanschaf en onderhoud van een sportrolstoel. **De tegemoetkoming is een forfaitaire vergoeding.** De hoogte van dit bedrag is geregeld in het vergoedingenbesluit. De vergoeding kan één keer in de drie jaar worden verstrekt.

Opmerkingen:

Aanpassingen aan de rolstoel maken onderdeel uit van de sportrolstoel en dienen als zodanig beschouwd te worden. Alleen een sportrolstoel valt onder dit voorzieningenbeleid van de Wvg. Andere sportvoorzieningen (zoals bijv. een zitski) vallen niet onder het verstrekkingenbeleid van de Wvg en er zal dan ook geen vergoeding voor gegeven worden.

De sportrolstoelen maken geen onderdeel uit van het experiment pgb-rolstoelen, ingegaan op 1 februari 2004.

[Inhoudsopgave](#)

TANDEM

Omschrijving:

Een rijwiel voor twee personen achter elkaar.

Een fietsmogelijkheid voor personen die zonder hulp van een bestuurder niet zelfstandig tot fietsen in staat zijn. Hierbij kan gedacht worden aan personen met een visuele functiebeperking (slechtzienden of blinden) of aan personen met een bepaalde motorische functiebeperking of aan verstandelijk in functiebeperkte personen, waarvoor het noodzakelijk is dat een ander een vast tempo aangeeft en het stuur ter hand neemt.

Er bestaat ook een tandem met hulpmotor, de tandemet.

Procedure:

Zie hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen. Een tandem kan verstrekt worden als aanvulling op het collectief vervoer als goedkoopst adequate vervoersvoorziening of als een aanvullende vervoersvoorziening voor kinderen.

Toekenningscriteria:

Er is een indicatie voor een vervoersvoorziening (zie toekenningscriteria collectief vervoer), zie ook hoofdstuk 3 Vervoersvoorzieningen.

Een tandem kan tevens toegekend worden als aanvulling op het collectief vervoer voor kinderen:

- als zij nog niet in staat zijn zelfstandig sociale contacten te onderhouden middels het collectief vervoer en
- waarbij de voorziening ingezet wordt om vaardigheden te ontwikkelen om zelfstandig sociale contacten te kunnen onderhouden (ontwikkelingsgericht).
- als zij verstandelijk en/of lichamelijk in functiebeperkt zijn.

Wijze van verstrekken:

Een tandem wordt in bruikleen verstrekt.

Opmerkingen:

Volgens de Vereniging Nederlandse Gemeenten valt de tandem niet onder de zorgplicht van de gemeente in het kader van de Wvg, als de voorziening louter gericht is op ontwikkeling en ontspanning. Alleen als er sprake is van een aantoonbare vervoersbehoefte kan een dergelijke voorziening worden verstrekt. De gemeente Delft wil met name de jonge groep mensen met een functiebeperking, die anders de ervaring van fietsen moeten missen, door het ontwikkelingsgericht toekennen van een tandem toch tegemoet komen. Oudere mensen met een functiebeperking kunnen alleen dan voor een tandem in aanmerking komen bij een indicatie voor een vervoersvoorziening en met een aantoonbare vervoersbehoefte voor een tandem.

[Inhoudsopgave](#)

THERMOSTAATKRAAN

Omschrijving:

Een kraan waarbij men voordat men de kraan opent de temperatuur van het water in kan stellen. Bij gebruik van deze kraan hoeft men dus niet meer het koude en warme water te mengen.

Zie verder bij "Hendelmengkranen"

[Inhoudsopgave](#)

TOILET OP ETAGE

Omschrijving:

Een woonvoorziening die bedoeld is om ergonomische belemmeringen bij het traplopen en de toiletgang te verminderen of op te heffen. Dit kan een vaste voorziening zijn, een toiletvermaler of een losse toiletstoel.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorziening.

Bij het verstrekken van een toilet op de etage wordt zorgvuldig de goedkoopst/adequate voorziening afgewogen, zowel bouwtechnisch als ook de afweging tot verstrekking van een toiletstoel.

Toekenningscriteria:

- Belanghebbende ondervindt belemmeringen bij het traplopen; **en**
- Belanghebbende maakt 's nachts regelmatig gebruik van het toilet en de afstand naar het toilet beneden is met moeite overbrugbaar; **en**
 - Belanghebbende woont zelfstandig en er is geen ander persoon aanwezig, die ondersteuning kan bieden bij het legen van een toiletstoel en belanghebbende ondervindt zelf dusdanige belemmeringen bij het traplopen dat het zelfstandig legen van een po niet mogelijk is; **en/of**
 - Gebruik van een toiletstoel is niet mogelijk, omdat er met name sprake is van toiletgebruik niet alleen voor urine, maar ook voor ontlasting.

Indien de langdurige noodzaak van de voorziening een punt van discussie is kan een losse voorziening de meest economische keus zijn.

Wijze van verstrekken:

Als onroerende woonvoorziening in eigendom van de woningeigenaar.

Opmerkingen:

Voor vaststelling van een indicatie voor een toilet op de etage zal beoordeeld moeten worden wat de goedkoopst/adequate voorziening is. Vaak is een toiletstoel een adequate voorziening. Ook de voorziening sanibroyeur moet overwogen worden; dit is een zogenaamde fecaliën vermaler, waarbij een normale sanitaire afvoerpijp afdoende is.

[Inhoudsopgave](#)

TOILETVERHOGER / VERHOOGDE TOILETTEN

Omschrijving:

Een toiletverhoger is een losse voorziening die over een bestaand toilet gezet kan worden, met als doel om het zitgedeelte van het toilet te verhogen. Hetzelfde resultaat heeft een verhoogd toilet, waarbij de gehele toilet wordt vervangen door een hogere toilet. De meest gangbare verhogingen zijn de zogenaamde +6 en +10 potten; hierbij gaat het toilet respectievelijk 6 of 10 centimeter omhoog.

Procedure:

Zie hoofdstuk 4 woonvoorzieningen.

Verhoogde toiletten

Indien iemand medisch geïndiceerd is voor het verhogen van een toilet, geldt dat hiervoor een verhoogd toilet zou worden verstrekt. Deze voorziening is echter algemeen gebruikelijk waardoor een verhoogd toilet niet verstrekt wordt. Een toiletverhoger wordt hierbij **niet** gezien als goedkoopst adequate oplossing.

Toiletverhoger

Een toiletverhoger wordt alleen dan verstrekt indien:

- iemand een medische indicatie heeft voor het verhogen van het toilet en
- de partner van de aanvrager kan om medische redenen geen gebruik maken van een verhoogd toilet;

In dergelijke (uitzonderlijke) gevallen kan een toiletverhoger worden verstrekt indien wisselend gebruik wordt gemaakt van het toilet.

Toekenningscriteria:

Een verhoogd toilet kan binnen het gemeentelijk verstrekkingenbeleid niet toegekend worden. Een toiletverhoger kan alleen in die gevallen verstrekt worden indien men een medische indicatie heeft voor het verhogen van het toilet en waarbij de partner om medische redenen geen gebruik kan maken van de toiletverhoger.

Wijze van verstrekken:

Een toiletverhoger wordt in bruikleen verstrekt.

Opmerkingen:

Er bestaan ook zogenaamde verlaagde toiletten; dergelijke voorzieningen zijn niet algemeen gebruikelijk en vallen derhalve onder het verstrekkingenbeleid. Het moet hier gaan om een verlaging ten opzichte van een "normaal" toilet.

Reeds verhoogde toiletten terugbrengen naar een normale hoogte vallen niet onder het verstrekkingenbeleid, omdat een normaal toilet algemeen gebruikelijk is.

[Inhoudsopgave](#)

TRANSFERHULPMIDDELEN

Omschrijving:

Transferhulpmiddelen zijn hulpmiddelen voor het horizontaal verplaatsen van personen die zich niet staand kunnen verplaatsen.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Bij het verstrekken van transferhulpmiddelen moet tijdens de procedure bekeken worden of het een voorziening betreft die verstrekt kan worden in het kader van de Thuiszorg of van de Wvg. Indien het transferhulpmiddel alleen door professionele hulpverleners wordt gebruikt (o.a. Thuiszorg), wordt de aanvraag ingediend bij de werkgever van de hulpverlener. Het betreft dan immers een voorziening die op basis van de ARBO-wetgeving door de werkgever aan het personeel verstrekt wordt.

Toekenningscriteria:

De aanvrager ondervindt door een medische noodzaak belemmeringen in het staand maken van een transfer en is aangewezen op een hulpmiddel voor het maken van een transfer (bijv. van bed naar rolstoel, van rolstoel in de auto, enz.).

Er moet sprake zijn van een individuele tilsituatie, waarbij het te verstrekken hulpmiddel niet alleen gebruikt wordt door professionele hulpverleners.

Wijze van verstrekken:

Afhankelijk van het te verstrekken middel in bruikleen of in eigendom.

Opmerkingen:

Er kan hierbij gedacht worden aan een transferplank of draaischijf.

[Inhoudsopgave](#)

TRAPLIFT

Omschrijving:

Een woonvoorziening die bedoeld is om ergonomische belemmeringen bij het traplopen op te heffen (verticaal verplaatsen).

Afhankelijk van de situatie in de betreffende woning en/of de handicap zijn de volgende trapliften mogelijk:

- stoeltraplift
- plateaulift
- stalift

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Tijdens de procedure moet in overleg met de aanvrager bekeken worden of verhuizen naar een gelijkvloerse woning niet een goedkopere adequate voorziening is.

Toekenningscriteria:

De aanvrager ondervindt belemmeringen bij het traplopen en traplopen is medisch gezien niet meer mogelijk of medisch gezien niet meer verantwoord.

Er wordt altijd een afweging gemaakt of goedkopere, adequate voorzieningen mogelijk zijn om de belemmeringen die de aanvrager ondervindt bij het traplopen te verminderen en/of te heffen. Te denken valt hierbij aan bv. een extra trapleuning, verhuizing naar een gelijkvloerse woning, etc.

Wijze van verstrekken:

Als onroerende voorziening in bruikleen aan de eigenaar van de woning.

Opmerkingen:

Gezien het vaak relatief kortdurend gebruik van een traplift en het feit dat het gaat om een vrij kostbare voorziening, wordt de traplift in bruikleen verstrekt. Sinds een aantal jaren zijn trapliften of delen van trapliften herbruikbaar. Er is een speciale traplift (de flexierail) ontwikkeld, die is opgebouwd uit modules. Hierdoor is hergebruik mogelijk. Van de bestaande onderdelen, eventueel aangevuld met extra modules, kan een voor een andere woning geschikte traplift gemaakt worden. Een traplift wordt in de regel niet geplaatst in een gemeenschappelijke ruimte.

[Inhoudsopgave](#)

UITRAASRUIMTE

Omschrijving:

Een kamer (verblijfsruimte) waarin een persoon met een psychische functiebeperking die gedragsproblemen heeft zich kan afzonderen of tot rust kan komen. Een psychische handicap kan tot gedragsproblemen leiden, zoals zelfverwonding, vernielzucht, ongecontroleerde driftuitingen of apathie.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

Er zal altijd een extern medisch advies gevaagd worden om de medische noodzaak vast te stellen.

Toekenningscriteria:

Betrokkene heeft een medische aandoening waardoor hij ernstig ontremd gedrag vertoont. Door het niet creëren van een uitraasruimte ontstaat voor zowel betrokkene als zijn omgeving een onhoudbare situatie. De uitraasruimte is bedoeld om de persoon met een functiebeperking, die dergelijke problemen ondervindt te beschermen tegen zichzelf, alsmede om de ouders/verzorgers in staat te stellen om beter toezicht uit te oefenen. Daarbij moet het er om gaan dat de uitraasruimte het belang van de persoon met een functiebeperking moet dienen. Gaat het bij de gevolgen van de gedragsproblemen niet om de belangen van de persoon met een functiebeperking maar om die van anderen, dan is geen sprake van een uitraasruimte in de zin van artikel 1, lid 1 onder e, van de Wet voorzieningen gehandicapten.

Wijze van verstrekken:

In eerste instantie zal bekeken moeten worden of een bestaande ruimte in de woning kan volstaan als uitraasruimte. Indien dit niet het geval is zal een aanbouw gerealiseerd moeten worden.

Opmerkingen:

[Inhoudsopgave](#)

VERHUISKOSTENVERGOEDING

Omschrijving:

Een financiële tegemoetkoming in de verhuis- en/of herinrichtingskosten.

Procedure:

Zie hoofdstuk 2 woonvoorzieningen.

De verhuiskostenvergoeding moet worden aangevraagd bij de gemeente waar belanghebbende op dat moment ingeschreven staat in het gemeentelijk bevolkingsregister, dus niet bij de gemeente waar belanghebbende eventueel naar toe wil verhuizen.

De aanvraag voor een verhuiskostenvergoeding wordt ingediend bij de gemeente **voordat** een woning geaccepteerd is. Indien er al een woning geaccepteerd is wordt de aanvraag niet in behandeling genomen.

Uitbetaling van de verhuiskostenvergoeding vindt plaats nadat de huurovereenkomst getekend is.

Toekenningscriteria:

Belanghebbende ondervindt op medische gronden **plotselinge en onvoorzienbare** belemmeringen, als gevolg van ziekte of gebrek, in de huidige woning en verhuizing is de goedkoopst adequate voorziening. Een verhuizing moet op medische gronden geïndiceerd zijn.

Voorwaarde voor het verkrijgen van een verhuiskostenvergoeding is dat de aanvrager verhuist naar een voor de aanvrager adequate woning, d.w.z. naar een woning die de ergonomische belemmeringen in voldoende mate opheft. Over het algemeen betekent dit dat belanghebbende verhuist naar een woning die voldoende faciliteiten (badkamer en slaapkamer) biedt op gelijkvloers niveau.

Er wordt slechts een vergoeding verleend indien:

- Er sprake is van een plotselinge en onvoorzienbare situatie waardoor verhuizen noodzakelijk is;
- De toekenning van de woning heeft plaatsgevonden op basis van een medische urgentie verstrekt door het vakteam Wvg van de gemeente Delft; **en**
- De verhuizing niet heeft plaatsgevonden voordat burgemeester en wethouders op de aanvraag hebben beschikt, tenzij zij daar schriftelijk toestemming voor hebben verleend; **en**
- De aanvrager niet voor het eerst zelfstandig gaat wonen; **en**
- De aanvrager niet verhuisd is vanuit of naar een woonruimte die niet geschikt is om heel het jaar door bewoond te worden; **en**
- De aanvrager niet verhuisd is naar een AWBZ-instelling of een verzorgingshuis; **en**
- De aanvrager niet verhuisd is in verband met de aanvaarding van een werkkring elders; **en**
- In de verlaten woonruimte belemmeringen ondervonden zijn en de nieuwe woonruimte geschikt is danwel met minder kosten dan de te verlaten woonruimte geschikt te maken is.

Wijze van verstrekken:

Een verhuiskostenvergoeding wordt verstrekt in de vorm van een forfaitair bedrag dat uitbetaald wordt aan belanghebbende. Voor de hoogte van de financiële tegemoetkoming wordt verwezen naar het "Vergoedingenbesluit voorzieningen gehandicapten".

Opmerkingen:

De gemeente Delft kent een **verhuisplicht**. Dit betekent dat als de aanvrager niet wenst te verhuizen en de gemeente is van mening dat verhuizen de goedkoopst adequate oplossing is, gekozen wordt voor verhuizen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van het zogenaamde wegingsmodel zoals dit is opgenomen in het verstrekkingenboek, hoofdstuk 2.

[Inhoudsopgave](#)

VERLICHTING

Omschrijving

Visueel beperkte personen kunnen door te weinig licht ergonomische belemmeringen ondervinden bij het uitvoeren van bepaalde handelingen. Hierbij valt te denken aan te weinig werklicht boven een aanrechtblad bijvoorbeeld.

Een aanvraag in het kader van de Wvg kan hierbij bestaan uit een aanvraag voor extra verlichting bij het aanrecht, werklicht in een badkamer. Kortom, het opheffen van de ondervonden ergonomische belemmeringen als gevolg van een visuele handicap.

“Meer verlichting” betekent in de praktijk meer lichtsterkte, welke aan wordt gemeten in lux. Lux betekent naast (Latijn) “licht” eveneens eenheid van verlichtingsterkte; een oppervlakte heeft een verlichtingsterkte van 1 lux, als er per m² een lichtstroom van 1 lumen op valt. “Lumen” betekent “eenheid van lichtstroom”; de totale per seconde uitgestraalde lichtenergie. Kortom; lichtsterkte wordt aangegeven in luxeenheden.

Procedure

Een aanvraag voor betere verlichting is een woonvoorziening in het kader van de Wvg. Aangetoond moet worden dat het aanwezige licht niet voldoende is om op een adequate wijze gebruik te kunnen maken van een bepaalde functionele ruimte.

Veelal wordt er een aanvraag ingediend voor werklicht boven het aanrecht in de keuken. Een veel voorkomend probleem is de weerkaatsing van het licht op het aanrechtblad. Het vervangen van het aanrechtblad is echter algemeen gebruikelijk en eveneens is de oorzaak gelegen in de aard van de gebruikte materialen. Derhalve valt dit buiten de verstrekkingensfeer van de Wvg.

Toekenningscriteria

Hierbij gaat het om het in staat stellen om iemand zelfstandig te laten functioneren in de woning. Zodra blijkt dat iemand niet kan functioneren in de woning door het ontbreken van voldoende (werk) licht, kan er sprake zijn van een niet adequate situatie. Een medische indicatie moet onderdeel uitmaken van de besluitvorming.

Wijze van verstrekken

Verlichting als Wvg voorziening wordt verstrekt als een woonvoorziening.

Opmerkingen

■

ZONNESCHERMEN, elektrisch bedienbaar maken

Omschrijving:

Zonneschermen die met behulp van een elektromotor uitgezet en ingehaald kunnen worden. Het gaat hierbij om een voorziening die als algemeen gebruikelijk wordt geacht.

Procedure:

Afwijzen op basis van artikel 1.2 lid 3 onder a van de Verordening voorziening gehandicapten gemeente Delft (geen voorziening wordt toegekend indien de voorziening voor een persoon als de aanvrager algemeen gebruikelijk is).

Toekenningscriteria:

n.v.t.

Wijze van verstrekken:

n.v.t.

Opmerkingen:

Zonneschermen zijn een algemeen gebruikelijke voorziening. Elektrisch bedienbare zonneschermen zijn eveneens algemeen gebruikelijke voorziening.

Wel kunnen de kosten van aanpassingen van een bestaand handmatig te bedienen zonnescherm naar een elektrisch bedienbaar zonnescherm in aanmerking komen voor vergoeding. Hierbij moet onderzocht worden in hoeverre er een medische noodzaak bestaat voor het verduisteren van de kamer en kan dit niet door middel van het dicht doen van gordijnen of luxaflex. Zie eveneens onder de voorziening "zonwerend glas (zonwering)".

ZONWEREND GLAS in woning (zonwering)

Omschrijving

Het betreft een thermisch isolerende en zonwerende beglazing, bestaande uit twee bladen blank Planibel floatglas, waarvan één met een dunne transparante en blanke warmtereflecterende metaallaag. Hierdoor ontstaat er een donkere tint, waardoor zonneschijn grotendeels tegengehouden wordt. Zonlicht wordt gefilterd; het heeft het effect van een zonnebril, waardoor de woonruimte grotendeels vrij is van zonlicht.

Met name mensen die overgevoelig zijn voor veel (zon) licht, kunnen hier baat bij hebben.

Eigenschappen

warmtebesparing van 81% ten opzichte van enkelglas

hoge lichtdoorlaat van 71%, waardoor een visueel comfort ontstaat

zondoorlaatbaarheid 39% ten opzichte van 64% normaliter

Lichtreflectie 13%

Procedure

Zonwerend glas is een woonvoorziening, zoals omschreven in hoofdstuk 2 van het verstrekkingenboek.

De gemeente moet 'beperkingen bij het normale gebruik van de woning', opheffen. Als iemand niet wordt beperkt in het normale gebruik van zijn woning, heeft de gemeente ook geen zorgplicht. Onder de essentiële woonfuncties vallen in elk geval slapen, eten en lichaamsreiniging, maar ook de veiligheid van de bewoner, het kunnen bereiken van de woning en het doen van de was. Er mag bij dit laatste echter wel rekening worden gehouden met hetgeen andere huis- en gezinsgenoten kunnen doen. De Rechtbank vond dat onder normaal gebruik van de woning ook moet worden verstaan dat overdag de gordijnen zijn geopend en door de beglazing het daglicht naar binnen valt. Het overdag moeten sluiten van de gordijnen is dat niet, en daarom valt de verstrekking van zonwerend glas onder de Wvg. Zie eveneens "zonneschermen".

Toekenningscriteria

Aantoonbaar moet zijn dat iemand beperkingen ondervindt in het normale gebruik van de woning, zoals hierboven omschreven. De beperkingen zijn gelegen in het niet kunnen functioneren bij aanwezigheid van zonlicht. Deze aanwezigheid moet het grootste gedeelte van de dag in de ruimte aanwezig zijn, waardoor het verblijf in die ruimte op ieder moment van de dag als niet adequaat beschouwd kan worden.

Daarnaast dient de aanvrager niet in staat te zijn om de normale verduisteringsmiddelen, zoals gordijnen, rolgordijnen of luxaflex te gebruiken. Het moet dus gaan om de noodzaak van het verduisteren van een woonkamer.

Het bovenstaande geldt eveneens voor het elektrisch bedienbaar maken van zonwering.

Wijze van verstrekken

Deze voorziening valt onder de woonvoorzieningen en dient als zodanig behandeld te worden.

Opmerkingen

■

VNG - voorzieningenlijst

actualisatie 19-5-2004

Voorziening	Wet of regelgeving
Aangepaste box	Geen vergoeding
Aangepaste kinderstoel	Regeling hulpmiddelen 1996
Aangepaste tafel	Regeling hulpmiddelen 1996
Aangepaste stoel	Regeling hulpmiddelen 1996
Aangepaste auto	Wvg
Aankleedtafel voor kinderen en volwassenen	Geen vergoeding
Aankoppelfiets (fietswiel gekoppeld aan een rolstoel)	Wvg
Aanpassingen aan auto's	Wvg, met uitzondering van lopende bruikleenvoorzieningen
Aanpassingen aan binnenschip	Wvg
Aanpassingen aan rolstoelen	Wvg, met uitzondering van lopende bruikleenvoorzieningen
Aanpassingen aan sportrolstoelen (ivm. handicap)	Wvg (hoger normbedrag)
Aanpassingen aan vervoermiddelen	Wvg, met uitzondering van lopende bruikleenvoorzieningen
Aanpassingen aan woonwagens	Wvg
Aanpassingen in ADL-clusterwoningen	Regeling Ziekenfondsraad subsidiëring van aanpassingen bestaande ADL-clusters 2000
ADL-assistentie	Regeling Ziekenfondsraad subsidiëring ADL-assistentie
ADL-clusterwoning	Regeling Ziekenfondsraad subsidiëring van te verwezenlijken ADL-clusters 2000
ADL-unit	Regeling Ziekenfondsraad subsidiëring van te verwezenlijken ADL-clusters 2000
Airconditioning	Wvg
Alarmeringsapparatuur	Flankerend beleid Welzijnswet bij een sociale indicatie; Regeling hulpmiddelen 1996 bij een medische indicatie
Alarmintercomsysteem in ADL-clusters	Regeling Ziekenfondsraad subsidiëring ADL-clusters
Allergeenvrije matras-/kussenhoezen	Regeling hulpmiddelen 1996
Anti-decubitus kussen ** (muv. rolstoel of auto)	Regeling hulpmiddelen 1996
Anti-decubitus matras/overtrek**	Regeling hulpmiddelen 1996
Asbak aan de rolstoel	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Auto-aanpassing	Wvg, met uitzondering van lopende bruikleenvoorzieningen
Autokeuringskosten	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Autokostenvergoeding	Wvg
Automatische transmissie	Algemeen gebruikelijk
Auto-rijlessen (meerkosten)	Wvg (indien noodzakelijk ivm. de vervoersvoorziening)
Autostoel (speciale)	Wvg, met uitzondering van lopende bruikleenvoorzieningen
Autoverzekering	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Autozitje	Wvg
Badzitje	Wvg
Badlift	Wvg
Bagagetas bij rolstoel	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Bandenpomp bij rolstoel	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Bedbox voor de liggende verzorging van kinderen	Regeling hulpmiddelen 1996
Bedden in speciale uitvoering**	Regeling hulpmiddelen 1996
Losstaande bedgalgen**	Regeling hulpmiddelen 1996
Bedportalen	Regeling hulpmiddelen 1996
Bedverkorters/-verlengers**	Regeling hulpmiddelen 1996
Beenzak voor rolstoel	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Begeleidingskosten openbaar vervoer	Wvg
Binnenschip (aanpassingen)	Wvg
Blindengeleidehond	Awbz
Blindentaststokken	Regeling hulpmiddelen 1996
Boodschappennet bij rolstoel	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Braillehorloge	Geen vergoeding via Regeling hulpmiddelen 1996 of anderszins
Brillen gecombineerd met bijzondere gezichtshulpmiddelen	Regeling hulpmiddelen 1996
Bromfiets	Algemeen gebruikelijk

Brommobiel	Algemeen gebruikelijk
Bruikleenauto	Wvg
Buitenwagen	Wvg
Buggies	Wvg
Centrale verwarming	Algemeen gebruikelijk
Click and go-systeem	Algemeen gebruikelijk
Collectief vervoersysteem	Wvg
Communicatie-apparatuur (aangepast)	Regeling hulpmiddelen 1996
Computer, incl. in- en uitvoerapparatuur (op indicatie)	Regeling hulpmiddelen 1996
Contactlenzen (op zeer strikte indicatie)	Regeling hulpmiddelen 1996
Dekenbogen**	Regeling hulpmiddelen 1996
Dieetkosten indien dieetpreparaten	Regeling farmaceutische hulp 1996
Dieetkosten indien dieetproducten	Bijzondere bijstand
Dieetpreparaten bij bepaalde indicaties	Regeling farmaceutische hulp 1996
Dieetproducten	Bijzondere bijstand
Douche-/toiletstoel**	Wvg
Douche-brancard	Wvg
Douche-stretcher	Wvg
Douchestoel	Wvg
Doventelefoon/teksttelefoon	Apparatuur via Regeling hulpmiddelen 1996; gen vergoeding voor gesprekskosten
Doventolk in leefsituatie	Awbz
Doventol in werksituatie	Wet Rea
Draaischijf (hulpmiddel om van bed op stoel te komen)**	Wvg
Driewiel fiets	Wvg
Duwwandelwagens	Wvg
Eénhendelmengkraan	Algemeen gebruikelijk
Eetapparaten	Regeling hulpmiddelen 1996, uitsluitend indien hulpmiddel niet algemeen gebruikelijk is en de aanschaffkosten redelijk subsidiabel zijn
Elastische kousen	Regeling hulpmiddelen 1996
Elektrische schrijfmachine	Regeling hulpmiddelen 1996
Elektrische rolstoel	Wvg
Elektrische buitenwagen	Wvg
Faxapparatuur	Regeling hulpmiddelen 1996
Fiets/spartamet/fiets met hulpmotor	Algemeen gebruikelijk
Fietszitje (speciaal)	Wvg
Gebruikskosten eigen/bruikleenauto	Wvg
Gehoorthulpmiddelen (beperkt aantal hoortoestellen)	Regeling hulpmiddelen 1996
Gesloten buitenwagen	Wvg
Gezichtshulpmiddelen (op zeer strikte indicatie)	Regeling hulpmiddelen 1996
Handbewogen rolstoel	Wvg
Handi-move (onderdeel patiëntenlift)	Wvg
Herstelonderhoud rolstoelen/vervoermiddelen	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Herstelonderhoud woonvoorziening	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Hobbyruimte (aanpassing)	Geen vergoeding mogelijk, woningaanpassing betreft het normale gebruik van de woning
Hobbyvoorziening	Eventueel bijzondere bijstand
Hoepelrolstoel	Wvg
Hoog-laag bed**	Regeling hulpmiddelen 1996
Hoortoestellen	Regeling hulpmiddelen 1996
Huishoudelijke hulp	Regeling Ziekenfondsraad huishoudelijke hulp; via gezinsverzorging
HDL (gezinsverzorging)	Awbz
Hulpmiddelen voor het zitten	Regeling hulpmiddelen 1996
Hulpmiddelen voor het slapen	Regeling hulpmiddelen 1996
Hulpmiddelen voor communicatie	Regeling hulpmiddelen 1996
Inductiekookplaat	Algemeen gebruikelijk
Injectiespuiten	Regeling hulpmiddelen 1996
Inkomensondersteunende voorzieningen	Bijzondere bijstand
Invalidetoilet schoolgebouw	Geen vergoeding, verantwoordelijkheid schoolbestuur (WPO, WEC, WVO)
Invalidenparkeerkaart	Gemeente voor afgifte; Wvg wat betreft de kosten
	Gemeente voor afgifte, Wvg wat betreft de kosten
Keramische kookplaat	
Keuringskosten auto	Wvg

Kilometer- en taxikosten	Wvg
Kilometervergoedingen	Wvg
Kinderrolstoel	Wvg
Kledingslijtage	Bijzondere bijstand
Kruiphulpmiddel	Wvg
Kruipwagen	Wvg
Krukken**	Regeling hulpmiddelen 1996
Kussenhoezen (stofdicht/allergeenvrij)	Regeling hulpmiddelen 1996
Leerlingenvervoer	Gemeente (Wet op het basisonderwijs en Interimwet op het speciaal en voortgezet speciaal onderwijs)
Ligbad	Wvg, indien aan te brengen om ergonomische belemmeringen te verminderen
Ligfiets	Algemeen gebruikelijk
Loophulpmiddelen (loopfiets)	Regeling hulpmiddelen 1996
Looprek**	Regeling hulpmiddelen 1996
Loopwagens	Regeling hulpmiddelen 1996
Losse woonvoorzieningen in ADL-clusterwoningen	Wvg
Luchtfilters (plaatsing)	Wvg (indien er sprake is van ergonomische beperkingen, want het betreft een onroerende woonvoorziening)
Maaltijdvoorziening	Flankerend beleid Welzijnswet
Matras- en kussenhoezen (stofdicht)	Regeling hulpmiddelen 1996
Matrassen (orthopedisch)	Niet opgenomen in de Regeling hulpmiddelen 1996, derhalve geen vergoeding
Mobiele telefoon	Algemeen gebruikelijk
Onrusthekken**	Regeling hulpmiddelen 1996
Ontwikkeling en ontspanning	Bijzondere bijstand
Open buitenwagen	Wvg
Oplaadkosten	Wvg (indien in verordening/verstrekkingbeleid opgenomen)
Orthesen	Regeling hulpmiddelen 1996
Orthopedische matrassen	Niet opgenomen in Regeling hulpmiddelen 1996, derhalve geen vergoeding
Papegaai (langdurige verstrekking)	Regeling hulpmiddelen 1996
Parkeeronthefing	Gemeente voor afgifte; Wvg wat betreft de kosten
Parkeervoorzieningen	Gemeente voor afgifte; Wvg wat betreft de kosten
Patiëntenlift**	Wvg
Patiëntenlift met bandages**	Wvg
Personal computer	Regeling hulpmiddelen 1996
Personenalarmering	Flankerend beleid Welzijnswet bij een sociale indicatie; Regeling hulpmiddelen 1996 bij een medische indicatie (excl. Abonnementskosten)
Plateaurolstoel	Wvg
Po-stoel	Wvg
Prothesen	Regeling hulpmiddelen 1996
Pruiken	Regeling hulpmiddelen 1996
Reclinatie-corsetten	Regeling hulpmiddelen 1996
Rekenmachines (aangepast)	Regeling hulpmiddelen 1996
Reparatiekosten rolstoel/vervoermiddel	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Roadmaster (speelmobiel)	Wvg
Rollators**	Regeling hulpmiddelen 1996
Rolstoel**	Wvg
Rolstoelaanpassingen	Wvg
Rolstoelaccessoires	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Rolstoelhandschoenen	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
2 ^e rolstoel AWBZ-bewoners (muv. GVT en RIBW)	Awbz
Rolstoel in focus-woning	Wvg
Rolstoel in verpleeghuis	Awbz
Rolstoel in verzorgingshuis	Wvg
Rolstoeltaxivervoer	Wvg
Rolstoeltraining	Wvg
Rolstoelverzekering	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Schootskleed	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Schrijfmachines	Regeling hulpmiddelen 1996

Scootermobiel	Wvg
Serveerwagen	Regeling hulpmiddelen 1996
Sociale honden (SOHO)	Geen vergoeding
Sondevoeding (toedieningsapparatuur)	Regeling hulpmiddelen 1996
Sondevoeding (preparaten)	Regeling farmaceutische hulp 1996
Spaakbeschermer (bij rolstoel)	Wvg (indien in verordening/verstrekkingenbeleid opgenomen)
Spartamet	Algemeen gebruikelijk
Speciale auto	Wvg
Speelmobielen	Wvg
Speelvoertuigen	Wvg
Sportrolstoel	Wvg
Sta-orthese	Regeling hulpmiddelen 1996
Sta-/zitrolstoelen voor kinderen	In zijn geheel Wvg
Stoelen op wielen (niet elektrisch te verplaatsen)	Regeling hulpmiddelen 1996
Stoel met katapultzitting	Regeling hulpmiddelen 1996
Stofdichte matrashoes	Regeling hulpmiddelen 1996
Stookkosten	Bijzondere bijstand
Stuurbekrachtiging	Algemeen gebruikelijk
Systemen van aanvullend openbaar vervoer	Wvg
Tandem (verplaatsing alledag)	Wvg
Tandem (ontwikkeling en ontspanning)	Bijzondere bijstand
Tandemet	Wvg
Taxikostenvergoedingen	Wvg
Teksttelefoon	Apparatuur via Regeling hulpmiddelen 1996 geen vergoeding voor gesprekskosten
Telefoonhulpmiddelen	Regeling hulpmiddelen 1996
Teleplusdienst	Geen vergoeding gesprekskosten, niet opgenomen in Regeling hulpmiddelen 1996
Thermostatische mengkraan	Algemeen gebruikelijk
Tijdelijke rolstoelverstrekking**	Besluit hulp vanwege een kruisorganisatie bijzondere ziektekostenverzekeringen
Tilvest (bij patiëntenlift)	Wvg
Tinnitus maskeerders (ter behandeling van ernstige oorsuizen)	Regeling hulpmiddelen 1996
Toegankelijk maken terrein schoolgebouw	Verordening onderwijshuisvesting
Toiletstoel**	Wvg
Toiletverhoger**	Wvg
Transferbed	Regeling hulpmiddelen 1996
Transferhulpmiddelen	Wvg
Traplif	Wvg
Traplif schoolgebouw	Verordening onderwijshuisvesting
Trippelstoel**	Regeling hulpmiddelen 1996
Uitleenartikelen (tijdelijk)**	Besluit hulp vanwege een kruisorganisatie bijzondere ziektekostenverzekering
Uitraasruimte	Wvg
Vakantiewoning (aanpassing)	Geen vergoeding mogelijk
Vergoeding voor extra stookkosten	Bijzondere bijstand
Vergoeding voor extra kledingslijtage	Bijzondere bijstand
Verhoogde toiletput	Algemeen gebruikelijk
Verhuis- en (her)inrichtingskosten	Wvg
Verhuiskostenvergoeding	Wvg
Verzorgingsmiddelen**	Regeling hulpmiddelen 1996 (art. 15)
Verstelbare keuken	Wvg
Verticale sta-unit	Regeling hulpmiddelen 1996
Vervangen van lavet door douche	Algemeen gebruikelijk
Vervoer sociale werkvoorziening	Wet sociale werkvoorziening
Vervoer naar ziekenhuis	Besluit ziekenvervoer ziekenfondsverzekerden of particuliere ziektekostenverzekering
Vervoer naar (medisch) specialisten	Besluit ziekenvervoer ziekenfondsverzekerden of particuliere ziektekostenverzekering
Vervoerskosten schoolbezoek gemeenten	Wet op het basisonderwijs en Interimwet op het speciaal en voortgezet speciaal onderwijs of Wet Rea
Vervoerskosten overig onderwijs	Wet Rea, anders op basis van CAO afspraken
Vervoersvoorziening (leef-)	Wvg
Vervoersvoorziening (werk)	Wet Rea
Vervoersvoorzieningen voor Nederlanders die in het buitenland wonen	LISV

Verwijderen woonvoorzieningen	Wvg (indien in verordening/verstrekkingebeleid opgenomen)
Vierpoots eifelkruk**	Regeling hulpmiddelen 1996
Vierwiel fiets	Wvg
Vliegende hollander	Wvg
Voetenzak (bij rolstoel)	Wvg (indien in verordening/verstrekkingebeleid opgenomen)
Warme-maaltijdvoorziening	Flankerend beleid Welzijnswet
Wasdroger	Algemeen gebruikelijk
Waterbed	Algemeen gebruikelijk
Wek- en waarschuwingsinstallatie (voor doven)	Regeling hulpmiddelen 1996
Werkblad bij rolstoel	Wvg (indien in verordening/verstrekkingebeleid opgenomen)
Werkrolstoel (ivm. arbeidstoeleiding)	Wet Rea (gemeente)
Werkrolstoel (bij dienstverband langer dan 6 maanden in dienst)	Wet Rea (LISV)
Werkvoorzieningen (ivm arbeidstoeleiding)	Wet Rea (gemeente)
Werkvoorzieningen (bij dienstverband langer dan 6 maanden in dienst)	Wet Rea (LISV)
Winterkleding (op rolstoel)	Wvg (indien in verordening/verstrekkingebeleid opgenomen)
Woningaanpassing	Wvg
Woningaanpassing in ADL-clusters	Regeling Ziekenfondsraad ADL-clusters en ADL-assistentie 1996
Woningsanering	Wvg
Woonschip (aanpassing)	Wvg
Woonvoorziening	Wvg
Woonwagen (aanpassing)	Wvg
Zitbad**	Wvg, geen vergoeding indien aangebracht om therapeutische redenen (huidziekte)
Zitorthesen	Wvg, indien vast onderdeel van rolstoel of duwwandelwagen
Zitschalen	Wvg, indien vast onderdeel van rolstoel of duwwandelwagen
Zonnescherm (bij buggy/wandelwagen)	Wvg (indien in verordening/verstrekkingebeleid opgenomen)

NB: lopende bruikleenvoorzieningen: aanpassingen aan rolstoelen en vervoermiddelen die door de oude uitvoerders in bruikleen zijn verstrekt en waarvan het bruikleencontract nog niet is afgelopen vallen niet onder de Wvg. Deze aanpassingen worden door de oude uitvoerder (APB, GMD of AMP) beoordeeld en gefinancierd.